

Sveti nedelni ino svetešni E V A N G E L I J .

z kratkimi iz njih izidočimi

V undani

od

Antona Krempl^{na},

Farmeštra per sv. Trojici male sv. Nedle.

V Gradci,

natiskani pri Lajkamovih erbih.

1843.

Sveti nedeIni ino svetešni

TELEGRAMMA

M 1002.

Gegen die Drucklegung dieses Evangelienbuches, be-titelt: „Sveti nedeIni ino svetešni Evangelji, z'kratkimi iz njih izidočimi Navuki“ wird in geistlicher Beziehung kein Anstand genommen.

Von dem fürstbischöflichen Seckauer Ordinariate zu Grätz am 3. Mai 1843.

Im Auftrage Sr. fürstbischöflichen Gnaden:

Joseph Kramer, m. p.
Dom - Dechant.

R 27801
Jacob Koschar, m. p.
Consistorial-Secretär.

4/14.9.82

K. 12. XII. 1935.

je tekel ga pitati. **M 9 A II K 1** Misi her ins priti,
Dase je premenilja, amica, mica, amica, amica, mica
jubje samo Boz je premenilja. Ne zato stresi na xemli, xatci osi od
oni zo premenilja; ne je zato stresi na xemli, xatci osi od
cvetit bilje. Je an hoga xatuci, a plezoviti lokut je to-
tav, da se ujedini sii an jutje dojeno a god, o kipu i vri-

Na pervo nedelo v' Adventi.

† Evangelium sv. Lukaža

na 21. Postavi, od 25 do 33, verste.

Vtistem časi je Jezus k' svojim Vučéncom (Jogrom) rekel: Bodo znamenja na sunci, na mésci ino zvézdah; ino na zemli bo stiskanje narodov zavolo strašnega šumenja morja ino válov: Iudje bodo obnemagali od straha ino čakanja tega, kaj črez ves svét ima priti, Zakaj moči nebeske se bodo gibale, ino tedaj bodo Sina tega človeka vidli priti na oblakih z' velko oblastjo ino častjo. Kader pa se bo to začelo goditi, tedaj glejte, ino podignite vaše glave, kajti se perbližava vašo odrešenje. Ino on je njim eno perspodobo povedal: Poglejte figovo drevo, ter vse dréva; kader že gnati začnejo, te' vejte, da je leto blizu. Tak tudi vi, kader bote vidli, da se to godi, imate znati, da je blizu kraljestvo božjo. Resnično vam povém, da ne prejde toti rod, doklam se vse to ne zgodí. Nebo ino zemla bo prejšla, moje beséde pa ne bodo prejšle.

N a y u k i .

2. Jezus je prišel ludi zveličat, on bo supet prišel, ludi sodit, ino bo vsakemi povernil po njegovih délkah (Math. 16.) Stori tedač dobro, da boš plačilo prijel, vari se pa hudega, da neboš kaštigan.

**3. Zadna sodba resnično pride, ali nje den je ne znani :
bedite tedaj, kajti ne vejte, ob keri vnri vaš Gospod pride.
(Math. 24.)**

4. Pravični bodo od vseh svojih težav rešeni, radi ali terpte, kaj vam Bog gornaloži, ob svojem časi bo vam on vašo težo dol vzel, ino bo vam veselega mira dal.

5. Bog je resničen, resnične so njegove obečanja, resnične pa tudi njegove popretnja (grozitve). Veri ali besedi božji prez vsake dvojbe.

Na drugo nedelo v Adventi.

¶ Evangelium sv. Matheuza

na 11. Postavi, 1 - 10, v.

V'tistem časi, kader je Johanez v'ječi čul déla Kristusove, je poslal dva iz svojih Vučencov; ino

je rekel ga pitati (báratí): Si ti tisti, ker ima priti, ali imamo na drugega čakati? Jezus pa je odgovoril, ino je rekel k'njima: Pojdita, ino povejta Johanezi, kaj sta čula ino vidla: slépi vidijo, plantavi bodijo, gobavi so očišeni, gluhi čujejo, mertvi vstájajo, ino vbogim se Evangelium obznanuje, ino srečen je, ker se ne bo nad menom pohujšal. Kader sta pa onadva bila odišla, je Jezus začel k' ludstvi od Johaneza govoriti: Kaj ste vi vun šli v' pušavo gledal? terstiko, kera se od vetra sem ino ta maja? Ali kaj ste vi vun šli gledat? človeka v' mehkem oblačili? Glejte tisti, ki mehke oblačila nosijo, so v' kralevskih hižah. Ali kaj ste vi vun šli gledat? Preroka? Resnično vam povém, še več kak Preroka, zakaj to je tisti, od kereg je pisano: Glej, jaz pošlem mojega Angela pred tobom, ker bo tvój pot perpravil pred tobom.

N a v u k i .

1. Bog večkrat tudi krež dobre ino pobožne ludi pusti težke terpljenja priti, da bi nje tak k'zveličanji perpravil. Ako tedaj preganjanje ino druge nadloge terpiš, tak ne misli, ka bi te Bog bil zapustil, temuč znaj, da je to vse na tvoj ha-sek, če ne za tvo o časno, tak za tvojo večno življenje.

2. Pravičen dostikrat namesto zahvale nezahvalo prime; pravičen pa tudi ne iše hvale per ludeh, temuč per Bogi, pravičen sodniki vseh ludi.

3. Resničnost naše svete vere se pokaže iz čudežov, prečrščanstvih ino nje čistih navukov; zato Bog hoče, da bi vsi ljudje pravo vero spoznali ino v' njoj k' zveličanji prišli.

4. Ne keši se, če si siromak, posebno vbogim se je Evangelium obznanjuval, da bi 'z njega si potroštanje vzeli.

5. Vzemi se za tega, ker po nedužno terpi, ino ga zagovori.

Na tretjo nedelo v' Adventi.

✠ **Evangelij sv. Johaneza**

na 1. Postavi, 19 — 28. v.

V' tistem časi so Judje od Jeruzalema poslali Duhovnike ino Levite k' Johanezi, da bi ga pitali: Gdo si ti? Ino on je obstal, ino je ne tajil; on je obstal: Jaz ne sem Kristus. Ino oni so ga pitali: Kaj si tedaj? Si Elias? Ino on je rekel: Ne sem. Si Prerok? Ino on je odgovoril: Ne. Oni tedaj rečejo: Gdo pa si tedaj, da odgovor pernesemo tem, keri so nas poslali? Kaj rečeš ti od samega sebe? On reče: Jaz sem glas, ker v' pušavi kriči: Povravnajte pot gospodov, kak je rekel Jezaias Prerok. Poslani pa so bili iz Farizearov. Ino oni so ga pitali, ino so rekli k' njemi: Zakaj pa tedaj keršá-

vaš, če ne si Kristus, ne Elias, ne Prerok? Johanez njim odgovori ino reče: Jaz keršavam v' vodi, je pa eden na srédo med vas stopil, kerega vi ne poznate. To je tisti, ker za menom pride, ker je pred menom bil, keremi sem jaz ne vreden remenja njegove obuteli odvezati. To se je godilo v' Betanii na on kraj Jordana, gdé je Johanez keršaval.

N a v u k i .

1. Kristjan more večkrat krez sam sebe eno premislenje storiti, da bo svoje dužnosti bol spoznal, ino svoje pregreške vidil, ter se pobolšal.
2. Le resniča je nam ino bližnjemi na hasek, laži so nam ino drugim naiškodo. Govori zato resnico, ino ne navadi se lagati; laž je odurna sramota na človeki (Sirach 20.)
3. Pameten človek neče nigdar več biti, kak je; pameten človek se tudi ne hvali, néti ne iše hvale od drugih, temuč gleda duže popunomneš biti, da bi od Boga hvalen bil.
4. Bogi sliši najvekša čast ino hvala, od njega je vse, kaj imamo.
5. Kader si od vikših za kaj pitan, tak odgovori po resnici, pametno ino pošteno.

Na šterto nedelo v' Adventi.

✠ Evangelium sv. Luk.

na 3. Postavi, 1 — 6. v.

V' petnajstem leti Tiberiovega cesarstva, kadar je Ponciuš Pilatuš deželski oblastnik bil v' Judeji, Herodež pa četirooblastnik v' Galileji, njegov brat Filip pa četirooblastnik v' Itureji ino Trahonitarski deželi, ino Lizanias četirooblastnik v' Abilini za Višiduhovnika Anaša ino Kajfaža, je Gospod govoril k' Johanezi, Zahariašovemi sini v' pušavi. Ino on je prišel vu vse strani okoli Jordana, ino je oznanjuval kerst pokore na odpušenje gréhov, kak je pisano v' knigi preročanstva Jezaias Preroka: Glas kričeči v' pušavi: Perpravljajte pot gospodov, ravnajte steze njegove. Vse doline naj bodo napunjene, ino vsi bregovje ino brežiči naj bodo dolponižani; kaj je plantavo, ima zravnano, ino kaj je ostro, ima gladki pot biti, ino vso človečtvo bo vidlo zveličanje božjo.

N a v u k i .

1. Bog vsakega človeka postavi v' en stan, ino njemi naroči, kaj ima v'totem svojem stani storiti. Naj ali vsaki z'

svojim stanom zadovolen bo, ino naj stori svoje dužnosti, tak bo srečen.

2. Pokora je vsakem gréšniki potrebna, če hoče zveličan biti; poboljšaj se ali zevsema, da boš se Bogi popunoma dopal. Vun spuni ne samo globoke jame velikih zamudenj, dolrazkopli ne samo visoke gore tvojih grehov, temuč spuni tudi male jamce nedopunjeneh dužnostih, ine dolverzi tudi brežice tvojih gréšnih zakrivenjih.

3. Podložni imajo zapovedi svojih predpostavljenih radi ino dobrovolno dopuniti.

Na sveti Post ali na predbožični den.

Evangelium kak na den sv. Jožefa.

Na sveti Den, ali na Božič. Pri Polnočnici.

Evangelium sv. Luke.

na 2. Postavi, 1 — 14. v.

V' tistem časi je od cesara Augustusa zapoved vun šla, da se ves svét ima popisati. Toto pervo popisavanje je bilo od Cirina, deželskega oblastnika v' Sirii storjeno. Šli so tedaj vsi, vsaki v' svojo mesto, da bi se popisali. Tak je tudi Jožef se zdignil od Galileje iz mesta Nazaret, ino je šel v' Ju-

dejo v' Davidovo mesto, kero se Betlehem imenuje, zato da je od Davidove hiže ino rodbine bil, da bi se dal zapisati z' Marijo, sebi zaročenoj ženoj, kera je noseča bila. Pergodilo se je pa, da so, kader sta tam bila, dnevi se dopunili, gda bi imela poroditi. Ino porodila je svojega pverorjenega sina, ino je njega v' plenice povila, ino ga v' jasle položila, kajti je na oštariji za njuj ne prostora bilo. Bili so pa pastirje v' tistem kraji, ki so bili na poli, ino so po noči stražo deržali krez svojo čredo. Ino glej, Angel gospodov je k' njim stopil, ino svetloba božja je nje obsvétila, ino oni so se močno zbali. Angel pa je rekel k' njim: Ne bojte se, zakaj jaz vam obznanujem velko veselje, kero bo vsemi ludstvi, kajti dnes vam je v' Davidovem mestu rojen Zveličar, ker je Kristus Gospod. Ino to bo vam k' znamenji: najšli bote eno déte v' plenice povito ino v' jasle položeno. Ino preci je z' Angelom bila množina nebeske vojske, kera je Boga hvalila ino rekla: Čast Bogi ha visokosti, ino mir na zemli dobrovolnim.

Per Zornici.

† Evangelium sv. Luk.

na 2. Postavi, 15. — 20. v.

V' tistem časi so pastirje k' endrugemi rekli: Pojdmo noter do Betlehema, ino poglejmo; kaj se je k' nam reklo, ino kaj je Gospod nam obznanil. Ino prišli so hitro, ino so najšli Mario ino Jožefa, ter dete v' jasle položeno. Kader pa so to vidli, so spoznali, da je resen, kaj je njim od tega deteta povedano bilo. Ino vsi, ker so to čuli, so se čuduvali nad tem, kaj so pastiri bni jms pravili. Maria pa je obderžala vse tote besede, ino je nje v' svojem serci premislila. Ino pastirje so se nazaj povrnoli ino so Boga častili ino hvalili zavolo vsega tega, kaj so čuli ino vidili, kak je njim povedano bilo.

Per pozni meši.

† Evangelium sv. Joh.

na 1. Postavi, 1. — 14. v.

V' začetki je bila beseda, ino beseda je bila per Bogi, ino Bog je bil beseda. Tota je v' začetki

bila per Bogi. Vse je skuz njo storjeno, ino prez nje je nič ne storjeno, kaj je storjeno. V'njoj je bilo življenje, ino življenje je bilo luč ludih, ino luč v temi sveti, ino tema je nje ne zapopala. Bil je en človek od Boga poslan z imenom Johanez. Toti je prišel na pričuvanje, da bi pričeval od luči, da bi vsi skuz njega verva- li. On je ne bil luč, temuč da bi od luči pričeval. Oni je bil prava luč, kera razsvetli vsakega človeka, ker na svét, pride. On je bil na sveti, ino svét je skuz njega storjen; svét je pa njega ne spoznal. On je v' svojo lastinstvo prišel, ino njegovi ga ne so gorvzeli. Kerikoli ga pa so gorvzeli, vsem tem je dal oblast, da božji otroci postanejo: to so tisti, keri na njegovo Ime verjejo, keri ne so iz kervi, ne iz vole mesa, ne iz vole moža, temuč iz Boga rojeni. INO BESÉDA JE MESO POSTALA, INO JE MED NAMI PREBIVALA ^{*)}, ino mi smo vi-dili njegovo čast, kakti čast edinorojenega od Če- ta, punega gnade ino resnice.

N a v u k i.

1. Jezus je pervokrat v' celo priprostem ino nisokem sta-ni na svét prišel, je pa vender odlóčen bil za Odrešenika vsega človečanstva. Ne zaničuj zato nijednega siromačkega člo-veka, tudi on je tvoj brat, tvoja sestra, ino otrok božji; kajti vsi imamo enega občinskega očeta. (Pripov. 14.)

^{*)} tu se na desno koleno dolpoklekne.

2. Jezus je od siromačkih starših se narodil, ino je v' siromaštvi živel k' trošti vsem siromačkim; naj bodo le na krepostih bogati.

3. Najvekšo dobroto nam je Bog v' tem storil, kaj nam je Jezusa na našo odrešenje poslal. Čast ino hvala bodi njemi na nebi ino zemli!

4. Častiti imamo Jezusa kak pravega Boga, ino na njega zavupati; zderžati pa tudi moremo njegove lepe navuke.

5. Le te' smo pravi božji otroci, če smo pokorni, zvesti, pobožni, ino Buga lubimo; nad nepokornimi ino hudobnimi otrokmi Bog nema veselja.

Na den sv. Stefana, pervega Manternika.

† Evangelium sv. Math.

ua 23. Postavi, 34. — 39. v.

V' tistem časi je Jezus Pismenikom ino Farizeatom rekel: Glejte, jas pošilam k' vam Prroke, More ino Pismenike, ino iz totih bote vi ene vmorili ino križali, ene bote vu vaših šolah gaižlali (bičevali), ino nje od mesta do mesta preganjali, da črez vas pride vsa pravična kerv, kera je na zemli prelijana od kervi Abela, tega pravičnega, do kervi Zachariaša, Barachiašovego sina, kerega ste vmorili

med templom ino altarom. Resnično vam povém, vse to hode prišlo črez toti rod. Jeruzalem, Jeruzalem, ker ti vmarjaš Prroke, ino z' kamenjom posipavleš tiste, keri so k' tebi poslani; kelkokrat sem jaz htel twoje otroke vkupspraviti, kak kvokla svoje pišance pod peroti, ino ti si ne htel. Glejte, vaša hiža bo vam pusta pušena; zakaj to vam povém, vi me odzdaš nebote vidli, doklam nebote rekli: Hvalen bodi, ker pride v'imeni gospodovem.

N a v u k i.

1. Opominjanjam ino uavukom vaših stariših, ino predpostavljenih se ne suprotivite, drugač bote časno ino večno nesrečni. Zahvalte njim rajši za njihove lepe navuke ino nje zderžte.

2. Pravični dostikrat morejo preganjanje terpeti, da druge poleg njih more sram hiti; ali takšo preganjanje je pravičnim k' zaslужenji.

3. Bog dugo odlága ino 'ma poterpljenje z' nami, ker pa njegovo poterpljenje za nič derži, tistega bode on zapustil.

4. Ako si pregrešil, ne postani terdokoren v' grehih, drugač bo strašen tvoj konec.

Na den sv. Janža, Apostola ino Evangelista.

 Evangelium sv. Joh.

na 21. Postavi, 19. — 24. v.

V' tistem časi je Jezus Petri rekel: Pojdi za menom. Tedaj se je Peter okoli obernil, ino je vidil tistega Vučenca za njim iti, kerega je Jezus ljubil, ker je tudi per zadnji večerji na njegovih persah slonil, ino rekel: Gospod! ker je tisti, ki tebe hoče prodati? Kader je tedaj Peter totega vidil, je rekел k' Jezusi: Gospod! kaj bo pa toti? Jezus reče k' njemi: Če jaz hočem, da on tak ostane, doklam jaz pridem, kaj je tebi to na skerbi? ti le pojdi za menom. Na to je med bratmi govorenje vun šlo, da tisti Vučenc nebo vmerl. Jezus je pa ne k' njemi rekel: On ne bo vmerl, temuč: Če jaz hočem, da on tak ostane, doklam jaz pridem, kaj je tebi to na skerbi? To je ti Vučenc, ker od totih reči pričuje, ino je to pisal, ino mi vémo, da je njegovo prièuvanje resnično.

N a v u k i .

1. Pravi Kristjan gre za Kristusom v'zvèstem zderžanji njegovih navukov, ino v' poterpežlivem prenešenji križov ino nadlög.

2. Dobrim ino pobožnim prijatelom je ne samo svoj stališ na skerbi, temuč tudi, kak se njihovim prijatelom godi.

3. Brati ino sestre, prijateli ino znanci, rodbina ino sedje imajo si med sobom dobri biti.

Na den sv. nedužnih Otročičov.

 Evangelium sv. Math.

na 2. Postavi, 13. — 18. v.

V' tistem časi se je Angel gospodov Jožefi v' senji perkazal, ino je rekел: Vstani, vzemi déte ino njegovo mater, ino vbegni v Egiptum, ino ostani tam, doklam ti jaz povém; zakaj Herodež bo to déte iskal vmoriti. On tedaj preci vstane, vzeme déte ino njegovo mater še v' noči, ino odide v' Egip-tum, ter ostane tam do smerti Herodežove, da bi se dopunilo, kak je Gospod skuz Preroka rekel: Iz Egiptuma sem mojega Sina pozval. Kader je tedaj Herodež vidil, da je od Modrih zapelan bil, je močno serdit postal, ino je vunposalil ino dal pomoriti vse pajbiče dvélétne ino mlajše, kaj njih je v' Betlehemi ino v'tistih krajih bilo, po časi, kak ga je od Modrih bil zvedil. Tedaj se je dopunilo, kaj je skus Preroka Jeremiasa bilo rečeno, ker pravi: Za-

čul se je v' kraji Rama krič, pun javkanja ino joča,
Rahel se je jokala za svoje otroke, ino se ne dala
potrošati, kajti njih je ne bilo.

N a v u k i.

1. Bog črez svoje lublene večkrat pustí terpljenja priti,
on je pa svojega lastnega Sina Jezusa tudi preganjanji ino
terpljenjam prekdal.

2. Bodi pokoren božjim velenjam, nič te naj od spunen-
ja božje vole nazaj ne derži.

3. Vera na obečanja božje, zavupanje na božjo previdnost,
božji voli prekdanje krépi ino trošta žalostne matere.

4. Ne daj štimanji, jezi ino hudim sumlam krez te go-
spoduvati, one na strašne grozovitnosti vlečejo.

5. Zavupaj na Boga, njegova modrost ima mnoge pomoči
na tvojo obrambo ino odtétje.

6. Krez smert malih otrok se ne potrebno preveč žalo-
stiti, zakaj oni so zveličani, ino néki stariši bi težiš račun da-
vali od njih nepridnega gorzredjenja.

Na nedelo po Božiči.

✠ Evangelium sv. Luk.

na 2. Postavi, 33 — 40. v.

V' tistem časi sta se Jožef ino Jezusova mati
Maria čuduvala nad tem, kaj je od njega povédano

bilo. Ino Simeon je nje požegnal, ino je rekel Marii, njegovi materi: Glej, toti je postavljen k' opadenjenji ino vstanenji mnogih v' Izraeli, ino k'enemi znamenji, keremi se bo proti govorilo; ino en meč bo tvojo dušo prebol, da bodo mnogih serc misli razodete. Ob tistem časi je bila Prerokinja Ana, Fanuelova čí, od Aserovega roda. Tota je že zlo perlétna bila, ino je z'svojim možom, kerega je deklič vzela, sedem lét živela. Ino ona je bila vdova, okoli štir no osemdeset lét stara, kera je ne odstopila od tempa, ino je Bogi služila z' postom ino molitvami noč ino den. Tota je tudi ravno v' tisti vuri perstopila, ino je Bogo častila, ino od njega govorila k' vsem, keri so na odrešenje Izraela čakali. Ino kader so vse dopunili po postavi gospodovi, so se nazaj povernoli v' Galilejo v' svojo mesto Nazaret. Déte pa je gor raslo, ino je močno postajalo v' duhi, je bilo puno modrosti, ino gnada božja je bila v' njemi.

N a v u k i.

1. Dobri otróci so svojim starišim najvekšo bogastvo. Zaderžte se zato vi otróci vsigdar tak, da bodo vaši stariši ino drugi ludje nad vami veselje imeli.

2. Modrost je človeki najvekša sreča, ona 'mu spravi gnado božjo; kajti moder človek ne stori hudo. Taki človek je še tudi na svoje stare dni veseli.

3. Na Boga imamo vsigdar zavupati, da bo z' nami tak zravnal, kak je nam hasnovito.

Na den sv. Silvestra, Papeža,
ali na staro leto.

† Evangelium sv. Luk.

na 12. Postavi, 35. — 40. v.

V' tistem časi je Jezus k' svojim Vučencom rekel: Imejte vaše ledje prepasane, ino goreče svetila vu vaših rokah. Vi imate ednaki biti ludem, keri na svojega gospoda čakajo, kader 'z ženitvanja pride nazaj, da, kader pride, ino poterka, njemi preci odprejo. Srečni so tisti hlapci, kere gospod, kader pride, budeče najde. Resnično vam povém, on bo se opasal, bo njim pustil k' mizi sesti, ino bo gor ino dol gredoč njim stregel. Ino če bo on ob drugi straži prišel, ino če ob tretji straži pride, pa nje tak najde, srečni so tisti hlapci. To pa imate vediti, da ako bi hižni gospodar znal, ob keri vuri misli tát priti, bi ja bedel, ino ne bi pustil svoje hiže podkopáti. Zato bodite tudi vi pripravljeni, zakaj Sin tega človeka bo prišel v'eni vuri, gda se vam ne zdi.

N a v u k i.

1. Bedeti ino Roga moliti je bramba v' grešnih nevarnostih, je orožje proti hudemi sovražniki, je priganjanje k' spunenji svojih dužnostih, je nagibanje na pôkoro ino pripravljanje k' smerti ino sodbi.

2. Ker je v' svojem živlenji hudega se varval ino dobro storil, tistega tudi na smertno vuro ne bo strah.

3. Na konci leta zahvali Bogi za vse skoz leto od njega prijete dobrote telovne ino duhovne, ino nje k' dobremi oberní; ne stori nič takšnega, kaj je Bogi ne dopadljivo.

Na den obrezavanja Kristusovega, ali na novo leto.

† Evangelium sv. Luk.

na 2. Postavi, 21 v.

V' tistem časi, kader se je osem dni bilo dopunilo, da bi dete obrezano bilo, je njemi dano ime Jezus, kero je Angel imenuval, prejd kak je v' maternem téli bil spočet.

N a v u k i.

1. Jezus nas v' djanji vučí, da se imamo hožjim zapovedim ino naših vikših naredbam podverčí.

2. Ime Jezus je naj svetêšo Ime, to je to Ime, pred kerm se imajo vse kolena téh v' nebesah, téh na zemli, ino téh pod zemloj naklonisti. (Filip. 2.)

3. Ako si dnes zmisliš, kake pregréhe si iz starega leta v' novo sem pernesel, pa si ob enem zmisliš, da vsako leto, kero pride, te bliže smerti pela, ne boš dnes terdno si naprej vzel, tvojo grešno živlenje tá pustiti, ino se enkrat resnično pobolšati ?

V' enem célem leti se zná dosti hudega zgoditi, priporeči se ali dnes Gosp. Bogi, ino se njemi v' roke daj.

Na nedelo po novem leti.

✠ **Evangelium sv. Math.**

na 2. Postavi, 19. — 33. v.

V' tistem časi, kader je Herodež bil vmerl, se je Angel gospodov Jožefi v' spanji perkazal v' Egipumi, rekoč: Vstani, vzemi déte ino njegovo mater, ino pojdi nazaj v' zemlo Izraelsko, zakaj spomerli so, keri so iskali déte vmoriti. On tedaj vstane, vzeme déte ino njegovo mater, ino pride v' Izraelsko zemlo. Kader pa je zvedil, da Arhelaus namesto Herodeža, svojega očeta, v' Judeji kraluje, se je bojal (bal) tá iti; on je tedaj, kak je v'senji opomenjen, se podal v' Galilejske strani, ino je prišel v' mesto, kero se Nazaret zove, ino je tam prebival, da bi se dopunilo, kaj je skuz Preroka rečeno, da bo Nazaretanec imenuvan.

N a v u k i .

1. Ker zapovedi božje zderži, zná posebno na božjo pomoč se zanesti, iuo zavupati, da ga Bog ne bo zapustil.

2. Bog vidi hudobne naprejvzetja ludih, ino za tega volo dostikrat njih namisli prterga, ino vso njihovo hudo namembo celo preoberne. Ne stori zato nič hudega, zakaj to bo tebi k' sramoti, ino kaštiga ti ne bo vun ostala.

3. Nazaretanec je bilo zaverženo ime, ino glej, ravno toto ime je naš lubi Jezus htel imeti. Ne zametavaj nikoga zato, da je od čertjenega kraja ali naroda. Ne zametavli pa tudi nijednega naroda, kajti vsi so od enega očeta ino ene matere, vse je en Bog stvoril.

Na den perkazanja Kristusovega, ali na tri Krale.

† **Evangelium sv. Math.**

na 2. Postavi, 1. — 12. v.

Kader je Jezus bil rojen v' Betlehemi Judeje ob časi krala Herodeža, glej, te' so prišli Modri iz jutrešne dežele v' Jeruzalem rekoče: Gdé je novorojen kral Judovski? zakaj mi smo njegovo zvézdo vidili v' jutrešni deželi, ino smo prišli njega molit. Kak je kral Herodež to čul, se je prestrašil on,

ino ves Jeruzalem z' njim. On je tedaj vukup pozval vse Višišduhoynike ino Pismenike ludstva, ino je od njih zvedaval, gdé bi se Kristus imel naroditi? Oni pa so njemi rekli: V' Betlehemi Judeje, zakaj tak je skuz Preroka zapisano: Ino ti Betlehem v' Judeji si ne najmenši med pervimi mestami Judeje; zakaj iz tebe bo prišel vajvoda, ker bo vižal mojo ludstvo Izraelsko. Tedaj je Herodež Modre skrivoma k' sebi pozval, ino je skerbno iz njih zvedaval za čas, v'kerem se je njim zvezda perkazala. Potem je nje poslal v' Betlehem, ino je rekел: Ite le tá, ino skerbno zvedávajte za déte, ino kader ga najdete, povejte meni nazaj, da jaz tudi pridem, ino ga molim. Kader so krala bili posluhnili, so šli, ino glej, zvezda, kero so v' jutrešni deželi vidili, je pred njimi šla, doklam je pridoča se vstavila odzgora, gdé je déte bilo. Kader so pa zvezdo zagledali, so se močno razveselili. Ino oni so šli v' hižo, ino so najšli déte z' Mario njegovo materjo, ino so pred njega padli, ino ga molili, ter so odperli svoje šace, ino so njemi darovali zlato, kadilo, ino miro. Ino kader so v' spanji opomjeni, da se nebi k' Herodeži nazaj povernili, so po drugem poti šli v' svojo deželo nazaj.

N a v u k i.

1. Grešnik se, kak Herodež, prestraši, kader besede božjo čuje, da od svojih gréhov neče odstopiti. Pobožen pa

se nad besedojo božjoj veselj, da' mu je to prilika, božjo volo
duže bol spoznati.

2. Za Boga volo more človek včasi tudi težke déla sto-
riti, drugač le sam sebe lubi, ne Boga ino bližnjega.

3. Ker Jezusa za resnico iše, tisti ga tudi najde.

4. Ne zdvoji v'nevaršinah, temuč zavupaj na božjo obram-
bo. On nas varuje, ino če nas obvarvati hoče, tak nam nije-
den sovražnik, nijeden Herodež nemore naškoditi.

5. Najbolšo, kaj Bogi ofrati moremo, je dobro serce, ter
naša duša zevsemi njenimi močmi.

Na pervo nedelo po treh Kralih.

† **Evangelium sv. Luk.**

na 2. Postavi, 42. — 52. v.

Kader je Jezus dvanajst lét star bil, sta Maria
ino Jožef šla v'Jeruzalem po navadi svetkovanja.
Ino kader so dneve bili dopunili, da bi nazaj
šli, je mladenč Jezus v'Jeruzalemi ostal, ino Jožef
ino njegova mati sta ne za to vedla. Da sta tedaj
mislila, da je on per popotni družbi, sta šla en
den hoda, ino sta ga iskala med rodbinoj ino znan-
ci. Ino da ga ne sta najšla, sta šla nazaj v'Jeru-
zalem, ino sta ga iskala. Ino pergodilo se je, da
sta na tretji den njega v'templi najšla na srédi med

vučenikmi sedečega, kak je nje poslušal ino spital (zbaroval). Ino vsi, keri so ga poslušali, so se čuduvali nad njegovo zastopnostjo ino odgovorimi. Kader sta ga tedaj zagledala, sta se začudila, ino njegova mati je k' njemi rekla: Sin, zakaj si ti nama tak storil? glej, tvoj oča ino jaz sva tebe z' žalostjo iskala. On pa njima odgovori: Zakaj me išete? jel ne ste vedli, da jaz morem v' tem biti, kaj je mojega Očeta? Ali onedva sta ne zastopla besede, kero je k' njima govoril. Ino on je šel z' njima, ino je prišel v' Nazaret, ino je njima pokoren bil. Njegova mati pa je vse tote besede v' svojem serci obderžala. Ino Jezus je gorjemal per modrosti ino letah, ino v' gnadi per Bogi ino ludeh.

N a v u k i.

- 1. Veselje je z' takimi otrokmi, keri se lepo zaderžijo, ino se radi kaj dobrega vučijo.**
- 2. Cirkev ino šola je kraj, gdé je posebna prilika, svojo pamet zbistriti, ino svojo serce pobolšati. Radi zato boste v' cirkvi ino šoli, kak vam mladi Jezus zgled dá.**
- 3. Pokorni bodite otroci! svojim starišim, kak je Jezus pokoren bil; zakaj le od pokornega otroka se vse dobro perčaka. (Predg. 3.)**
- 4. Kak z' lētmi gorjemlete, tak tudi per potrebnih znanjah ino dobrih djanjah morete rasti, te' bote Bogi ino ludem dopadliví.**

5. V' družbi odrašenih otroci ne smejo preci med nje govoriti, naj rajši poslusajo, ino kaj ne razumejo, naj spametno popitajo.

6. Ne štimaj se z' tvojo modrostjo, da ne boš osmehavan.

Na drugo nedelo po treh Kralih.

 Evangelium sv. Joh.

na 2. Postavi, 1. — 11. v.

V'tistem časi je ženitvanje bilo v' Kani Galileji, ino mati Jezusova je bila tam. Je pa tudi Jezus bil na gostovanje povablen ino njegovi Vučenci. Ino kader je vino zmenkalo, je mati Jezusova k' njemi rekla: **Vina nemajo.** Jezus reče k' njoj: Žena, kaj imam jaz z'tobom? moja vura še je ne prišla. Na to njegova mati reče postrrežnikom: Kajkoli bo vam rekel, to storte. Bilo je pa tam sest kamenih verčov postavljenih Judom za navadno očiščanje, kerih je vsakši dvé ali tri védre deržal. Jezus tedaj reče k' njim: Napunite verče z' vodoj, ino oni nje do verha nalijejo. Tedaj njim Jezus reče: Zajímlite zdaj, ino perneste starasíni, ino oni pernesejo. Kak je pa starasina vodo na vino obrenjeno pukusil, ino ne znal, odkod je toto vino,

(postrèžniki pa, kí so vodo zajímali, so vedli), je starášina ženiha zezval, ino je rekel k'njemi : Vsakši spérvega dobro vino naprej dá, ino a kader so že vinjeni, tedaj slabéšo; ti pa si to dobro dozdaj zaderžal. — To je pervi čudež, kerega je Jezus v Kani Galileji storil, ino je pokazal svojo čast, ino njegovi Vučenói so verjeli na njega.

N a v u k i .

1. Bog je veliko veselja v' svojo stvorjenstvo djal, da bi ga ludje vživali; pošteno ino negrešno veselje ali pobožnosti nič ne naškodi.

2. Ako sam ne zamoreš, nadložnim pomagati, tak prosi druge močnese, da njim pomagajo.

3. Opravi vse v' pravem časi ino po redi, drugač boš dostikrat tudi to najpotrebnešo zamudil. Red pomagá delo opravlati.

4. Vino piti je ne prepovédano, od vina se opijaniti je gerdo ino gréšno.

Na tretjo nedelo po treh Kralih.

✠ **Evangelium sv. Math.**

na 8. Postavi, 1. — 13. v.

V'tistem časi, kader je Jezus 'z gore dol šel, je veliko ludstva za njim šlo. Ino glej, prišel je en

gobavi, ino je njega molil, ino je rekел: Gospod! če hočeš, ti me znaš očistiti. Ino Jezus je svojo roko stegnil, se je njega dotecknil, ino je rekel: Jaz hočem, bodi očišen. Ino preci je bil očišen od svojih gob. Ino Ježus je k' njemi rekel: Gledi, da nikomi ne povéš, temuč idi, ino pokaži se Duhovniki, ino pernesi dar, kerega je Mojzes zapovedal njim k' priči. Kader je pa v' Kafarnaum noter šel, je en stotnik k' njemi perstopil, njega prosil ino rekel: Gospod! moj hlapec leží doma od božjega žlaka vdarjen, ino 'ma velko težavo. Ino Ježus reče k' njemi: Jaz hočem priti ino ga vuzdraviti. Stotnik pa je odgovoril ino rekel: Gospod! jaz ne sem vréden, da ti noter greš pod mojo streho, temuč reci le eno besedo, ino moj hlapec bo ozdravil. Zakaj tudi jaz sem človek pod oblastjo, ino 'mam pod menom žodnere, ino če rečem temu: Pojdi tá, tak gre, ino drugemi: Pridi, tak pride; ino mojemi hlapci: Stori to, tak on stori. Kader je Jezus to čul, se je začudil, ino je rekel k' tim, ki so zanjim šli: Resnično vam povém, take vere sem v' Izraeli, ne najšel. Jaz pa vam povém, da bo njih mnogo prišlo od sunčnega izhoda ino zahoda, ino bodo z' Abrahamom, Izakom ino Jakobom sedeli v' kralestvi nebeskem, otroci kralestva pa bodo vunverženi v' zvunenje temnice, tam bo joč ino škripanje z' zobmi. Ino Jezus k' stotniki reče: Pojdi, ino

kak si overval, tak ti naj bo; ino njegov hlapec je v' tisti vuri ozdravil.

N a v u k i.

1. Pomagaj rad ino hitro, gdé moreš; ne pusti se še le z' velkimi tožbami ino prošnjami k' temu omehčiti, drugač ima tvojo djanje málo zaslúženje. Hitro pomagano je po dvojo pomagano.

2. Kader si bolen, oberní se z' ponižnoj ino zavuplivoj molitvoj k' Bogi, kajti takšo molitvo on osliša.

3. Če si gospodar, tak skerbi za tvojo družino, če si hlapec, tak opravlaj tvojo delo rad ino po redi, da ne boš zabstojn tvojega plačila prijel.

4. Vu vsemu se božji voli prékdaj, moli tak, kak je gobav molil, rekoč: Če hočeš, ti mi pomagaš.

5. Če hočeš v' nebesa priti, tak moreš zapovedi božje zderžati, drugač ti nič ne pomaga, kaj si Kristjan.

6. Če hočeš v' nebesa priti, tak moreš zapovedi božje zderžati, drugač ti nič ne pomaga, kaj si Kristjan.

Na šterto nedelo po treh Kralih.

† Evangelium sv. Math.

na 8. Postavi, 23. — 27. v.

V' tistem časi, kader je Jezus v' eno ladjo stoplil, so njegovi Vučénči za njim šli. Ino glej, velki vihér je na morji nastal tak, da so valovje ladjo

pokrivali, on pa je spal. Ino njegovi Vucénci so k' njemi perstopili, ino so ga zbudili, rekoč: Gospod! pomagaj nam, mi se vtopimo. Ino Jezus je k' njim rekel: Kaj ste tak boječi, vi maloverni? Tedaj je vstanil, ino je zapovedal vetrom ino morji, ino postala je velika tihota. Ludje pa so se čuduvali, ino so rekli: Kaj je to za eden, da so s'mub vетri pokorni ino morje?

N a v u k i.

1. Tudi spanje je dobrota od Boga, ono okrépi telo ino dušo; ali predugo spanje je bol k' oslablenji, kak k' okrépljeni. Vadite se zaran stajati, rana vura je zlata.
2. Vsi ludje so pod skerbjo ino obrambo božjo, prez nje gove vole se njim nič hudega nemore zgoditi.
3. Zavupaj na previdnost božjo, ino tvojo serce bo mirno tudi v' nadlogah.
4. Prez potrebe se ne podavaj v' nevarnost, ker se v' nevarnost podá, bo v' nevarnosti prejšel. Kader pa v' nevarnost prideš, imej segurnost, z'totoj se znaš odtetí.

Na peto nedelo po treh Kralih.

† Evangelium sv. Math.

na 13. Postavi, 24. — 30. v.

V' tistem časi je Jezus k' ludstyi toto perspodo-bo govoril: Nebesko kralestvo je ednako človeki,

ker je dobro semen na svojo njivo vsejal. Kader pa so ludje spali, je prišel njegov sovražnik, ino je kokola med pšenico nasejal, ino je odišel. Kader je tedaj sétva zrasla ino sad pernesla, se je tudi kokol perkazal. Na to so hlapci k'hižnemi gospodari perstopili, ino so rekli: Gospod! si ti ne dobrega semena na tvojo njivo vsejal? odkod pa tedaj kokol 'ma? On pa reče k'njim: To je sovražnik včinil. Hlapci tedaj rečejo k'njemi: Hočeš, da gremo, ino ga vun poberemo? On pa reče: Ne, da gdé ne bi, kader bi kokol pobirali, z' njim vred tudi pšenice potergali. Pustite obojo rasti do žetve, ino ob časi žetve bom jaz žnjecom rekel: Poberte najprejd kokol, ino ga zvezte v'snopčeke na zežganje, pšenico pa vkup spravte v' mojo žitnico.

N a v u k i.

1. Tu na sveti so dobri ino hudobni med endrugim, Bog bo nje pa ob žetvi, to je, na sónni den narazno razločil, ino bo vsakši prijel po svojem zasluženji.

2. Vsaki gréh bo kaštigan, že tu na sveti, če pa ne tu, tak resnično tam na ovem drugem sveti.

3. Ne bodi tvojemi bližnjemi za njegov lep odrasek nevošliv, nevošlivost je odurna, kajti pela na oškoduvanje ino dela nemirno serce.

4. Da Bog hudobne tu terpi, tak nje tudi mi moremo terpeti; le ne dajmo se od njih k'hudemi zapelati, temuč dajmo njim lepi zgled.

5. Ne davajte nikomu pohujšanja, to je, ne zapelajte nikoga na gréh, ne deržte nikoga od dobrega proč; kajti gorje temu, ker pohujšanje dava! (Math. 18.)

Na šesto nedelo po treh Kralih.

✠ Evangelium sv. Math.

na 13. Postavi, 31. — 35. v.

V' tistem časi je Jezus k'ludstvi toto perspodobo govoril: Nebesko kralestvo je ednako ženofonem zerni, kero je en človek vzél ino na svojo njivo vsejal. Toto, če ravno je med vsem semenjem najmenšo, je vender, kader zrase, vekšo kak vse zeljadi, ino postane kak drevo, tak da ptice podnebeske pridejo, ino na njegovih vejah prebivajo. On je njim še eno drugo perspodobo povedal: Nebesko kralestvo je ednako kvasi, kjerega je ena žena vzela, ino ga zmésila med tri dreninke moke (mele), doklam se je vse skvasilo. Vse to je Jezus k'ludstvi govoril v'perspodobah, ino prez perspodob je ne z'njimi govoril, da bi se spunilo, kaj je skuz Preroka govorjeno, ker pravi: Jaz bom moje vusta odperl v'perspodobah, ino bom izrekel skrivne reči od začetka sveta.

N a v u k i.

1. Keršanstvo se je tak hitro daleč razširilo, da je že njega razprestrenje veliki čudež ino znamenje, da je ono od Boga.

2. Iz malih pregréških pridejo velke, male dobre déla zrasejo na velke zaslúženja. Za tega volo se vari tudi malih zakrivenjih, da ne boš na velke prišel; stori pa rad prav dosti malih dobrih del, da boš se tak pervadil, tudi velike dobre déla storiti.

3. Zahvali Bogi, kaj si v'keršanski veri rojen ino gorzredjen.

4. Kristus je kralestvo nebesko najrajši perspodablal k' takim réčim, kere prosto delavno ludstvo opravlja, na znamenje, da si toto najprejd zná kralestvo nebesko zasluziti, če le hoče svoje dužnosti storiti ino z' voloj vse terpeti.

Na nedelo Septuagêsimē.

 Evangelium sv. Math.

na 20. Postavi, 1. — 15. v.

V'tistem časi je Jezus svojim Vučéncom toto perspodobo povedal: Nebesko kralestvo je ednako enem hižnem gospodari, ker je vjutro rano vun šel, delavcov najémat v' svoj vinograd. Kader pa se je z' delavci pogodil za en deseták na den, je

nje poslal v' svoj vinograd. Ino on je vun šel ob tretji vuri, ino je vidil druge prez dela stati na teržiši, ino je rekel k' njim: Pojdite tudi vi v' moj vinograd, ino jaz vam hočem dati, kaj je prav. Tudi toti so tá šli. Pále je vun šel ob šesti ino deveti vuri, ino je ravno tak storil. Še ob ednajsti vuri je vun šel, ino je najšel druge tam stati, ino je rekel k' njim: Kaj to stojite celi den prez dela? Oni rečejo k' njemi: Da nas je niše ne najel. On reče k' njim: Pojdite tudi vi v' moj vinograd, ino kaj je prav, bote prijeli. Kader je pa večer nastal, je gospod vinograda svojemi oskerbniki rekel: Pozovi delavce, ino daj njim plačo, pa začni od slédnih do pervih. Kader so tedaj tisti prišli, keri so še le ob ednajsti vuri najeti bili, so vsaki po desetaki dobili. Kader so pa ti pervi prišli, so mislili, da bodo več prijeli, so pa tudi le vsaki en desetak dobili. Ino kader so prijeli, so gondrali črez hižnega gospodara, rekoč: Toti zadnji so le eno vuro deJali, ino ti si nje z' nami ednake storil, kí smo težo ino vročino dneva nosili. On pa je odgovoril, ino je rekel k' enemi iz njih: Prijatel! jaz ti ne včinim krivice, si se ne za en desetak z' menom pogodil? Vzemi, kaj je twojo, pa pojdi, jaz pa hočem totemi poslédnemi ravno tak dati, kak tebi. Ali nesmem z' mojim storiti, kaj hočem? Je twojo oko za to nevošlico, da sem jaz do-

ber? Tak bodo posledni ti pervi, ino ti pervi posledni; zakaj veliko je pozvanih, pa malo izbranih.

N a v u k i.

1. Vmanjost je teli ino duši nevarna; vmanji človek je sam sebi ino drugim k'napoti. Iz vmanjosti pride siromaštvo ino druge hudobnosti. Kak boš v'starosti najsel, česa si v' mladosti si ne nabral? (Pred. 25.)

2. Bodmo radi, ka nam enkrat pride en večer, kader bo se velelo: Zovi trudne delavce, ino njim daj plačo po njihovem zasluženji. (II. Tim. 4.)

3. Bog dá od svojih darov, kak komi hoče. Gdo more njegove sklenenja viditi?

4. Dobroserčen ima nad sobom ino nad drugimi veselje; novošlivi pa nemore nigdar srečen biti, on škodi sam sebi ino drugim.

5. Vadi se že v' mladosti delati, tak tudi v' starosti ne boš prez dela htel biti. Ti vmanji pa idí tá k'mravli, pregledaj nje pote, ino vuči se modrosti. (Prog. 6.)

6. Bodi zadovolen z' tem, kaj ti Bog dá, ino z' stanom, v' keregá si postavljen.

Na nedelo Seksagēsime.

✠ Evangelium sv. Luk.

na 8. Postavi, 4 — 15. v.

V'tistem časi, kader je veliko ludstva vkup prišlo, ino so iz mést k'Jezusi perhitrili, je on v'

perspodobi govoril : En sejač je vun šel semen svojo sejat, ino kader je sejal, je eno palo na stezo, ino je poklačeno bilo, ino ptice podnebeske so ga pozobale. Drugo je palo na pečino, ino kader je raslo, je vsehnilo, da je ne mokrote imelo. Pále drugo je palo med ternje, ino z'njim vred gorrastečo ternje ga je zadušilo. Eno pa je palo na dobro zemlo, je zraslo, ino je perneslo stoverstni sad. Kader je to bil govoril, je izkričal: Ker ima vuha za poslušanje, naj posluša. Njegovi Vučenci pa so ga pitali, kaj bi to za perspodoba bila? Ino on je rekел k' njim: Vam je dano, skrivnosti kraljestva božjega znati, drugim pa v' perspodobah, da gledeči ne vidijo, ino poslušajoči ne zastopijo. Perspodoba je pa tota: Semen je beséda božja. Ti na stezi so tisti, keri njo poslušajo, potem pride hudič, ino vzemem besédo od njihovih serc, da ne verjejo ino se ne zveličajo. Ti na pečini so pa tisti, keri, kader so besédo čuli, njo z'vesljom gorvzemejo, da pa nemajo korenine, tak na en čas verjejo, ob časi skušnjave pa odstopijo. Kero je pa med ternje palo, so tisti, keri, kak so besédo poslušali, grejo, ino od skerbi, bogastva ino nasladnostih živlenja zadušeni ne pernesejo sada. Kero je pa na dobro zemlo palo, so tisti, keri besédo poslušajo, njo z' pripravnim ino dobrim sercom obderžijo, ino v' poterpljenji sad pernesejo.

N a v u k i.

1. Vera keršanska ne pokaže per vsakem človeki ednake moči, zrok je pa ne ona, le ludje so temu zrok, da nje navukov nečejo zderžati.

2. Ludje, keri druge vu veri pačijo, se hudiči perspodab lajo. Takšni sami sebe, ino tiste, kere zapelajo, na večno pogublenje spravljajo.

3. Prevelko želenje do bogastva, velko nagnenje k' nečistosti zaduši božjo besédo.

4. Mladost je čas sétve, v' mladosti se more sejati semen prave vere, semen drugih potrebnih ino hasnovitih znanjih, da bo potli kaj žeti.

5. Ob časi skušnjav bodi močen, da boš ti nje obladal, ne one tebe. Vari se grešnih prilik.

Na nedelo Kvinkvagēsime.

† Evangelium sv. Luk.

na 18. Postavi, 31 — 43. v.

V' tistem časi je Jezus tih dvanajst k' sebi vzel, ino je rekel k' njim: Glejte, mi gremo gor v' Jeruzalem, ino vse se bo dopunilo, kaj je od Sina tega človeka po Prerokih pisano. Zakaj on bo Nevernikom prékdau, zasramovan, gaižlan ino popluvan.

Ino potem, kak ga bodo gaižlali, ga bodo vmorili. Ali on bo na tretji den zupet vstanil. Oni so pa od tega nič ne zastopili, kajti ta beseda je bila skrita pred njimi, ino oni ne so zapopadli, kaj je bilo rečeno. Pergodilo pa se je, da, kader se je k' Jerihi perbližaval, je en slépi per poti sedel ino vbogeime prosil. Kak je tedaj toti čul ludstvo mimo iti, je pital, kaj bi to bilo? Oni njemi rečejo, da Jezus Nazarenski mimo gre. Tedaj on kričì, rekoč: Jezus, Sin Davidov! smili se črez me. Naprejidoči so ga pa svarili, naj bi mučal. Oo je pa še bol kričal: Sin Davidov! smili se krež me. Jezus je tedaj postal, ino je rekел, ga k'sebi perpelati. Ino kader se je k' njemi perbližal, ga je pital, rekoč: Kaj hočeš; da ti storim? On pa je rekel: Gospod! da bom vidil. Ino Jezus reče k' njemi: Gorpoglej, tvoja vera je tebi pomagala. Ino preci je vidil, ino je Boga častil, ino je za njim šel. Ino vso ludstvo, kero je to vidilo, je Bogi hvalo dalo.

N a v u k i.

1. Zavupanje na Boga bo nam resnično vsigdar pomagalo, on nas ne bo zapustil. (Dan. 6.) Zmislimo se zato po gosto na njega, posebno pa vjutro ino večer.
2. Prez božje pomoči nega pomoči, kaj nam ludje pomagajo, to nam le Bog skuz nje stori.
3. Ne zanesi se na hvalo ali dopadnost ludih, oni te hvalijo, doklam vejo kaj od tebe dobiti, bodo te pa čertili, kader ne boš sam nič imel. Le tvoja vést te naj hvali.

4. Bog nc gleda, kakega stana gdo je, on nikoga za siromaštva volo ne zaverže, tudi ti nemaš siromačkih ludi zametavati.

Na Pepelnico.

✠ Evangelium sv. Math.

na 6. Postavi, 16. — 21. v.

V' tistem časi je Jezus k' svojim Vučéncem rekel: Kader se postite, ne bodite, kak skažlivci, žalostni; zakaj oni otemnejo svoje obaze, da bi ludje vidili, da se postijo. Resnično vam povém, oni so svojo plačilo prijeli. Kader se pa postiš, pomazi tvojo glavo, ino vmi tvojo lice, da se ne bo ludem vidilo, da se postiš, temuč tvojemi Očeti, ker je na skrivnem; ino tvoj Oča, ker na skrivnem vidi, bo tebi povernil. Ne spravlajte si šacov na zemli, gdé nje arja ino moli vkončajo, ino gde nje tatje odkoplejo ino vkradnejo; temuč nabirajte si šace v' nebesah, gdé njih arja ino moli ne vkončajo, ino gdé njih tatje ne odkoplejo ino ne vkradnejo. Zakaj gdé je tvoj šac, tam je tudi tvojo serce.

N a v u k i.

- 1.** Iz pravega nakanenja se postiti je eno iz najpresti-maneših dobrih děl.
- 2.** Ne štimaj se z' tvojimi dobrimi dělami, kajti tak nemaš per Bogi zaslúženja.
- 3.** Išmo šace za nebesa, tisti nigdar ne preminejo, nam njih tudi niše vzeti nemore.
- 4.** Ker samo posvetno lubi, tisti 'má svojo serce per posvetnem; ker pa to večno lubi, tistega serce je per Bogi.

Na pervo nedelo v' Posti.

✠ Evangelium sv. Math.

ua 4. Postavi, 1. — 11. v.

V' tistem časi je Jezus od duha bil v' pušavo pelan, da bi od hudiča bil skušavan. Ino kader se je širdeset dni ino širdeset noči bil postil, je lačen postal. Ino skušnjavec je k' njemi perstopil, ino je rekel: Če si ti Sin božji, tak reci, da toto ka-menje kruh postane. On je pa odgovoril ino je rekел: Stoji pisano, da človek ne živí ob samem kruhi, temuč od vsake beséde, kera iz vust božjih pride. Tedaj ga hudič z'sobom vzeme v'sveto mesto,

ino ga postavi na verh templa, ter reče k' njemi: Če si ti Sin božji, spusti se tu dol, kajti stoji pisano: On je svojim Angelom od tebe zapovedal, da te bodo na rokah nosili, da se gdé ne bi z'tvojoj nogoj v'keri kamen vdaril. Jezus reče k' njemi: Stoji tudi pisano: Ti nemaš Boga, Gospoda tvojega, skušavati. Pále njega hudič z'sobom vzeme na eno zlo visoko goro, ino njemi pokaže vse kraljestva sveta, ino njih čast, ter reče k' njemi: Vse to ti dam, če doli padeš ino mene moliš. Tedaj reče Jezus k' njemi: Pojdi proč, Satan! kajti stoji pisano: Ti imaš Gospoda tvojega Boga moliti, ino njemi samemi služiti. Tedaj je hudič njega pustil, ino Angeli so perstopili, ino so njemi stréigli.

N a v u k i .

1. Krepoti ne daj za nič na svéti, ona je več vrédna, kak živlenje. Ne stori zato nigdar za časnega dobička volo kaj pregréšnega.

2. Pomoči proti skušnjavam so: pobožna molitva ino mnoga misel na Boga; post ino premaganje gréšnih poželenj; terdno zavupanje na Boga.

3. Ker se sam v' nevarnost podá, pa še té od Boga hoče pomoč, tisti Boga skušava.

4. Angeli so naši prijateli, mi smo njim zato zahvalo ino lubezen dužni, pa se tudi od njih postréžnost ino ponižnost vučiti.

Na drugo nedelo v' Posti.

✠ Evangelium sv. Math.

na 17. Postavi, 1. — 9. v.

V' tistem časi je Jezus k'sebi vzel Petra, Jakoba ino Johaneza, njegovega brata, ino je nje pelal na eno visoko goro na stran, ino se je spremenil pred njimi. Njegov obraz se je svétil kak sunce, njegov obléc pa je béli bil kak snég. Ino glej, per kazala sta se Mojzes ino Elias, ino sta z'njim govorila. Peter pa je odgovoril ino je rekel k'Jezusi: Gospod! dobro je nam tu bitì, ako hočeš, mi postavimo tri šatore, tebi enega, Mojzesi enega, ino Eliasi enega. Ino glej, kader še je govoril, je en svetli oblak nje obsenčal, ino en glas se je iz oblaka čul, rekcë: To je moj lubleni Sin, nad kerim jaz dopadenje 'mam, totega poslušajte. Kader so Vučénci to čuli, so na svoje oblíčja dolpadli, ino so se zlo bali. Jezus je pa perstopil, se njih je doteknil, ino je rekel k' njim: Vstanite, ino ne bojte se. Kader so pa svoje oči gorpodignoli, so ne nikoga vidli, kak samo Jezusa. Ino kader so 'z gore dol šli, njim je Jezus zapovedal, rekoč: Nikomi ne prav'te, kaj ste vidili, doklam Sin tega človeka od mertvih ne vstane.

N a v u k i.

1. Jezus Kristus je lubleni Sin nebeskega Očeta, on je Mesias ino pravi Bog z svojim nebeskim Očetom, njega imamo moliti v presvetem Sakramenti résnega Téla, ter njegovo besédo poslušati.

2. Jezus bo enkrat našo kerhko télo preménil, ino z svojim premenjenim telom zjednačil. Ne obsramotimo tedaj naših tél z gréhom, kajti so za nebesa stvorjene.

3. Na časne terpljenja pride nezgovorno velika čast ino veselje v nebesah; radovolno zato terpi en kratek čas, da boš za to tam vesel na véke.

4. Lubi vsakega človeka, za prijatele pa si njih malo izvoli; mirno živi z' vsakšim, za perserčnega svitnika pa si iz mnogih le enega zvoli.

5. Bodи mučeč v tem, kaj so tvoje lastne skrivnosti, kak tudi v tem, kaj ti drugi gdo skrivnega pove.

Na tretjo nedelo v' Posti.

 Evangelium sv. Luk.

na 11. Postavi, 14. — 28. v.

V' tistem časi je Jezus enega hudiča izganjal, ker je mutast bil. Ino kader je hudiča bil vunzegnal, je mutasti govoril, ino ludstvo se je čudovalo. Eni iz njih so pa rekli, da skuz Belzebuba,

višišega hudičov hudiče izganja. Drugi so pa ga skušavali, ino so od njega hteli znamenje od neba imeti. On pa, da je njihove misli vidil, je rekел k' njim: Vsako kralestvo, kero je samo v' sebi razdeleno, bo pusto, ino bo hiža črez hižo padla. Ako je tedaj tudi Satan v' sam sebi razdelen, kak bo njegovo kralestvo obstalo? da pravite, ka jaz skuz Belzebuba hudiče izganjam. Če pa jaz skuz Belzebuba hudiče izganjam, skuz koga nje tedaj vaši otroci izganjajo? Zato bodo oni vaši sodniki. Ako pa jaz skuz perst božji hudiče izganjam, tak je resnično kralestvo božjo k' vam prišlo. Kader en močen oborožjen svoj dvor varuje, tak njemi vse, kaj 'ma, per miri ostane. Če pa en močneši črez njega pride, ino ga premaga, tak njemi vzeme vso njegovo orožje, na kero se je zavupal, ino razdeli njegov porop. Ker je ne z'menom, tisti je proti meni, ino ker z'menom vkup ne spravla, tisti razsipavle. Kader nečisti duh iz človeka vun odide, tak on hodi po suhih krajih, ino iše pokoj, ino če ga ne najde, tak reče: Povernem se jaz nazaj v'mojo hižo, iz kere sem vun šel. Ino kader pride, njo najde z'metlami pometeno ino zesnaženo. Tedaj gre, ino k'sebi vzeme sedem drugih duhov, hujših, kak je on, ino oni grejo noter, ino tam prebivajo, ino tak bo posledno takega človeka hujšo, kak pervo. Kader je on to govoril, se je pergodilo,

da je ena žena med ludstvom zakričala, ino k' njeni rekla: Zveličano je telo, kero je tebe nosilo, ino persa, kere si ti vzival. On pa je rekel: Ja resnično so zveličani, keri besedo božjo poslušajo, ino njo zderžijo.

N a v u k i.

1. Ker navuke keršanske vere rad posluša, si ne zapomni ino nje zderži, tisti se nema hudiča, ne pekla bati.

2. Nikoga hudo ne sódite, kajti bi ga znali krivo podužiti; kader vas pa gdo krivo poduží, se imate za vašo poštenje ino pravičnost gorvzeti.

3. Bodite zložni, pomagajte eden drugemi dobro storiti: v' zložnosti 'z malega postane veliko, v' nezložnosti se pa še to veliko zapravi.

4. Glej, da nazaj v' grehe ne padneš, kajti po veliko takem nazajopadenji boš navadni grešnik postal: stara navada je železna srajca.

5. Otroci! tak se zaderžte, da bo se tudi od vas povedalo: Srečna je mati, kera je vas rodila. To bo vašim staršim vesela zahvala za njihovo z'vami terpljenje.

Na Šterto nedelo v' Posti.

✠ Evangelium sv. Joh.

na 6. Postavi, 1. — 15. v.

V' tistem časi se je Jezus pelal črez galilejsko morje, per kerem je mesto Tiberias, ino veliko

ludstva je za njim šlo, da so vidli čudeže, kere je nad bolnikmi delal. Jezus pa je na eno goro šel, ino si je tam z' svojimi Vučenci dol sel. Blizu je bil Vuzem, judovski svetek. Kader je tedaj Jezus svoje očí gorperzdignil, ino je vidil, da je velka množina ludi prišla k' njemi, je rekел k' Filipi: Od-kod bomo kruha kupili, da bi toti jeli? To je pa rekел, da bi ga skušaval, zakaj on je dobro znal, kaj je htel storiti. Filip je njemi odgovoril: Za dvésto denarov kruha je ne zadosti, da bi vsaki le kaj malega dobil. Eden iz njegovih Vučencov, Andraš, Simona Petra brat, reče k' njemi: Je en hlapček tu, kí 'ma pet ječmenovih kruhov ino dvé ribi; ali kaj je to med telke? Jezus pa je rekel: Storte, da si ludje dol spospedejo, zakaj bilo je veliko trave na tistem mestu. Ino selo si je po števili okoli pet jezér moži. Tedaj je Jezus vzel kruhe, je zahvalil, ino je nje razdélil sedečim; tak tudi od rib, kelko so hteli. Kader so pa siti bili, je on svojim Vučencom rekel: Vkupoberte vломke, kaj je ostalo, da konca ne vzemejo. Ino oni so nje pobrali, ino so napunili dvanajst košov z' vlonkmi od pet ječmenovih hruhov, keri so ostali tem, kí so jeli. Kader so tedaj tisti ludje čudež vidli, kerega je Jezus storil, so rekli: Toti je resnično ti Pre-rok, ker ima na svét priti. Da je pa Jezus spoznal, da bi imeli priti, ga po sili vzeti ino za krala postaviti, je pále sam na goro pobegnil.

N a v u k i.

1. Vživaj vsaki dar božji z' hvaloj ino zahvaloj Bogi, kakti imaš vu vsemu zahvalen biti.

2. Ne zdvoji v' zmenkanji, zmisli se, kelkokrat ti je Bog že pomagal, ino reci: Ker mi je vseli pomagal, bo mi tudi zdaj pomagal. (Psal. 32.)

3. Gospodarno dente z' tem, kaj 'mate, da bote ob časi nerodovitosti imeli kaj sem vzeti; ne spravljajte si pa blaga samo zato, da bi ga 'meli, kajti to je skopost.

4. Zvéstí bodite vu vašem stani ino pozvanji, radi delajte vašo delo, da si pošteno spravite, kaj vam je za življenje potrebno.

5. Ne spravljajte si nigdar po krivici ali z' tatbinoj ne jesti, ne piti, ne obléča, ne ničesa; kajti vkradjen kruh je pri pervem vjédkì sladek, potli pa vusta z' peskom napuni. (Progov. 20.)

Na černo ali peto nedelo v' Posti.

† Evangelium sv. Joh.

na 8. Postavi, 45 — 59. v.

V'tistem časi je Jezus k' judovskemi lüdstvi rekel: Gdo iz vas more mene 'z enega gréha podužiti? Če pa jaz resnico govorim, zakaj mi ne verjete? Ker je iz Boga, tisti besédo božjo posluša.

Za tega volo vi nje ne poslušate, da ne ste iz Bo-
ga. Na to so Judje odgovorili, ino so rekli k' nje-
mi: Jel mi ne pravimo prav, da si ti Samaritan,
ino hudiča maš? Jezus je odgovoril: Jaz nemam hu-
diča, temuč častim mojega Očeta, vi pa ste meni
poštenje vzeli. Jaz pa ne išem moje časti, je eden,
ker njo iše, ino sodi. Resnično, resnično vam po-
vém: Ako gdo moje beséde zderží, tisti na véke
ne bo smerti vidil. Tedaj so Judje rekli k' njemi:
Zdaj spoznamo, da hudiča 'maš; Abraham je vmerl
ino Preroki, ino ti rečeš: Ako gdo moje beséde
zderží, tisti na véke ne bo smerti skusil. Jel si ti
več, kak naš oča Abraham, ker je vmerl, ino kak
Preroki, kí so tudi vmerli? Koga ti iz samega se-
be delaš? Jezus je odgovoril: Če jaz samega sebe
častim, tak je moja čast nič. Moj Oča je, ker mene
častí, od keregga vi pravite, da je vaš Bog, pa ga
vender ne pozname, jaz ga pa poznam. Ino ako bi
rekel, da ga ne poznam, bi, kak vi, lažec bil.
Ali jaz ga poznam, ino zderžim njegove beséde.
Vaš oča Abraham se je močno veselil, da bi moj
den vidil, on ga je vidil, ino je veseli bil. Rečejo
tedaj Judje k' njemi: Ti se nemaš pedeset lét, pa
si Abrahama vidil? Jezus reče k' njim: Resnično,
resnično vam povém, prejd kak je Abraham bil,
sem jaz. Tedaj so kamenje pobirali, da bi v'njega
metali; Jezus pa se je skril, ino je 'z templja vun šel.

N a v u k i.

1. Ker Jezusove navuke gorvzeme, ino nje zdêrži, tisti
'ma mirno vést v'živlenji, tróšt v'terplenji, neboječnost na
smertno vuro, ino po smerti zveličano večnost.
2. Ne oklinjaj teh, keri tebe preklinjajo, brani pa vsig-
dar resnico z' možko stanovitnostjo.
3. Živoča vera na nevmertelnost je vstebrenje lepega živ-
lenja, slaba vera pa je gnézdo vse hudobnosti ino pregréšnosti.
4. Komi gerde imena davati je gerdo, ino z' tem gerje,
ker se tomi navadi. Iz tega pride sovražtvo, svája, odurja-
vanje, serd.
5. Ne bodi štimáni, ino ne iši vsigdar svojega pohva-
lenja, néti ne hvali sam sebe, lastna hvala smerdí.

**Na cvetni petek, ali na 7 žalo-
sti. D. M.**

 Evangelium sv. Joh.

na 19. Postavi, 25 — 27. v.

V' tistem časi so poieg križa Jezusovega stale
njegova mati, ino sestra njegove matere Maria Kleo-
fova (žena), ter Maria Magdalena. Kader je tedaj
Jezus svojo mater, ino Vučenca, kerea je lubil,
tam stati vidil, je rekel k'svoji materi: Žena, glej

tvoj sin! Potem je rekel k' Vučenci: Glej, tvoja mati! Ino od tiste vure je njo Vučenc k' sebi vzел.

N a v u k i.

1. Jezus je pravi zgled poterpežljivosti, ponižnosti, lubezni, pohlevnosti, pokornosti ino stanovitnosti. Ako hočemo na véke z' njim živeti, moremo, kak on, radovolno tu terpeti.

2. Mešni ofer je Jezusov ofer na križi. Maria poleg križa je zgled, na kaj imamo per sv. Meši misliti.

3. Johanes nam je zgled, kak imajo sini ino čeri svoje zapušene matere k' sebi vzeti, nje troštati, za nje skerbeti, nje v' poštenji meti.

Na cvetno ali šesto nedelo v' Posti.

✠ **Evangelium sv. Math.**

na 21. Postavi, 1. — 9. v.

V' tistem časi, kader se je Jezus k' Jeruzalemi perbližaval, ino je prišel v' Betfage per olski gori, je dva Vučenca poslal, ino je rekel k' njima: Pojdita v' terg, ker je pred vama, ino preci bota najšla eno oslico pervezano, ino žrebe per njoj. Toče odvežta, ino nje k' meni perpelajta. Ino če vama gdo kaj reče, povejta: Gospod njuj potre-

buje, ino preci bo vama njuj spustil. Vse to pa se je zgodilo, da bi se spunilo, kaj je skuz Preroka rečeno, ker pravi: Povejte čeri Sionski: Glej, tvoj kral pride k' tebi krotek, sedeči na oslici ino žrebeti vozne oslice. Vučenca pa sta šla, ino sta storila, kak njima je Jezus zapovedal, ino sta pergnala oslico zred žrebetom, ino sta presterla (položila) svoje oblačila na njuj, ter sta njega gorposadila. Velika množina ludi pa je razprestirala svoje oblačila na pot; drugi pa so veje 'z drevja sekali, ino na stezo metali. Ludstvo pa, kaj je naprej ino odzaja šlo, je kričalo, rekoč: Hozana Sini Davidovem! hvalen bodi, ker pride v'imeni Gospodovem.

N a v u k i.

1. Jezus Kristus je pravi zveličar ino Mesias, njega imamo častiti ino moliti, njemi imamo pokorni biti.

2. Bodite krotki ino mirni, zakaj z' tem se Bogi ino ludem dopadnete.

3. Bodite postrežlivi ino dobrotlivi, tak bodo tudi drugi vam radi postregli ino vam dobro storili; roka roko vrnije.

4. Ne zanašajte se na perjaznost ludih, na Boga zavupajte; ludje se predrugačijo, Bog je pa nepremenljiv.

P a s i o n

ali

Terplenje našega Gospoda Jezusa Kristusa

po sv. Math. na 26. ino 27. Postavi.

V' tistem časi je Jezus svojim Vučencom rekel: Vi vejte, da bo za dva dni Vuzem, ino Sin tega človeka bo predan, da bo križan. Tedaj so se vključili Višišduhovniki ino Stareši ludstva v' dvori Višišduhovnika, keremi je Kaifaž ime bilo, ino so svit deržali, kak bi Jezusa z' prevaroj vlovili ino vmarili. Oni so pa rekli: Ne v'svetek, da ne bi gdé praska med ludstvom nastala. Kader pa je Jezus v' Betanii bil v'hiži Simona, gobavega, je ena žena k' njemi perstopila, kera je drago mazilo v' kameni posodbici imela, ino njo izlila črez njegovo glavo, kader je per mizi sedel. Kader so to njegovi Vučenci vidli, so suprotivni postali, rekoč: K'čem je tota poguba? kajti toto mazilo bi se znalo drago odati, ino penezi vbogim dati. Jezus pa, ker je to vpamet vzel, reče njim: Zakaj ste toti ženi nazlobni? Ona je dobro delo nad menom storila, zakaj vboge imate vsigdar pri vas, mene pa ne bote

vsigdar imeli. Ino kader je ona toto mazilo na mojo télo vlila, je to storila na mojo pokapanje. Resnično vam povém: Gdékoli bo se toti Evangelium oznanjuval po vsem svéti, tam bo se k' mojem spomini povedalo, kaj je storla. Tedaj je odišel eden iz dvanajst Apostolov, ker se je Judaš Iškariot zval, k' Višišduhovnikom, ino je rekel njim: Kaj mi hočete dati, ino jaz vam ga predam? Oni pa so njemi pervolili trideset srebernikov. Ino od tistega časa je on priliko iskal, njega predati. Pervi den oprésnih kruhov pa so Vučenci perstopili k' Jezusi, ino so rekli: Gdé hočeš da ti pripravimo vuzmeno jagne jesti? Jezus pa je rekel: Pojdite v' mesto k'enemi, ino rečte njemi: Mojster reče: Moj čas je blizu, pri tebi hočem z'mojimi Vučenci Vuzem imeti. Ino storili so Vučenci, kak njim je Jezus zapovedal, ino so vuzmeno jagne pripravili. Kader pa je večer nastal, je on z'svojimi dvanajst Vučenci k'mizi sel, ino kader so jeli, je rekel: Resnično vam povém, da eden izmed vas bo mene predal. Na to so močno žalostni postali, ino vsakši je začel praviti: Gospod! jel sem jaz? On pa je odgovoril ino je rekel: Ker z'menom roko v'skledo namače, tisti bo me predal. Sin tega človeka ravno odide, kak je od njega pisano, ali gorje tistemi človeki, skuz kerega bo Sin tega človeka predan; njemi bibole bilo, da se tisti človek ne

bi bil narodil. Judaš pa, ker je njega bil predal, je odgovoril ino je rekel: Gospod! jel sem jaz? On reče k'njemi: Ti si rekel. Kader pa so večerjali, je Jezus vzel kruh. ga je žegnal, ga razlomil, ino dal svojim Vučencom, ino je rekel: Vzemte, ino dejte. to je mojo télo. Vzel je tudi kelih, je zahvalil, ino njim dal, rekoč: Píte vsi iz njega, zakaj to je moja kerv novega Testamenta, kera bo za mnoge prelijana na odpušenje gréhov. Jaz pa vam povém, da odzdaj več ne bom pil od totega tersovega sada do tistega dne, kader bom ga novega z'vami pil v' kraljestvi mojega Očeta. Ino kader so bili hvaležno pesem rekli, so vun šli na olsko goro. Tedaj reče Jezus k'njim: Vi vsi se bote toto noč nad menom pohujšali, kajti stoji pisano: Jaz bom pastira vdaril, ino ovce črede se bodo razteple. Potem pa, kader bom od mertvih vstal, bom pred vami v' Gáliejo šel. Peter je tedaj odgovoril, ino je rekel k'njemi: Ako bodo se vsi nad tobom pohujšali, jaz se nebom nigdar pohujšal. Jezus pa reče k'njemi, Resnično ti povém, da toto noč, prejd kak bo kokot zapel, boš ti mene trikrat zatajil. Peter reče k'njemi: Ako bi jaz z' tobom vmréti mogel, tak te ne bom zatajil. Tak so tudi vsi Vučenci rekli. Potem je Jezus z'njimi prisel v' vert, ker se Getsemane imenuje, ino je rekel k'svojim Vučencom: Sedite si tu, doklam

jaz tá grem, ino molim. Vzel je tedaj Petra ino oba dva Zebedeova sina k'sebi, ino je začel se žalostiti ino raztožen bití, ino je rekel k' njim: Moja duša je žalostna do smerti, ostante tu, ino bedite z'menom. Tedaj je eno malo dale odideči dolpadnil na svoj obraz, ino je molil, rekoč: Moj Oča! ēe je mogoče, naj toti kelih gre proč od mene: pa ne, kak jaz hočem, temuč kak ti hočeš. Potem je nazaj prišel k'svojim Vučencom, ino je nje spajoče najsel, ino je rekel k' Petri; Tak ne ste mogli eno vuro z'menom bedeti? Bedite ino molte, da v'skušnjavo ne padnete. Duh je ravno pripraven, ali meso je slabo. Ino je drugič odišel, ino je molil, rekoč: Moj Oča! ako ti kelih nemore od mene proč iti drugač, da ga pijem, tak se naj zgodí tvoja vola. Zatem je zupet prišel, ino je nje najsel spajoče; zakaj njihove očí so bile pune drémote. Ino on je nje popustil, ino je zupet tá šel, ino je tretič molil, ravno tiste besede govoreč. Tedaj je k'svojim Vučencom prišel, ino je rekel k' njim: Spite zdaj ino počivajte, glejte vura se je perbližala, ino Sin tega človeka bo gréšnikom v' roke dan. Stante, pojmo, glejte, moj predajnik se je perbližal. Kader se je govoril, je Judaš, eden iz tih dvanajstih prišel, ino z' njim velka truma z'mečmi ino drogolicami, kí so od Višisduhovnikov ino Stareših ludstva bili poslani. Predajnik pa je

njim znamenje dal, rekoč: Kerega bom jaz kušnil, tisti je, primte ga. Ino že je k' Jezusi perstopil, ino je rekel: Bodi pozdravljen, Rabbi! ino ga je kušnil. Jezus pa je rekel k' njemi: Prijatel! po kaj si prišel? Tedaj so pristopili, ino roke vergli na Jezusa, ino so ga popadli. Eden pa od tistih, ki so z' Jezusom bili, je roko vunstegnil, je svoj meč potegnil, ino je vdaril po hlapči Višišduhovnika, ino 'mu je eno vuho odsekal. Tedaj je Jezus njemi rekel: Vtekni tvoj meč v' svoj kraj; zakaj vsi, keri za meč primejo, bodo skuz meč prejšli. Misliš ti, da jaz ne bi mogel še zdaj mojega Očeta prositi, ino on mi pošle več kak dvanajst milionov Angelov? Ali kak bo se tedaj pismo spunilo, po kerem se tak zgoditi more? V' tisti vuri je Jezus k' ludstvi rekel: Vi ste vun prišli kakti nad razbojnika z' mečmi ino ožekmi mene lovit: vsaki den sem pri vas sedel, vučeči v' templi, ino me ne ste popadli. Vse to pa se je zgodilo, da bi se pisma Prerokov spunile. Tedaj so ga vsi Vučenci zapustili ino so pobegnili. Tisti pa, ki so Jezusa prijeli, so njega odpelali k' Kaifaži, Višišduhovniki, gdé so Pismoznanci ino Stareši ludstva vkupzbrani bili. Peter pa je odzdaleč za njim šel noter do dvora Višišduhovnika, ino je noter idoči si sel k' služebnikom, da bi temu konec vidil. Višišduhovniki pa, ino vso sodsko zbralše so iskali krivo svedoštvo proti Je-

zubi, da bi ga mogli vmoriti, pa ga ne so najšli, če ravno je veliko krivih svedokov (prič) naprej prišlo: k' zadnjemi pa prideta dva kriva svedoka, ino rečeta: Toti je pravil: Jaz znam tempel božji razverči, ino v'treh dneh ga zupet gorpostaviti. Na to je Višiduhovnik vstanil, ino je rekel k' njemi: Jel nič ne odgovoriš na to, kaj tota dva proti tebi svodočita? Jezus pa je mučal. Višiduhovnik tedaj reče k' njemi: Zarotím te pred živim Bogom, da nam povéš, če si ti Kristus, Sin božji? Jezus reče k' njemi: Ti si rekel, Razvun tega pa vam povém: Odzdaj bote Sina tega človeka vidli sedeti na desnici moči božje, ino njega priti v'oblakih nebeskih. Zdaj je Višiduhovnik razčesnil svojo oblačilo, govoreč: On je blaznil, k' čem nam treba svedokov? vi ste blaznenje sami čuli. Kaj se vam vidi? Oni pa so odgovorili ino so rekli: On je smerti vréden. Tedaj so njemi v'lice pluvali, ino ga za vuho vsekavali, drugi pa so ga z' pestnicami v'lice bili, rekoč: Prerokaj nam, Kristus! gdo te je vdaril? Peter pa je zvunaj na dvoriši sedel. Tedaj perstopi ena dekla k' njemi, ino reče: Ti si tudi bil z'Jezusom Galilejanskim. On pa je tajil pred vsemi, ino je rekel: Jaz ne vém, kaj praviš. Kader pa je na vrata htel vun iti, zagleda njega druga dekla, ino reče k'tistim, ki so tam bili: Toti je tudi bil z'Jezusom Nazarenskim. Ino on je

zupet tajil z'prisegoj, ino je rekel: Jaz totega človeka ne poznam. Krez eno malo pa so tudi okoli stoječi pristopili, ino so rekli k' Petri: Resnično ti si eden od tistih, kajti te tvoj jezik ovádi. Tedaj je on začel zaklinjati ino prisegati, da totega človeka ne pozna, ino preci je kokot zapel. Ino Peter se je spomnil na besédo Jezusovo, kero je on bil rekel: Prejd kak bo kokot zapel, boš ti mene trikrat zatajil. Na to je vun šel, ino se je bridko jokal. Kader pa je juter nastal, so vsi Višisduhovniki ino Stareši ludstva svít storill črez Jezusa, da bi ga na smert prék dali. Ino oni so ga zvezanega odpelali, ino ga deželskemi oblastniki Pontius Pilatuši prék dali. Da je tedaj Judaš, ker je njega predal, vidil, da je na smert obsojen, se je skesal, ino je trideset srebernikov Višisduhovnikom ino Starešim nazaj pernesel, rekoč: Jaz sem pregresil, kaj sem nedužno kerv predal. Oni pa so rekli: Kaj je nam za to, to tí gorglej. Tedaj je sreberrike v'tempel vergel, se je proč podal, ino je šel tá, ino se je za vojko obesil. Višisduhovniki pa so sreberrike vzeli, ino só rekli; Ne je dopušeno, nje v' cirkveno škrinjo verči, da so kervni penezi. So pa svít sklenoli, ino so za nje kupili enega lončara njivo za pokopališe ptujih, Za tega volo se je tista njiva Hakeldama, to je: Njiva ker vi de dnevnega dne imenuvala. Tak se je spunilo,

kaj je od Preroka Jeremija povézano, ker pravi: Oni so vzeli trideset srebernikov, ceno zacenjenega, kerega so od otrok Izraelskih kupili, ino dali so nje za enega lončara njivo, kak je meni Gošpod zapovedal. Jezus pa je stal pred deželskim oblastnikom, ino on je njega pital, rekoč: Si ti kral Judovski? On njemi odgovori: Ti rečeš. Kader pa je od Višiduhovnikov ino Staresih zatožen bil, je nič ne odgovoril. Tedaj Pilatuš reče k' njemi: Jel ne čuješ, kelko svedoštva oni proti tebi vunpovéjo? On pa je njemi na nijedno pitanje (baranje) ne več odgovoril, tak da se je deželski oblastnik močno čudil. Ob velkem svetki pa je deželski oblastnik imel navado, ludstvi enega vjetnika vunspustiti, kerega bi hteli. On je teda imel enega čudo razglašenega vjetnika, ker je Barabas bil imenovan. Kader so tedaj vkupspravleni bili, je Pilatuš rekел: Kerega hočete, da vam ga vunspustím, Baraba ali Ježusa, ki se zove Kristus? kajti je znal, da so ga iz nevošlivosti predali. Kader pa je na sodnem stoli sedel, je njegova žena poslala k' njemi, njemi praviti: Nič ne imej z' totim pravičnim, zakaj jaz sem dnes v'senji dosta terpela zavolo njege. Ali Višiduhovniki ino Staresi so ludstvo pregovorili, da bi za Baraba prosili, Jezusa pa na smert prék dali. Deželski oblastnik je tedaj odgovoril ino je rekel k' njim: Kerega iz totih dvuh hočete, da vam ga vunspustím? Oni rečejo: Baraba.

Reče Pilatuš k' njim: Kaj pa bi z' Jezusom storil, kí se imenuje Kristus? Vsi rečejo: Naj bo križan! Deželski oblastnik reče k' njim: Kaj pa je tedaj hudega storil? Oni pa so še bol kričali rekoč: Naj bo križan! Kader je tedaj Pilatuš vidil, da nič ne opravi. ino vekša praska nastaja, je vzel vode, ino si je pred ludstvom roke vmil, rekoč: Jaz sem nedužen nad kervjo totega pravičnega, to vi gorglejte. Vso ludstvo pa je odgovorilo ino je reklo: Njegova kerv naj pride črez nas ino naše otroke. Tedaj je njim Baraba vunspustil, Jezusa pa je zbičuvanega (gaizlanega) njim prék dal, da bi križan bil. Potem so deželskega oblastnika vojšaki Jezusa z'sobom vzeli v'sodnico, ino vso trumo proti njemi vkupspravili, ino so ga spleli ino njemi škarlatni plajš okoli djali; ter so spleli krono 'z ternja, ino njo njemi na glavo postavili, ino so njemi terstiko v'pravo roko dali; tedaj so pred njim pokleiali ino se njemi posmehavali, rekoč: Bodis pozdravljen ti kral Judovski! Ino oni so v'njega plivali, ino so vzeli eno terstiko, ino so ga bili po njegovi glavi. Ino potem, kak so njega bili zasramovali, so njemi škarlatni plajš dolvzeli, ino 'mu njegovo oblačilo oblekli, ter so ga vun pelali, da bi ga križali. Ino kader so vun šli, so najšli enega čjoveka od Cirene z'imenom Simona, tega so primorli, da je njegov križ nesel. Ino so prišli

na mesto, kero se zove Golgota, to je: mesto mertvečkih glav. Tam so 'mu vina z'žučom zméšanega piti dali, ino kader ga je pokusil, ga je ne htel piti. Potem pa, kak so njega bili križali, so razdélili njegove oblačila, ino so srečke metali za nje, da bi se spunilo, kaj je skuz Preroka rečeno, ker pravi: Oni so med sobom razdélili moje oblačila, ino so srečke metali za mojo suknjo. Ino oni so si sposedli, ino so ga varuvali. Potem so zrok njegove smerti nad njegovo glavo postavili tak zapisan: To je Jezus, kral Judoski. Ob enem sta tudi dva razbojnika z' njim vred križana bila, eden na desni, drugi na levi strani. Mimo idoči pa so blaznili suprot njemi, skimavajoči z'svojimi glavami, ino so rekli: O ti, ker ti tempel božji dolpodíraš, ino ga v' treh dnevih zupet gorpostaviš, pomagaj sam sebi; ēe si Sin božji, stopi dol'z križa. Tak so tudi Višišduhovniki zred Pismenikmi ino Starešimi njega zasramovali, ino so rekli: Drugim je pomagal, sam sebi nemore pomagati. Ako je on kral Izraelski, naj stopi zdaj dol'z križa, ino mi bomo njemi verjeli; on si je v' Boga vupal, naj ga zdaj rēsi, če hoče, kajti je rekел: Jaz b sem Sin božji. Ravno to sta njemi tudi razbojnika, ki sta z' njim vred križana bila, naprej znašala. Od šeste vure pa ino do devete je tema postala po vsem sveti. Ino okoli devete vure je Jezus z'vel-

kim glasom kričal, rekoč: Eli, eli, lamá sabach-thani, to je: Moj Bog, moj Bog! zakaj si ti mene zapustil? Nekeri tam stoeči pa, kader šo to čuli, so rekli: Toti Elia zove (kliče). Ino preci je eden iz njih tá bežal, ino je vzel vodenogobo, je njo napunil z'jesihom, ino njo je na terstiko nateknil, ino 'mu piti dal. Drugi pa so rekli: Pusti, bomo vidli, če bo Elias prišel ga rēsit. Ino Jezus je zupet kričal z' velkim glasom, ino je dušo spustil — — *). Ino glej, zagernilo tempelna se je razčesnolo na dvoje odzgoraj ino celo dol, ino zemla se je trosila, ino pečine so se pokale; grobi so se odpirali, ino mnoge tela Svetih, ki so spali, so vstajale, ino so po svojem vstanjenji iz grobov vunšle, ino so prišle v'sveto mesto, ino se mnogim perkazale. Stotnik pa, ino keri so zred njim Jezusa varuvali, kader so vidli, zemle potros, ino kaj se je godilo, so se močno bali, ino so rekli: Resnično je toti bil Sin božji. Bilo je pa tam veliko žen odzdaleč, ki so iz Galileje za Jezusom šle, ino njemi strégle. Med totimi je bila Maria Magdalena, Maria, Jakobova ino Jožefova mati, ino Zebedeovih sinov mati. Kader pa je večer nastala, je prišel en bogat mož od Arimateje, z' imenom Jožef, ker je tudi sam en Vučenc Jezusov bil.

*) Tu se dolpoklekne, ino eno malo vtihne.

Toti je šel k' Pilatuši, ino je prosil za télo Jezu-sovo: tedaj je Pilatuš zapovedal, njemi télo dati. Jožef je tedaj vzel télo, ino je ono zavil v'snažno platno, ino je ono položil v'svoj novi grob, krega je v' pečino zeseikal, ino je en velki kamen zavalil pred vrata groba, ino je odišel. Bila je pa ondi Maria Magdalena, ino druga Maria, sedeče proti grobi. Drugi den pa, kí je za petkom bil, so se Višiduhovniki ino Farizeari per Pilatuši vkupzbrali, ino so rekli: Gospod! mi smo se zmislili, da je toti zapelavec, kader še je živel, rekeli: Za tri dni bom jaz vstanil; zapovej zate, grob varuvati do tretjega dne, da gdé ne bi njegovi Vučenci prišli, ino ga vkrali, ino bi tedaj ludstvi rekli: On je od mertvih vstal. ino bi poslednja zmotnja hujša bila, kak perva. Reče njim Pilatuš: Imate stražo, pojrite ino varujte, kak znate. Ino oni so odišli, so postavili stražnike k' grobi, ino so kamen zapečatili.

Vu veikem tjedni.**Céli Pasion,**

kak je od vseh štireh Evangelistov popisan.

Kratko pred svojim terpljenjem je Jezus svojim Vučencom rekel: Vi vejte, da bo krez dva dni Vuzem, ino Sin tega človeka bo na križanje predan. Tedaj so se vkupzbrali Višišduhovniki, Pismeniki ino Stareši ludstva v' dvori Višišduhovnika, ker je Kaifaž imenuvan bil, ino so svít deržali, kak bi Jezusa z' prevaroj vlovili ino ga vmorili. Oni so pa rekli: Ne v'svetek, da ne bi kakša praska med ludstvom nastala, zakaj oni so se ludstva bali. Šest dni pred vuzmenimi svétki je Jezus proti Betanii prišel, gdé je Lazar vmerl, ino ga je od mertvih zbudil. Tam se je njemi večerja perpravila v' hiži Šimona gobavega. Marta je per mizi stréglia, ino Lazar je bil eden iz gostih. Maria je pa vzela en funt dišečega mazila od drage narde v' alabasterni posodbici. Z'totoj je ta žena prišla k' Jezusi per mizi, je sterla posodbico, ino je mazilo na njego vo glavo vlila, je njemi tudi noge pomazala, ino nje z'svojimi lasmi obrisala. Zduha je pa vso hižo napunila. Tedaj reče eden iz njegovih Vučencov,

Judas Iskariot, Šimonov sin, njegov potlanji predajnik: Zakaj pa se je toto mazilo ne za tri sto denarov odalo, ino se to med vboge dalo? To je pa on ne zato rekel, kak da bi njemi za vboge skerb bila, temuč da je tat bil, ino mošnjo imel. Tudi iz drugih Vučencov so eni, kader so to vidli, zazlo vzeli, ino so med sobom rekli: Zakaj toto mazilo na nič pride? Toto bi se ja bilo znalo bol kak za tri sto desetakov odati, ino se to 'med vboge razdeliti; za tega volo so gundrali nad toj ženoj. Jezus pa, ker je to spoznal, je rekel k'njim: Zakaj vi to ženi zažlo vzemete? Pustite njo, kajti ona je dobro delo nad menom storla. Vboge bote vseli med vami 'meli, ino njim znate po vaši voli dobro storiti, mene pa ne bote vsigdar imeli. Tota je za me dala, kaj je imela; kajti kader je toto mazilo na mojo télo vlijala, je dnevi mojega pokopa naprejprišla, ino je to storla, kakti da bi me pokopala. Resnično vam povém, gdékoli bo se toti Evangelium na célem sveti oznanjuval, tam bo se tudi k'spomini tote žene toto djanje perpovédalo. V'enega iz tih dvanajstih pa, Judaša, z' pridavkom Iskariot, je Satan šel, ker je tedaj tá šel k'Višiduhovnikom ino Svitnikom, da bi Jezusa predal. Kaj mi hočete dati, je rekel k'njim, če vam ga v'roke spravim? Oni so to z'veseljom slišli, ino so njemi pénez obečali, najmre trideset sreberni-

kov. On je pervolil, ino od tistega časa je priliko iskal, kak bi ga mogel predati prez praske med ludstvom.

Na pèrvi den oprésnih kruhov pa, ob kerem se je vuzmeno jagne moglo zaklati, so Vučenci k' Jezusi stopili, ino so rekli k' njemi: Kam hočeš, da gremo ino ti perpravimo vuzmeno jagne jesti? On pošle dva iz svojih Vučencov, Petra ino Johaneza, ino njima reče: Pojdita ino perpravita vuzmeno jagne za nas vse. Onedva pitata (barata): Gdé hočeš, da nje perpravima? Jezus njima reče: Id'ta v' mesto, ino kak bota noter šla, bo vaj en človek srečal z'verčom vode, za tistem id'ta, v'kero hižo bo noter šel. Gospodi tiste hiže pa povejta: Naš mojster ti pustí povedati: Moj čas se perbližuje, per tebi jaz hočem z'mojimi Vučenci vuzmeno jagne jesti, gdé je tedaj gostna hiža? Na to bode vama eno velko že gorpokrito ino perpravлено go-stilnico pokazal, tam nam perpravyta. Vučenca greta v'mesto, ino kak noter prideta, najdetra tak, kak njima je Jezus povedal, ino perpravita vuzmeno jagne.

Večer je Jezus prišel z' vsemi dvanajstimi Vučenci, ino je k'mizi sel z' njimi. Kader pa so jeli, se je on razžaluval v'duhi, je zapričal, ino je rekel: Resnično, resnično vam povém, glejte, roka mojega predajnika je z'menom per mizi, kajti eden

iz vas, ker z'menom jè, bo me predal. Vučenci so na to močno žalostni postali, so se na endruga zglejuvali, ino se ne mogli sčedniti, od koga je to govoril. Zadnič so začeli spitavati, ino je vsakši rekel: Gospod! jel sem jaz? On pa je odgovoril ino je rekel: Eden iz vas dvanaajstih, ker z'menom roko v' skledo namače, bo me predal. Sin tega človeka ravno gre tá, kak je od njega zapisano ino njemi odločeno; ali gorje tistemi človeki, skuz kerega bo Sin tega človeka predan. Njemi bi bilo bilo, da ne bi rojen bil. Ino oni so začeli med sobom zvedavati, ker iz njih bi to storil? Tudi predajnik Judaš je govoril ino je rekel: Moister! sem jaz? On njemi odgovori: Ti si rekel.

Per večerji je pa Jezus vzel kruh, je zahvalil, žegnal ino razlomil, ino je dal svojim Vučencom, rekoč: To je mojo télo, kero bo za vas dano; storte to na moj spomin. Ravno tak je po večerji vzel kelih, je zahvalil ino ga je njim dal, rekoč: Vzemte, pite 'z njega vsi, zakaj to je kelih moje kervi v' novem Testamenti, kera bo za vas ino za mnoge prelita na odpušenje gréhov. To storte, kelkokrat bote pili, na moj spomin. Resnično vam povém, jaz dale naprej nebom od tersovega sada pil do tistega časa, kader bom z' vami v' kralestvi mojega božjega Očeta novega napitka imel.

Potem kak so hvaležno pesem bili rekli, so šli na olsko goro. Simon Peter zdaj reče k' Jezusi: **Gospod!** kam greš? Jezus njemi odgovori: Kam jaz zdaj grem, tá ti nemoreš za menom. Peter reče: Zakaj nemorem zdaj za tobom? **Gospod!** jaz sem perpravlen, z'tobom v'ječo ino na smert iti. Jaz hočem mojo živlenje za te dati. Jezus odgovori: Ti hočeš tvojo živlenje za me dati? Potem je rekел k' njim: Vsi bote še toto noč nad menom si pohujšanjé vzeli. Kajti je zapisano: Kader bo pastir vmorjeni, bodo se ovce čréde razzgubile. Po mojem vstanenji pa bom jaz pred vami v' Galilejo prišel. Peter odgovori ino reče: Ako bi se ravno vsi nad tobom pohujšali, tak si jaz ne bom nikol nad tobom pohujšanja vzel. Jezus pa reče k' njemi: Resnično Peter! resnično ti povém, še dnes, toto noč, prejd kak bo bokot drugič pel, boš ti mene trikrat zatajil, kak da me ne bi poznal. Peter je še pa le več govoril k' njemi, ino je rekel: Ino če bi jaz z'tobom vmréti mogel, tak te ne bom zatajil. Tak so govorili tudi drugi Vučenci.

Potem je Jezus z'svojimi Vučenci po svoji návadi še: prék potoka Cedron na olsko goro k' dvori, ker je Getsemane imenuvan. Tam je bil en vert, v'tistega je noter šel, ino njegovi Vučenci za njim. Je pa tudi njegov predajnik Judaš znal za tisti kraj, da je Jezus dostikrat z'svojimi Vučenci

tá prišel. Kak je tá prišel, je rekel k' svojim Vučencom: Sedite si za tečas, kaj jaz tá grem ino molim, tudi vi molte, da nebote od skušnjave premagani. Kre se je vzel Petra ino Zebedeova sina, Jakoba ino Johaneza, ino je začel trepetati ino močno žalosten biti. Tedaj je rekel k' njim: Moja duša je na smert žalostna, ostante tu, ino bedite z'menom. Ino kak se je od njih odtergal, je na en lučaj daleč naprej šel, ino je dolpokleknoč se na svoj obraz na zemlo dolvergel, ino je Očeta prosil, de bi, če je mogoče, ta vura prejšla. On je rekel: Oča! tebi je vse mogoče, vzemi toti kelih od mene, pa ne moja, temuč tvoja vola naj bo. Tedaj se je njemi en Angel od neba perkazal, ker je njega okrépil, on je pa še duže molil, ino se je z' sam sobom bojuval tak, da je njegov pót vu velkih kervavih kaplah na zemlo kapal. Kader je od molitve vstanil, je k' svojim Vučencom prišel, ino je nje najšel od žalosti spajoče. On reče k' Petri ino k' tim drugim: Simon, spiš? zakaj spíte? Tak ste ne eno vuro mogli z'menom bedeti? Bedite, vstante, ino molte, da nebote od skušnjave premagani: duh je ravno pripraven, ali télo je slabo. On pále gre drugokrat tá, ino moli, rekoč: Moj Oča! če toti kelih nemore proč iti od mene, temuč da ga pijem, tak se naj zgodí po tvoji voli! On pride nazaj, ino nje zupet najde spajoče, zakaj nji-

bove očí so bile pune drémove, ino oni ne so vedli, kaj bi njemi odgovorli. On je nje tedaj zapustil, ino je zupet tá šel, ino je tretjokrat molil tisto molitvo. Potler on pride tretjokrat k' svojim Vučencom, ino reče k' njim: Spite zdaj ino počivajte, je že zadostil! Glejte, vura je prišla, ino Sin tega človeka bo predan v'roke gréšnikov. Vstante, pojdmó! glejte, moj predajnik je že blizu. On še je ne govoriti henjal, glej, Judaš, z'sobom vzemši trumo služebnikov od Dubovnikov, Vikših ino Farizearov, je že tá prišel, ino z'njim velka družba, od Stareših ino Pismenikov poslana, z'svetilami ino baklami, ter z'orožjom, z'mečmi ino batičami. Predajnik pa je njim znamenje dal, rekoč: Kerega bom jaz kušnil, tisti je, primte ga, ino ga varno proč pelajte. Jezus, ker je za vse vedil, kaj je na njega čakalo, je šel naprej. Kak Judaš pride, perstopi k' Jezusi, ino reče: Bodi pozdravljen, moj mojster! ino ga kušne. Jezus pa k'njemi reče: Prijatel! pokaj si prišel? Judaš, jel ti z'kušcom predaš Sina te- ga človeka? Tim drugim je pa rekел: Koga išete? Oni njemi odgovorijo: Jezusa Nazarenskega. Jaz sem, reče Jezus. Je pa tudi Judaš pri njih stal, tisti, kí ga je predal. Kader je tedaj Kristus k'njim rekел: Jaz sem, so nazaj stopili ino so na zemló padli. On nje tedaj zupet pita (bara): Koga išete? Oni odgovorijo: Jezusa Nazarenskega. Jezus reče:

Jaz sem vam že povedal: Jaz sem. Če vi tedaj me ne išete, tak pustite tote, naj grejo, da bodo se dopunile beséde, kere je govoril, da od téh, kere si meni dal, ne sem nijednega zgubil.

Tedaj so perstopili, ino so roke vergli na Jezusa, ino so ga popadli. Kader so pa Vučenci, keri so okoli njega bili, vidli, kaj ima biti, so rekli k'njemi: Gospod! jel bi s' mečom zamahnili? Ino glej, eden iz Jezusovih tovaršov, Simon Peter, ker je meč imel, ga je vunpotegnil, ino je mahnil po hlapci Višišduhovnika, ino 'mu je desno vuho odsekal, hlapci pa je bilo ime Malhus. Jezus je pa svojim Vučencem odgovoril ino je rekел: Henjajte! ino on se je njegovega vuha doteknil, ino ga je scélij. K' Petri pa je rekel: Vtekni tvoj meč v' nožnico, zakaj vsi, keri za meč primejo, bodo skuz meč prejšli. Če ménis, da jaz ne bi mogel mojega Očeta zdaj prosiši, ino on bi mi več kak dvanaest legionov Angelov poslal? Kak bi se pa tedaj pisimo dopunilo, ki se tak more zgoditi? Jel nemam jaz keliha piti, kerega je meni moj Oča dal? V' ti sti vuri je Jezus k' ludstvi, ino k'tem, kí so k'nje mi prišli, k'Višišduhovnikom, k'Poglavarom templa, iuo k'Starešim rekel: Vi ste kakti nad razbojnika vun šli, z' mečmi ino ožekmi mene lovit. Jaz sem vsaki den pri vas v' templi sedel, ino sem vučil, ino ne ste roke stegnili na me, néti me pri-

jeli. Ali to je vaša vura ino moč teme. Vse to pa se je zgodilo, da bi se pisma Prerokov dopunile. Tedaj so njega vsi njegovi Vučenci zapustili, ino so zbegnili. En mladenč je za njim šel, v' platni na nago oblečen. Totega so Judje prijeli, on je pa platno spustil, ino je nagi vujšel od njih.

Truma tedaj z svojim Vikšim, ino hlapci Judoski so Jezusa prijeli, ga zvezali, ino ga pelali pervič k' Anaši. zakaj on je bil Kaifažov test, ker je tisto leto Višišduhovnik bil. Toti Kaifaž je bil tisti, ker je Judom navuka dal, da je bolše, da en človek za celo ludstvo vmerje. Odonod so njega pelali v' hižo Višišduhovnika Kaifaža, gdé so vsi Višišduhovniki, Pismavučeni ino Stareši vkupzbrani bili. Peter je odzdaleč za Jezusom šel ino en drugi Vučenc; toti je Višišduhovniki znan bil, ino je z' Jezusom šel v' dvoriše Višišduhovnika. Peter je pa vuni pred dvermi stal. Vučenc! ker je Višišduhovniki znan bil, je tedaj vun šel, ino z' vrataričoj govoril, ino je Petra noter pelal v' dvoriše Višišduhovnika. Na sred dvoriša je pa bilo zakurjeno, ino tu so hlapci ino služebniki sedeč ino stojčeč ogen vkupopravlali ino se gréli, da je merzlo bilo. Potem kak je Peter noter šel, je per njih stal ino se grel, si je tudi z' služebnikmi k' ognji sel, da bi vidil. kaj bo temu za eno dokončanje. Tęas je Jezus od Višišduhovnika zavolo svojih Vu-

čencov ino zavolo svojega navuka bil pitan (baran.) On je pa odgovoril: Jaz sem očitno pred svetom govoril, sem vselej v šoli ino v templi vučil, gdé vsi Judje v kuppričejo, jaz sem ne nič na skrivnem govoril. Zakaj me pitaš? Optaj tiste, keri so čuli, kaj sem govoril. Na toti odgovor je en poleg stojecih služebnik Jezusa za vaho vdaril, rekoč: Tak ti Višiduhovnik odgovoriš? Jezus reče: Če sem krivico govoril, tak svedoči (spričaj): če sem pa prav govoril, zakaj me biješ? Višiduhovnik pa, Stareši ino celo zbralše so krivo svedoštvo proti njemi iskali, da bi ga na smert dali; šo ga pa ne mogli najti, če ravno je dosta krivih svedokov naprej prišlo, pa so njih svedoštva se ne zravnale. Zadnič se najdeta dva kriva svedoka, ino prideta naprej. Onedva rečeta: Mi smo čuli, da je on pravil, da on zna toti tempel božji razdréti, ker je z' človečkimi rokami napravljen, ino hoče v'treh dnevih drugega postaviti prez pomoči človečkih rók. Njuj pričuvanje (svedoštvo) pa je ne obstalo.

Višiduhovnik Kajfaž, k'keremi je Jezus zvezan od Anaša bil poslan, je na srédo med nje stopil, ino ga je pital, rekoč: Jel nič ne odgovoriš na to, kaj toti krež te svedočijo? Jezus pa je mučal, ino je ne nič odgovoril. Višiduhovnik je tedaj njega zupet pital ino je rekел k'njemi: Jaz te zarotim per živem Bogi, da nam povéš, če si it

Kristus: Sin Boga visokohvalenega? Jezus reče: Ti si rekel, ino jaz sem; vender pa vam povém, odzaj bote vidli Sina tega človeka sedeti na desnici vsegamogočnega Očeta, ino priti ga na oblakih nebeskih. Zdaj je Višiduhovnik svojo oblačilo razčesnil, rekoč: Glejte, on je blaznil! kaj nam treba več svedoštva? Glejte, vi ste sami blaznenje čuli. Kaj se vam zdi? Oni so odgovorili ino so vsi rekli: Smerti je vréden.

Zdaj so možje, kí so njega deržali, začeli ga osramuvati, ino so ga bili, ino njemi lice poplivali, nje zakrili, ino ga z' pestnicami po glavi bili, služebniki so ga pa z' dlani za vuho vsekavali ino ga tudi z' palcami bili. Per tem so ga pitali ino so rekli: Prerokuj nam, ti Kristus! gdo je tisti, kí te je vdaril? Oni so še tudi dosta drugih špotnic krez njega govorili.

Peter je pa spodi na dvoriši vuni sedel. Tedaj se je perbližala ena Višiduhovnikova dekla, kera je vratarica bila. Kak je tota Petra, kí se je grel, per luči vidla, je rekla: Toti je tudi pri njem bil, ti si tudi bil per tistem Galilejanci, per Jezusi Nazarenskim; neli si tudi ti od Vučencov tistega človeka? On je pa njega zatajil pred vsemi, ino je odgovoril, rekoč: Žena, jaz sem ne eden od njih, jaz ga ne poznam ino ne vém, kaj praviš. Kak je

tedaj Peter skoz vrata vun šel, kak se na predvoriše noter gre, je kokot zapel (pervokrat), ino zagledne njega pále druga dekla, ino tota začne k'okol stojecim praviti: Toti je tudi od tistih, on je tudi bil per Jezusi Nazarenskem. Naskorem potem ga en drugi zagledne ino reče: Ti si tudi eden iz tistih. Peter je zupet tajil, ino je še persegnil ino je rekel: O človek? jaz ne sem eden iz tistih ino ne poznam tistega človeka. On je stal (da je za merzloče volo nazaj noter k'ognji šel) ino se je grel. Ne črez drugo, tak skoro črez eno vuro reče druga ino poterdi: Rosnično, toti je tudi pri njih bil; zakaj on je ja Galilejanec. Še pale drugi načni perstopijo ino rečejo k'Petri: Si ne tudi eden iz njegovih Vučencov? Resnično, ti si od njih, zakaj ti si tudi Galilejanec, ino te tvoj jezik ovadi. Da je pa tajil ino je rekel, da je ne od njih, je eden iz služebnikov Visišduhovnikovih, stric tiste-ga, kak njemi je Peter bil vuho odsekal, rekel: Sem te ne vu verti pri njem vidil? Na to je Peter pále tajil ino je rekel: O človek! jaz ne vém, kaj praviš, jaz ne poznam totega človeka, od kerega vi govorite. Tedaj je začel se rotiti ino persegati, da nema nijednega znanja od njega. On še je govoril, kader je kokot že drugokrat zapel. Ino Gospod se je proti Petri obernil, ino ga je pogledal; on pa se je zmislil na besedo, kero je Gospod Je-

zus k' njemi govoril, da bo njega prejd trikrat zatajil, kak bo kokot dvakrat zapel. Ino Peter je šel vun, ino je bridko se jokal.

Kak je drugo jutro den postal, so se vkupzbrali Višišduhovniki, Stareši ludstva, Pismavučeni ino vso spraviše, da bi svit deržali, kak bi Jezusa na smert vun dali. Njih cela množina se je pa odonod zdignola, ino oni so ga zvezanega od Kaifaža pelali v' sodno hižo, ino so ga deželskemi oblastniki Pontius Pilatuši prék dali. Oni pa ne so v' sodno hižo noter šli, da ne bi nesnažni postali ino ne bi vuzmenih hran jesti smeli. Kak je tedaj Judaš, njegov predajnik vidil, da je Jezus na smert obsojen, ga je zgrivalo, ino on je šel, ino je te trideset srebernikе Višišduhovnikom ino Starešim nazaj pernesel, rekoč: Jaz sem pregrešil, kaj sem nedužno kerv enega pravičnega predal. Oni pa so rekli: Kaj je nam za to? to tí gledi, ti moreš že vediti. Tedaj je srebernikе v' tempel vergel, je odišel, ino kak je k' strani stopil, se je za vojko obesil, ino se je na dvoje razpočil, ino ves njegov drob se je vun sunil. Višišduhovniki, kak so srebernikе bili vzeli, so rekli, da se ne spodobi, nje, da so ker vi penezi, v' cirkveno škrinjo verči. So zato svit deržali, ino so za nje kupili enega lončara njivo za pokopališe ptujih. Za tega volo se tista njiva do dnevnega dne imenuje njiva kervi. Tak se je do-

punilo, kaj je skuz Preroka naprej povédano, ker pravi: Ino oni so vzeli trideset srebernikov, céno predanega, kerega so od Izraelskih otrok kupili, ino so nje za enega lončara njivo dali, kak je Gospod odločil.

Pilatuš tedaj gre k' njim vun. ino nje pita, kaj za eno tožbo bi črez totega človeka imeli? Oni odgovorijo ino rečejo k' njemi: Da on ne bi hudodelnik bil, ga mi ne bi tebi bili prék dali. Pilatuš reče k' njim: Vzemte ga ali vi, ino ga obsodite po vaši postavi. Judje rečejo: Mi nesmemo nikomi živlenja vzeti. Da bi se beseda Jezusova dopunila, z' keroj je na znanje dal, kaj za ene smerti on 'ma vmréti. Na to so ga Višiduhovniki začeli z'dostimi besédam tožiti, rekoč: Mi smo najšli, da toti naš narod preobráča, cesari dačo dati prepovedava, ino si dava ime pomazilovanega krala. Pilatuš tedaj nazaj noter gre v'sodno hižo, ino Jezusi reče z' njim iti; ino kader je on pred deželskim oblastnikom stal, ga je toti pital, rekoč: Si ti král Judoski? Jezus odgovori: Jel to od sam sebe praviš, ali so ti drugi to od mene povedali? Pilatuš odgovori: Jel sem jaz Jud? Tvoj narod ino Višiduhovniki so tebe meni prék dali. Kaj si storil? Jezus odgovori: Moje kralestvo je ne od totega sveta, drugač bi se moji podložniki že za me vojskuvali, da ne bi Ju dom v' roke prišel; ali mojo kralestvo je ne odtod.

Pilatuš pita: Tak si ti ali král? Jezus odgovori: Kak ti rečeš, ja, jaz sem král, jaz sem k' temu rojen ino sem za tega volo na svét prišel, da od resnice svedočim. Ker koli se resnice derží, tisti na moj glas posluša. Pilatuš reče k' njemi: Kaj je resnica? Ino z' totoj besedoj je zupet k' Judom vun sel, ino je k' Višišduhovnikom ino k' množini rekел: Jaz nijedne krivice na totem človeki ne najdem. Oni so pa še bol kričali, rekoč: On ludstvo šunta, da po céli Judoski deželi vučí, ino je začel od Galileje noter do sem. Pilatuš ga tedaj pàle pita: Ne čuješ, kelko proti tebi svedočijo, pa nič ne odgovoris? Glej, kelko tebe vse tožijo, Jezus je pa ne beséde več odgovoril, tak da je Pilatuš, deželski oblastnik, ne se mogel prečuditi.

Kader je pa od Galileje čul, je pital, če bi on Galilejski človek bil? Ino da je zvedil, da je od oblasti Herodežove, je njega poslal k' Herodoži, ker je tiste dni tudi v' Jeruzalemi bil. Herodež pa, kak je Jezusa vidil, se je močno razveselil, zakaj on je davno želel njega viditi, kajti je dosta od njega čul, ino je imel zavupanje, da bo ga vidil kaki čudež storiti. Ino on ga je z'dostimi besedami spitaval, on pa 'mu je ne nič odgovoril. Višišduhovniki pa, ino Pismeniki so stali, ino so ga terdno tožili, Herodež ga je pa zaničeval z'svojimi žodnermi vred, ino ga je zasramoval, ter njega z'

bélim oblačilom obdal, ino ga k' Pilatuši nazaj poslal. Pilatuš pa ino Herodež sta ravno tisti den prijatela med sobom postala, zakaj prejd sta si med sobom v' sovražti bila, Pilatuš pa je Višišduhovnike, Poglavare ino ludstvo vkuppozval, ino je rekel k'njim: Vi ste totega človeka k' meni poslali, kak da bi on ludstvo odvračal, ino glejte, jaz sem njega nazoči pred vami pital. ino ne sem nijedne krivice na njem najšel, zavolo kerih ga tožite. Pa tudi Herodež ne, kajti jaz sem vas k'njemi poslal, ino glej, ne je nič smerti vrednega njemi bilo naprejverženo. Jaz ga tedaj hočem zbiti, ter ga spustiti.

Ob velkem svetki pa je deželski oblastnik imel navado, Judom enega vjetnika vunspustiti, za keregaka koli so prosili, kero je tudi tedaj se moglo zgoditi. Imeli so pa tistokrat enega posebno razglašenega vjetnika z' imenom Barabas, vbijavca, ker je z' puntarmi bil v' železo djan ino v' ječo veržen, da je spantanje v'mesti naredil, ino enega vbil. Kak je tedaj ludstvo gor šlo, ino se vkupzbral, je začelo kričati ino za to prosi, kak njim je vselej storil. Pilatuš je njim odgovoril ino je rekel: Je pri vas navada, da vam ob Vuzmi enega vjetnika vunspustum; kerega iz totih dvujh bi vam vunspustil, Baraba ali Jezusa, ker se imenuje Kristus? Jel hočete, da vam krala tih Judov vun dam?

Zakaj Pilatuš je vedel, da so ga Višišduhovniki iz nevošlivosti bili predali. Kader je pa sodbo deržal, je njegova žena k' njemi poslala, ino njemi pustila povedati, da naj nič nema z' totim pravičnim, zakaj ona je za njega volo toto noč v'senji dosta terpela. Ali Višišduhovniki ino Stareši so ludstvo našuntali, naj bi le za Baraba prosili, z' Jezusom pa le proč. Kader je tedaj deželski oblastnik nje zupet pital, kerega iz tih dvujh bi hteli vun 'meti, je vsa množina vkup zakričala, rekoč: Proč z' totim, ino Baraba nam vun spusti, Pilatuš je še enkrat k' njim govoril, ino da je želet Jezusa vunspustiti, je k' njim govoril ino je rekел: Kaj pa bi tedaj z' Jezusom začel, ker je Mesias imenuvan, ino kral Judoski? Oni znova vsi zakričijo: Križaj ga, križaj ga! Pilatuš nje k'tretjemi pita: Kaj je pa tedaj hudega storil? Jaz nič smerti vrédnega na njem ne najdem, jaz ga dam zbiti, te bom ga pa spustil. Oni so pa še bol kričali: Križaj ga! ino praska ludstva ino Višišduhovnikov je duže vekša bila. Da je tedaj Pilatuš vidil, da nič ne opravi, temuč je praska duže vekša, je per sebi sklenil, ludstvo volo spuniti, ino je sodil, kak so oni hteli 'meti. On je pa vzel vode, ino si je pred vsem ludstvom roke vmil, rekoč: Jaz sem nedužen nad kervjo totega pravičnega, to vi gorglejte. Vso ludstvo pa je odgovorilo ino je reklo: Njegova kerv naj

pride zhrez nas ino naše otroke. Tedaj je njim, kak so hteli 'meti, Baraba vun dal, Jezusa pa so prijeli na gaižlanje, ino da bi križan bil.

Deželskega oblastnika žodneri so tedaj Jezusa na preddvoriše sodne hiže noter pelali, ino so vso trumo vkuppozvali. Potem kak so ga bili slekli, ino zgaižlali, so njemi en škerlatni plajš okoli djali, njemi 'z ternja spleteno krono na glavo postavili, ino 'mu eno terstiko v' pravo roko dali, ter so pred njim dolpoklekali, ino se njemi posmehavali, ino so ga začeli pozdravlati, rekoč: Bodi pozdravljen kral tih Judov! Oni so po njem pluvali, ino so terstiko vzeli, ino ga z'njoj po glavi kukli; so pred njim na kolna padali, ino kakti molili ga, poleg pa ga v' lice pluskali.

Potem je Pilatuš zupet vun šel, ino je k' njim rekел: Glejte, jaz vam njega vun perpelam, da spoznate, da jaz nijedne krivice na njem ne najdem. Jezus je tedaj vun šel, ino je imel ternovo krono ino škerlatno oblačilo. Ino Pilatuš reče k' njim: Glej en človek! Kader so tedaj Višiduhovniki ino služebniki njega vidli, so kričali, rekoč: Križaj ga, križaj ga! Pilatuš reče k' njim: Vzemte ga vi, ino ga križate, kajti jaz krivice na njem ne najdem. Judje njemi odgovorijo: Mi imamo postavo, ino po toti postavi on more vmoret, da je sam sebe za Sina božjega delal. Kader je tedaj Pilatuš

to govorenje čul, je šebole se bal. Ino on je zupet v' sodno hižo noter šel, ino je rekel k' Jezusi: Odkod si ti? Jezus pa je njemi ne odgovora dal. Pilatuš tedej reče k' njemi: Z'menom ti ne govoris? Jel ne věš, da jaz oblast 'mam, tebe na križ razpeti, ino imam oblast tebe spustiti? Jezus odgovori: Ti ne bi nijedne oblasti črez me imel, da ti ne bi odzgoraj dol dana bila. Za tega volo ima tisti, ker je mene tebi prékdal, še vekši gréh. Ino odzaj je Pilatuš iskal, njega izpustiti. Judje pa so kričali, rekoč: Če boš ti totega izpustil, tak si ne cesarov prijatel, zakaj vsakši, ker sam sebe za krala dela, cesari zuper govari.

Pilatuš je tedaj Judom htel zadosti storiti, ino je persodil, da bi se njih prošnja dopuniла, ino je njim Jezusa prék dal na križanje. Žodneri so njega tedaj prijeli, ino so njemi škerlatni plajš dolslekli, ter 'mu njegovo oblačilo oblekli, ino so ga vun pelali, da bi ga križali. Ino on je svoj križ nesel, vun idoč na brežič, ker nesel pravi Golgota, ali Kalvaria, ali mesto mrtvečkih glav. Ino v'tem, kader so njega vun pelali, so najšli enega človeka od Cirene z' imenom Šimon, ker je bil oča Alexandra ino Rufa, ino je mimo šel iz pola inov prištave. Totega so prijeli ino so njemi križ Jezusov gornaložili ino ga permorali, da ga je za njim nesel.

Za Jezusom pa je šla množina ludstva ino jočeče žene, kere so njega obžaluvale. K' totim se je Jezus obernil ino je rekel: Vi čeri Jeruzalemske! ne jočte se črez me, temuč črez vas same ino črez vaše otroke se jočte; za kaj glejte, prišli bodo dnevi, v' kerih bo se reklo: Srečne so nerodovite, ino kere so ne nikol rodile ino ne nadajale. Tedaj bodo začeli k' goram praviti: Padnite črez nas; ter k' bregom: Pokrite nas! Zakaj če oni na zelenem lési to delajo, kaj se bo na suhem godilo? Za njim sta pa tudi bila pelana dva druga hudodélnika, da bi njuj vmorili. Ino kader so prišli na mesto Kalvarie, so njemi vino z' miroj, žučom ino jesihom zmešano piti dali. Kader pa je Jezus pokusil, je ne htel piti. Ino tam so njega križali, ino z' njim ta dva razbojnika, enega na pravi, drugega na lévi strani, Jezusa pa na srédi, da bi se pismo spunilo, kero pravi: On je bil med krivične štet. Jezus je pa rekel: Oča! odpusti njim, zakaj oni ne vejo, kaj delajo. Kader so žodneri njega bili križali, so vzeli njegove oblačila ino sukno, kera je ne bila zešita, temuč gor no dol, vun no vun tkana. Za tega volo so vkup rekli, da nje nečejo razrezati, temuč za njo srečkati, na kerega bo prišla. Druge oblačila so na štiri déle razvergli, vsakémi žodneri en dél, ino so tudi za totega srečkali, ker bi kerega bil, da bi se spunilo, kaj je v' pismi skuz Pre-

roka naprej povédano, ker pravi: Moje oblačila so si med sobom razdélili, ino za mojo sukno so srečke metali. Tak so delali žodneri, keri so tam sedeli ino njega varuvali. Judje so pa stali ino so čakali.

BiIo je pa ob tretji vuri (kera je proti šesti šla), kader so ga bili križali. Ino Pilatuš je napisek po hebrejsko, gerčko ino latinsko zapisal, v' kerem je zrok njegove smerti znamlan bil. Je pa bilo tak zapisano: Jezus Nazarenski, kral Judov. Toti napisek je na njegovo zapoved bil verh križa nad njegovo glavo postavljen, ino dosti Judov ga je bralo, zato da je tisto, gdé so njega križali, blizu mesta bilo. Judoski Višiduhovniki pa so rekli k' Pilatuši, naj ne bi bil zapisal: Kral Judov, temuč: da se je sam za krala Judov vun dal. Pilatuš je odgovoril: Kaj sem zapisal, sem zapisal.

Mimo idoči so pa se njemi posmehavali ino z'glavami stepali, rekoč: Aha, kak lepo ti tempel božji dolpodiraš, ino ga v'treh dnevih nazaj gor postaviš. Pomagaj si sam. Če si Sin božji, stopi dol'z križa. Ravno tak so Višiduhovniki, Pismeniki, Stareši ino Farizeari zred ldstvom, kero je okoli stalo ino gledalo, se njemi posmehavalo, ino so med sobom rekli: Drugim je pomagal, sam sebi pa nemore pomagati. Če je on od Boga izvolen Mesias, kral Izraelski, naj zdaj 'z križa dol

stopi, da bomo vidli, ino mi bomo njemi verjeli. On se je na Boga zavupal, naj ga zdaj réši, če ga hoče, ino če se njemi zdi, kajti on se je za Sina božjega vun dal. Zasramuvali so pa njega tudi žodneri, kí so perstopili ino so njemi jesiha ponujali, ino so rekli: Če si ti kral Judoski, pomagaj si: Tudi eden dvuh razbojnikov, kí sta z'njim vred križana bila, je njemi to naprej znašal; tudi toti je blaznil ino je rekel: Če si ti Mesias, tak pomagaj sebi ino nama. Ti drugi pa je njega posvaril, odgovoreč: Ti si ravno k' temu obsojen, pa se Bo-
ga ne bojiš? Ino kí se nama po pravici zgodí, kajti midva primema, kaj so najne déla zaslužile, toti pa je ne nič zakrivel. Potem je rekel k' Jezusi: Go-
spod! spomni se na me, kader v'tvojo kralestvo prideš. Ino Jezus je k' njemi rekel: Resnično jaz tebi povém, še dnes boš tielz' menom v'raji (Paradiž).

Poleg križa Jezusovega pa so stale njegova mati ino sestra njegove matere, Maria Kleofova, ino Ma-
ria Magdalena. Kader je tedaj Jezus mater ino svo-
jega lublenega Vučenca stati vidil, je rekel k' svoji materi: Žena, glej tvojega sina. Potem je k' Vučen-
ci rekel: Glej tvojo mater! Ino od tiste vure je Vu-
čenc njo k' sebi vzel.

Bilo je pa okoli šeste vure, da je po vsoj zemli tema postala noter do devete vure, ino sunce je

otemnelo. Ob deveti vuri *) je Jezus na ves glas zakričal, rekoč: Eli, eli, lamá sabaktani — Moj Bog, moj Bog! zakaj si ti mene zapustil? Eni iz nazočnih, keri so to čuli, so rekli: Glejte, on Elias zove. Potem, da je Jezus vedil, da je vse dokončano, da bi se pismo dopunilo, je rekel: Jaz sem žejen. So pa se njemi tudi žodneri špotarali, ino iz totih je eden tá tekel, gdé je ena posodba puna jesiha stala, ino je vzel gobo, ino je njo puno jesiha ino ižopa na terstiko nateknil, ino njo k' njegovim vustam poderžal, naj bi pil. Drugi pa so rekli: Bomo vidli, jel bo Elias prišel, ino ga 'z križa dol vzel ino ga résil. Kader je pa Jezus jesih bil vzel, je rekel: Dopunjeno je. Pále je na glas zakričal, rekoč: Oča! v'tvoje roke zročím mojo dušo. Ino tak govoreč je glavo nagnil ino je vmerl. — Ino glej, zagernilo v'templi se je odzgor ino celo dol na dvoje razčesnilo; zemla se je trosila, ino pečine so razpokale, grobi so se odperli, ino veliko tél tih Svetih, keri so tam pokopani bili, se je zbudilo, ino so vstanole, ino po svojem vstanenji 'z grobov vun šle, ino so prišle v'sveto mesto (Jeruzalem) ino so se mnogim perkazale. Stótnik, ker je križi nasproti stal, ino ti, keri so z'njim per Jezusi stražo deržali, so se moč-

*) lo je po naši vuri ob treh po poldne.

no vstrašili, kader so vidli, kak se je zemla trošila, ino kak se je drugač godilo, ino so vidli, kak je Jezus tak zakričeč vmerl. Resnično, so oni rekli, toti je bil Sin božji. Stotnik je Bogi dal cast ino je rekel: Resnično, totí človek je bil pravičen, ino božji Sin. Tudi vso ludstvo, kero je to gledalo ino vidlo, kak se je godilo, je domo idočo na persat terkalo. Vsi Jezusovi znanci so pa odzdaleč stoeči gledali, ino dosti ženskih, kí so 'z Galileje za njim šle ino njemi stregle. Med totimi je bila Maria Magdalena, Maria, menšega Jakoba mati, ter Jožefova mati, ino Salome, Zebedeonih sinov mati, zred dostimi drugimi, kere so zred njim gor v'Jeruzalem šle.

Judje pa (da je bil den perpravlanja), da trupla ne bi v'soboto na križi ostale, zakaj tisti den je bil en velki sobotni den, so Pilatuša prosili, naj bi se njim kosti polomile, ino bi se dolvzeli. Prišli so tedaj žodneri, ino so kosti zlamali pervemi, ter drugemi, kí sta z'njim križana bila. Kader so pa do Jezusa prišli, da so vidli, da je že mertev, so 'mu ne kostih zlamali, temuč eden žodnerov je z'sulicoj njegovo stran prebodnil, ino preci je kerv ino voda vun tekla. To je tisti, ker je to vidil, ker je svedočil, ino njegovo sveščstvo je resnično. Ino on ve, da resnico govori, da tudi vi verjete. Kajti to se je zgodilo, da se pis-

mo dopuni: Vi nemate njemi nijedne kosti zlomiti. Ino pále drugo pismo pravi: Oni bodo vidli, koga so prebodli.

Kader pa je večer bil, na den perpravlenja k' soboti, glej, tedaj je prišel en bogat mož od Aimateje, enega mesta v' Judoski deželi, z' imenom Jožef, en žlahtni desetjak, en pošten ino pravičen človek, ker je tudi na kralestvo božjo čakal, ino en Vučenc Jezusov bil, pa skrivno zavolo straha Judov. Toti je v' njihov svit ino djanje ne pervolil, ino je tedaj serčno noter šel k' Pilatuši, ino ga je poprosil, da bi smel Jezusovo télo dolvzeti. Pilatuš se je začudil, če bi že mertev bil, ino je stotnika pozval, ino ga je pital, če bi že bil vmerl? Kader je to od stotnika zvedil, je dopustil ino je zapovedal, télo Jožefi dati. Jožef je tedaj tenkega platna kupil, je télo dolvzel, ino nje v'toto tenčico povil. Tudi Nikodemus je prišel, ker se je pervič po noči bil k' Jezusi podal, ino je pernesel mazilo iz mire ino aloe, okoli sto funtov Onedva sta tedaj télo Jezusovo vzela, sta nje namazala, ino nje v'to tenčico povila, kak je per Judih šega bila pokapati.

Na temi mesti pa, gdé je on križan bil, je bil en vert, ino v'totem en novi grob, kerega je Jožef sam sebi bil dal v' pečino zsekati, v' kerega

še je niše ne bil položen. V' toti grob je tedaj Jezusa položil, da je blizu bil, ino da je Judoski den perpravlanja že proti soboti šel. Ino potem kak so en velki kamen pred dveri groba bili zavalali, je Jožef zred drugimi proč šel. Tam so pa tudi bile Maria Magdalena ino ena druga Maria, Jožefova mati, ino več drugih žen, kere so z' njim bile iz Galileje prišle. Tote so tam grobi nasproti se dele, ino so gledale, kam je njegovo telo bilo položeno. Ino one so se zupet povernile ino so perpravile dišeče reči ino mazila, ino one so ravno ob soboti počivale po postavi.

Drugi den pa, ker je bil za dnevom perpravlanja, so se Višiduhovniki ino Farizeari per Pilatuši vkupzbrali, ino so rekli k' njemi: Gospod! mi se spomnimo, da je toti zapelavec še v' svojem živlenji rekel, da bo črez tri dni vstanil. Vkaži tedaj, da bo grob do tretjega dne zavarovan, da gdé ne bi njegovi Vučenci po noči prišli ino ga vkrali, tedaj bi pa k' ludstvi rekli, da je od mertvih vstal: tak bi poslednja zmotnja hujša bila, kak perva. Pilatuš reče: To imate stražo, pojrite ino ga zavarujte, kak vejte. Oni grejo ino zapečatijo kamen, ino postavijo stražo k' grobi.

Kader je noč sobote že skoro proč bila, ino se že nedela perblížala v' pervi zorji, so Maria Mag-

dalena ino Maria, Jakobova mati, ino Salome dišeče reči ino mazila si perpravile, da bi z' njimi tašle, ino Jezusovo telo pomazale. Vjutro zaran, kader je sunce začelo 'zhajati, so one z' nekerimi drugimi ženskami k' grobi prišle gledat, ino so dišečice z'sobom nesle. One so pa med sobom rekle: Gdo bo nam kamen od groba odvalil? kajti je zlo velki bil. Kader so pa tá pogledale, so vidle, da je kamen bil proč odvalan; zakaj glej, en Angel je pod velkim zemle potresom od neba dostopil, ino se je perbližal, ino je kamen od dveri groba odvalil, ino si je na njega sel. Njegovo obličeje je bilo kak blisk, ino njegov obléč béli kak snég. Nad tem so se varuhi močno prestrašili ino so kakti mertvi okol skapali. Žene so v' pokopalische noter stople ino so se začudile, da so enega mladenča v' dugem bělem oblačili na desni strani vidle sedeti. Angel je nje nagovoril ino je rekел: Ne bojte se, jaz vejm, da vi išete Jezusa Nazarenskega, tega križanega. On je ne tu, on je vstal, kak je naprejpovedal; pojrite sem, glejte kraj, kam je Gospod bil položen. Idte pa le hitro, ino povejte njegovim Vučencom, zosebno Petri, da je vstal, ino gre pred vami v' Galilejo, tam bote njega vidli, kak vam je naprejpovedala. Glejte, tudi jaz vam to povém. One se hitro odpravijo, ino bežijo od groba, kajti je trepét ino stiska nje popad-

la. Za tega volo so (zdaj) od straha nikomi ne ene beséde od tega povedale. Na to je prišlo velko veselje, ino one so njegovim Vučencom od tega glas dale. Kader so od groba nazaj prišle, so vse to tim Ednajstim ino vsem drugim Vučencom oznanjuvale. Kader so tá šle, njegovim Vučencom tega pravit, glej, tedaj je nje Jezus srečal ino je rekel: Bodite pozdravljene! One se k'njemi perbližajo, obinejo njegove noge, ino ga molijo. Potem Jezus reče k' njim: Ne bojte se, le pojrite ino povezite mojim bratom, naj se v' Galilejo podajo, tam bodo mene vidli. Kak so one odišle, so tudi eni iz varuhov v'mesto prisli. ino so Višišduhovnikom vse povedali, kak se je godilo. Toti so se z'Starešimi vkupzbrali, ino, potem kak so bili med sobom svit deržali, so žodnerom veliko pénez dali, naj bi povedali, da so njegovi Vučenci po noči prišli, ino so tečas, kaj so oni bili zaspali, ga vkrali. Če pa bi deželski oblastnik to zvedil, tak so njim obečali, da bodo ga že pregovorli, ino za varuhe vse dobro napravili. Toti so peneze vzeli, ino so storili, kak so nje navučili. Skuz to se je tota perpovést do dnešnega dne med Judmi razzvédla.

N a v u k i .

1. Premisli per raztožni žalosti Kristusovi v' Getseman-skem verti, da so tvoji gréhi njemi toto naredli.

2. Premisli per Jezusovem kervavem poti, da so tudi totega njemi tvoji grehi vun nagnali; preiši tvojo grešno življenje, ino objokano zgrivaj tvoje gréhe.

3. Premisli per Jezusovem od Judaša predanji, kak tudi ti njega ne enkrat, temuč dostikrat za en po krivici dobiček, za eno mimo idočo nasladnost predaš.

4. Premisli per prijetji ino zvezanji Kristusovem, da je on, ti najmočneši, le za tvojo volo se pustil zvezati, da bi tudi ti zvezal tvoje oči pred grešnim pogledom, tvoje vuha pred grešnim poslušanjom, tvoj jezik proti grešnim govorenjam, tvoje roke pred grešnim djanjom, tvoje noge pred grešnimi hodi ino poti.

5. Premisli per Petrovem Kristusa zatajenji kak tudi t njega, če ne z' besedojo, tak z' djanjami zatajiš, ino pojdi z Petrom vun, ino bridko objoči tvoje grehe, tvojo grešno lénost.

6. Premisli per Judašovem zdvojenji, da Bog neče (večne) smerti grešnika, temuč da bi se od svojega pota nazaj obernil (se spokoril), ino (večno) živel. (Ezech. 33.)

7. Premisli per Kristusovem gaižlanji, kak poterpežljivo je on toto prenesel, ino se vuči, iz lubezni proti njemi, poterpežliv biti v' terplenjah ino križih.

8. Premisli per Kristusovem z'ternjom kronanji, kak pregrešno je, svojo glavo z' prevzetnimi mislami napuniti, ino njo črez druge pozdigati, vikšim ino naprejpostavljenim pa se zuper staviti.

9. Premisli per Kristusovem na smert obsojenji, kak bomo tudi mi enkrat obsojeni, pa ne od ludih, temuč od samega Jezusa Kristusa, ne na telovno, temuč na duhovno večno smert, če v' tem vmerjemo, kak smo zdaj, nepokorni, prevzetni, krivični, požrétni, nečisti v' želah ino délah, serditi, puni grehov, na dobrih délah pa prazni.

10. Premisli per Kristusovem težkega križa vlečenji, da za Jezusom naš križ nesemo, če se našim grešnim poželen-

jam ostro branimo, ino če naše dužnosti, naj so kak koli težke, iz lubezni proti Jezusi radi spunimo.

11. Premisli per Kristusovem križanji, da je on skuz prelijanje svoje kervi na križi nas odrešil, ino da ga zato imamo prositi, da njegovo terpljenje ne bo na nami zgubljeno, temuč da bomo za tisto njega v' nebesah častili ino hvalili.

12. Premisli per Kristusovi smerti, kako je njegovo življenje ino k' smerti perpravlanje bilo, ino kak srečna zato njegova smert; kako pa je našo življenje ino k' smerti perpravlanje, kaka bo zato tudi naša smert?

Na Vuzem, ali na velik svetek vstajanja Kristusovega.

✠ Evangelium sv. Marka

na 16. Postavi, 1. — 7. v.

V'tistem časi so bile Maria Magdalena, Maria Jakobova mati, ino Salome kupile dišečega mazila, da bi šle, ino Jezusa pomazale. Ino one so na pervi den po soboti zaran, kader je sunce začelo izhajati, k' grobi prišle, ter so rekle med sobom: Gdo bo nam pa kamen od dveri groba odvalil? kajti je zlo velki bil. Kader so pa tá pogledale, so vidle, da je kamen že odvaljen bil. Ino kader so v' grob noter šle, so vidle enega mladenča na desni

strani sedeti, z' bělim oblačilom oblečenega, ino so ostermele. On pa je rekel k' njim: Ne bojte se, vi išete Jezusa Nazarenskega, tega križanega; on je vstal, ino je ne tu; glejte, tó je mesto, kam so ga bili položili. Pojdite pa, ino povejte njegovim Vučencom, ter Petri, da on pred vami gre v' Galilejo, tam bote ga vidli, kak vam je povedal.

N a v u k i.

1. Da je Jezus resnično od mrtvih stanił, to svedočijo njegovi Vučenci. Njih svedoštvo je resnično, oni so toto z' gorofranjom svojega živlenja poterdili.

2. Tudi mi bomo enkrat z' telom iz grobe stanoli, ino z' tělom ino dušoj šli tá, kam smo per naši pervi sodbi odločeni.

3. Jezus je vmerl, ino je veselo od mrtvih stanił; tak imamo mi gréhi vmréti ino novo živlenje na se vzeti, če hočemo, da bo našo od smerti vstanenje veselo.

4. Jezus je svoje terpljenja poterpežlivo prestal, ino je tak šel nazaj v' svojo čast. Bodmo tudi mi poterpežlivi, tak bo nas Bog naših terpljenj rěšil, ino bo nam dal večno plačilo v' nebesah.

5. Bodi zadovolen z' tem, kaj ti Bog tu dá, po tem šivenji pride bolšo živlenje.

Na vuzemni pondélek.

 Evangelium sv. Luk.

na 24. Postavi, 13 — 35. v.

V tistem časi sta dva iz Jezusovih Vučencov na tisti den šla v' en terg z' imenom Emaus, ker je na šestdeset bežajov od Jeruzalema bil, ino sta med sobom govorila od vsega tega, kaj se je godilo. Kader sta tedaj tak med sobom govorila, ino se spitala, se je Jezus k' njima perbližal, ino je z' njima šel. Njujne oči so pa bile zaderžane, da ga ne sta spoznala. Tedaj reče Jezus k' njima: Kaj so to za ene govorenja, kere vidva med sobom na poti imata, ino sta žalostna? Na to odgovori eden, z' imenom Kleofas, ino reče k' njemi: Si ti sam tak ptuji v' Jeruzalemi, da ne vejs, kaj se je tote dni notri zgodilo? On reče k' njima: Kaj tedaj? Ondva rečeta k' njemi: Od Jezusa Nazarenskega, ker je bil en Prerok, mogočen v' besedi ino djanji pred Bogom ino vsem ludstvom, ino kak so naši Višiš-duhovniki ino oblastniki njega na smert obsodili ino ga krizali. Mi pa smo zavupali, da bo on Izrael odrasil; ali črez vse to je že dnes tretji den, kaj se je to zgodilo. Tak so nas tudi ene žene od naših postrašile, kere so pred dnom per pokopa-

liši bile, ino da so njegovega téla ne najšie, so prišle ino so rekle, da so tudi prikazen Angelov vidle, keri rečejo, da on živí. Šli so tudi eni iz naših k'pokopališi, ino so najšli tak, kak so žene povedale, njega pa ne so najšli. Na to je on k' njima rekel: O vi nespametni ino kesnega serca k'vevanji vu vsem tem, kaj so Preroki govorili! Néli je Kristus mogel vse to terpeti, ino tak noter iti v svojo čast? Ino on je začel od Mojzeša ino od vseh Prerokov, ino je njima razlagal vse pisma, kere so od njega govorile. Tečas so blizu terga prišli, kam so potuvali, ino on se je deržal, kak da bi htel dale iti. Onedva pa sta ga permarjala, rekoč: Ostani per nama, kajti je že večer, ino den se je že nagnil. Ino on je z'njima noter šel, da bi per njima ostal. Ino pergodilo se je, kader je z'njima per mizi bil, da je kruh vzel ino ga žegnal, razlomil ino njima dal. Zdaj so se njima očí odperle, ino sta njega spoznala, on je pa spred njuj oči spreminol. Tedaj sta rekla med sobom: Néli je nano serce gorečo bilo v'nama, kader je on na poti z'nama govoril, ino nama pisma razlagal? Ino onedva sta še tisto vuro stanila ino sta šla nazaj v'Jeruzalem, ino sta najšla ednajst vkupzbrane zred temi, ki so z'njimi bili, keri so rekli, da je Gospod resnično vstanil, ino se Šimoni perkazal. Tedaj sta tudi onedva perpovédala, kaj se je na

poti zgodilo, ino kak sta njega v' razlomenji kruha spoznala.

N a v u k i.

1. Dobre, lepe ino pobožne govorenja moremo med sobom imeti, tè bo se Kristus vsigdar rad k' nam pridružil.

2. Bog je vsigdar blizu nas, če ga ravno vpamet ne vzememo. Ravno to nas potrošta v' terplenjah, nas obudi k' dobremi ino nas straši pred grehom.

3. Težave ino suprotivčine so človeki na odsluženje kaštig, ino na spravljanje zasluga ze nebo. (I. Petr. 2.)

4. Radi gorvzemte vsako podvučenje od vaših starših, naprejpostavljenih, od vaših Mešnikov ino vseh drugih vučenikov, ino si nje zapomnite ino nje zderžte.

5. Bodite proti popotnim ino ptujim smilečni, ino nje na stan vzemte. (Math. 25.)

Na bέlo ali pervo nedelo po Vuzmi.

✠ Evangelium sv. Joh.

na 20. Postavi, 19. — 31. v.

V' tistem časi, kader je na tisti pervi den tjedna večer bil, ino so dveri zaperte bile, gdé so Vučenci zavolo straha pred Judmi vkupzbrani bili, je Jezus prišel, ino je na sredo med nje stopil, ino je rekel k' njim: Mir vam bodi! Ino kader je

to bil rekel, je njim roke ino svojo stran pokazal. Vučenci so se tedaj veselili, da so Gospoda vidili. On je tedaj drugoč k' njim rekel: Mir vam bodi! kak je Oča mene poslal, tak jaz vas pošlem. Ino kak je to bil rekel, je v' nje dehnil, ino je rekel k' njim: Vzemte svetega Duha: kerim bote vi gréhe odpustili, tistim so odpušeni, kerim pa nje bote zaderžali, tistim so zaderžani. Tomaš pa, eden iz tih dvanajst, dvojčič imenuvan, je ne bil per njih, kader je Jezus prišel. Drugi Vučenci so njemi tedaj povedali: Mi smo Gospoda vidili. On je pa rekел k' njim: Če jaz ne bom na njegovih rokah vidil znamenja cvekov (čavlov), ino če ne bom mojega persta položil v' rane cvekov, ter mojo roko v' njegovo stran, tak ne bom verval. Črez osem dni so njegovi Vučenci pá noter bili, ino Tomaš z' njimi. Tedaj je Jezus prišel, potem kak so dveri že zaperte bile, je stopil na sredo med nje, ino je rekel: Mir vam bodi! Potem je rekel k' Tomaši: Sem položi tvoj perst, ino poglej mojo roko, ino sem podaj tvojo roko, ino položi njo v' mojo stran, ino ne bodi neveren, temuč veren. Tomaš odgovori ino reče k' njemi: Moj Gospod ino moj Bog! Reče njemi Jezus: Tomaš, da si ti mene vidil, si verval, zveličani so ti, keri ne so vidli, ino so vervali. Jezus je ravno še veliko drugih čudežov nazoči svojih Vučencov storil, keri ne so v' totih knigah zapisani. Toti pa so za-

pisani, da bote verjeli, da Jezuš je Kristus, Sin božji, ino da bote vervajoči živlenje imeli v' njegovem Imeni.

N a v u k i.

1. Bog vidi vu vse znotrine ino globline. On te vidi, kader na skrivnem soze točiš ino dobro včiniš, ino bo te potroštal ino ti tvojo plačilo dal; on te pa tudi vidi, kader na skrivnem grešiš, ino bo te kaštigal.

2. V' pravi Cirkvi imajo Škofi ino Mešniki oblast gréhe odpušati, tak kak so njo Apostoli od Kristusa zadobili.

3. Bog se tudi proti blodečim dober skaže; če svoje pregreške spoznajo.

4. Jezus Krtstus je naš Gospod ino Bog, mi smo dužni njemi pokorni biti ino ga moliti.

5. Skuz vero na Jezusa zadobimo večno živlenje, tota vera pa more zivoča biti, ino se v' djanjah pokazati.

Na drugo nedelo po Vuzmi.

 Evangelium sv. Joh.

na 10. Postavi, 11 — 16. v.

V' tistem časi je Jezus k' Farizearom rekel: Jaz sem dober pastir. Dober pastir dá svojo živlenje za svoje ovce, najemnik pa, ker je ne pastir, ke-

rega ovce ne so lastne, vidi vuka priti, ino popusti ovce ino odbeži; vuk pa popadne ino razplodi ovce. Najemnik beži, zato da je najemnik, ino 'mu ne skerb za ovce. Jaz sem dober pastir, ino poznam moje ovce, ino moje poznajo mene. Kak me ne Oča pozna, tak tudi jaz Očeta poznam, ino dam mojo živlenje za moje ovce. Jaz imam še tudi druge ovce, kere ne so iz tote ovčarnice, tudi tiste morem sem perpelati, ino one bodo moj glas čule, ino bo ena ovčarnica ino en pastir.

N a v u k i.

1. Jezus Kristus je tisti naš dober pastir, ker je svojo živlenje za nas tá dal, ker je vse ludi skuz zvezo lubezni zjedinil, ino nam večno zveličanje spravil.

2. Bodi krotek, ponižen ino poterpežliv, da boš se ovčica Kristusova mogel imenuvati; rad poslušaj glas tvojega pastira.

3. Zahvalmo Bogi, kaj smo v' ovčarnici Kristusovi, t. j. v' pravi Cirkvi.

Na tretjo nedelo po Vuzmi.

✠ **Evangelium sv. Joh.**

na 16. Postavi, 16. — 22. v.

V'tistem časi je Jezus k' svojim Vučencom rekel: Krez eno malo me že nebote vidli, ino krez

eno malo me bote pá vidli, zakaj jaz grem k' Očeti. Edni izmed njegovih Vučencov so tedaj med sobom rekli: Kaj je to, kaj on nam pravi: Krez eno malo me že nebote vidli; ino krež eno malo me bote pá vidli, zakaj jaz grem k' Očeti? Rekli so zato: Kaj je to, da pravi: Krez eno malo? Mi ne vejmo, kaj on govori. Jezus pa je spoznal, da so ga hteli pitati, ino je rekel k' njim: Od tega se med sobom spitavate, kaj sem rekel: Krez eno malo me že ne bote vidli, ino krež eno malo me bote pá vidli. Resnično, resnično vam povém, vi bote julkali ino se jokali, svét pa se bo veselil: vi pa bote žalostni, ali vaša žalost bo se na veselje obernila. Žena, kader rodí, ima žalost, kajti je njeni vura prišla! kader je pa déte porodila, ne zmisli več na težavo od veselja, da je en človek se na svét narodil. Tudi vi ste zato zdaj žalostni, jaz pa bom vas zupet vidil, ino vašo serce se bo veselilo, ino vašega veselja ne bo niše od vas vzel.

N a v u k i.

1. Žalost pravičnih bo se enkrat na veselje, veselje grešnikov pa na žalost obernilo.
2. Imaš komi kaj žalostnega povedati, tak to pametno storji, pripravi ga prejd k' temu z' naprej potroštanjom.
3. V' našem življenji se veselje ino žalost, terpljenje ino dobrote premenjavajo, tak kak dež no lepo vremen. Ne prevzemi se zato v' veselji, pa tudi ne zdvoji v' terpljenjí.

4. Mi bomo se pále vidli. Tu nemoremo na vsigdar vkljupiti, se moremo od endrugega ločiti, ločenje pa je le na en mali čas, pred božjim tronom bomo zupet vkljup prišli. Živite tedaj že tu tak med sobom, da bote želeli tam na veke vkljup biti.

5. Naša prava domovina je nebo. Stormo tedaj vsigdar tak, da bomo se neba veselili; totega veselja nam niše ne bo vzeti mogel.

Na šterto nedelo po Vuzmi.

✠ **Evangelium sv. Joh.**

na 16. Postavi, 5. — 14. v.

V' tistem časi je Jezus svojim Vučencom rekel: Jaz grem k' tistemi, ker je mene poslal; ino nigdo izmed vas me ne pita (bara): Kam greš? Temuč da sem vam to povedal, je žalost vašo serce napunila. Ali jaz vam resnico povém, za vas je bolše, da grem; zakaj če jaz tá ne grem, tak talažnik (troštar) ne bo k' vam prišel; če pa jaz tá grem, tak bom ga vam poslal. Ino kader bo prišel, bo svét previžal zavolo greha, zavolo pravice ino zavolo sodbe: zavolo gréha zato, da ne so na me verjeli; zavolo pravice pa, da jaz k' Očeti grem, ino me ne bote več vidili; zavolo sodbe pa, da je poglayar

svéta že obsojen. Jaz še vam dosta imam povedati, ali za zdaj ne ste za to. Kader bo pa prišel Duh resnice, tisti bo vas vso resnico vučil; zakaj on nebo iz samega sebe govoril, temuč kaj bo čul', to bo govoril, ino kaj je pridočo, to bo vam oznanjuval. On bo mene častitlivega storil, kajti bo od mojega vzel ino vam oznanjuval. Vse, kaj koli Oča ima, je mojo. Zato sem rekel, da bo od mojega vzel ino vam oznanjuval.

N a v u k i .

1. Jezus je od svojega nebeskega Očeta na svét poslan, da bi človečanstvo odréšil. To je on tudi storil z svojimi nebeskimi navuki, z svojim lepim zgledom, ter z svojim terpljenjem ino smertjo.

2. Bog kambole ve, kak mi, kaj je za nas bolše. Mi se dostikrat žalostimo, kaj bi nas veseliti, ino se veselimo, kaj bi nas žalostiti moglo.

3. Kader zhetežaš (zboliš) tak, da vidiš, tvoj koneč je blizu, tak skerbi za tvojo telo z'vračtvom, za tvojo dušo z spovedjo, za tote, kere zapustiš, z'pravičnim sporočenjom (testamentom).

4. Opitajte se večkrat: Kam greš? tak bote znali, kam imate iti za vašo časno, kam za vašo večno; za časno, kak je po dužnosti ino pravici; za večno, kak vas navuki vere vpotujejo.

Na peto nedelo po Vuzmi.

✠ Evangelium sv. Joh.

na 16. Postavi, 23. — 30. v.

V' tistem časi je Jezus k' svojim Vučencom rekel: Resnično, resnično vam povem: Kaj koli bote mojega Očeta v' mojem imeni prosili, to bo vam dal. Dozdaj ne ste nič v' mojem imeni prosili: proste, ino zadobili bote, da bo obilno vašo veselje. To sem jaz v' perspodobah k' vam govoril, pride pa vura, gda ne bom več v' perspodobah k' vam govoril, temuč bom vam očitno oznanjuval od mojega Očeta. Na tisti den bote v' mojem imeni prosili, ino jaz vam ne rečem, da hočem mojega Očeta za vas prositi, kajti Oča sam lubi vas, da ste vi mene lubili, ino ste verjeli, da sem od Boga vun šel. Jaz sem od Očeta vun šel, ino sem na svét prišel; jaz svét pále zapustim, ino odidem k' Očeti. Tedaj so njegovi Vučenci rekli k' njemi: Zdaj ti očitno govorиш, ino nijedne prispondebe ne praviš; zdaj vémo, da vse znaš, ino ne potrebuješ, da bi te gdo pital; zato verjemo, da sí od Boga prišel.

N a v u k i.

1. Naš nebeski Oča nas lubi, on nam veliko dobrega dá; zahvalmo njemi za vse prijete dobrote, zahvala je lepa, nezahvalnost je odurna.

2. Vsaki den, vsaka vura, vsaki híp našega živlenja je v' božjih rokah ; njega prosmo v' imeni Jezusovem, tak bo nam dal, kajkoli nam treba.

3. Molmo z' sercom, molmo z' vustmi, molmo v' djanjah keršanskih, v' zvéstem ino Bogi pernešenem dopunjenji naših dužnosti.

V' križovem tjedni.

✠ Evangelium sv. Luk.

na 11. Postavi, 5. — 13. v.

V' tistem časi je Jezus k' svojim Vučencom rekel: Gdo izmed vas ima enega prijatela, k' kere mi bi ob polnoči prišel ino k' njemi rekел: Prijatel posodi mi tri kruhe, kajti je moj prijatel iz pota k' meni prišel, ino jaz nemam kaj pred njega položiti. Ino ovi bi od znotra odgovoril ino rekel: Ne delaj mi nepokoja, dveri so že zaperte, ino otroci se per meni v' hiži, jaz nemorem vstanti ino tebi dati, Jaz vam povém, ako ravno ne bi vstanil ino

njemi dal zato, da je njegov prijatel; bo vender zavolo njegovega perganjanja vstanil ino njemi dal, kelko 'mu treba. Jaz vam zato povém: Proste, ino dalo se vam bo; ište, ino najšli bote; terkajte, ino odperlo se vam bo: Zakaj vsaki, ker prosi, dobí, ker iše, tisti najde, ker terka, tistemi se odpre. Gdo iz vas je en oča, ker bi svojemi sini, kader ga za kruh prosi, en kamen dal? ali za ribo, jel bo njemi namesto ribe kačo dal? ali če ga za jajce prosi, jel bo njemi škorpiona dal? Če ali vi, kí ste hudobni, vašim otrokom dobre dare znate davati, kelko več bo vaš Oča 'z nebes dal Duha svetega tem, keri ga za njega prosijo.

N a v u k i.

1. Jezus veli stanovitno moliti, da bo molitva oslišana.

2. Prosmo v'ponižnosti kakti siromaki, tak bo nam dano; išmo v'skerblivosti kakti služebniki, tak bomo najšli; terkajmo v'zavupanji enega prijatela, tak bo se nam odperlo.

Če se ti per molitvi tvoje misli rade raztrosijo, tak moli rajši kratko, pa večkrat.

Na velko Križovo, ali v'nebohodenje Kristusovo.

† Evangelium sv. Marka

na 16. Postavi, 14. — 20. v.

V'tistem časi se je Jezus tim ednajst Vučencom perkazal, kader so per mizi sedeli, ino je svaril (karal) njih nevero ino terdokornost serca, kaj so ne verjeli tem, kí so njega po njegovem vstanjenji vidili, ino je rekel k' njim: Pojdite po vsem sveti, ino oznanujte Evangelium vsem stvorenjam. Ker bo verval ino bo keršen, tisti bo zveličan; ker pa ne bo verval, tisti bo pogublen. Za temi pa, keri bodo vervali, pridejo tote znamenja: V' mojem imeni bodo hudiče izganjali, nove jezike govorili, kače preganjali, ino če bodo kaj strupnega pili, njim ne bo škodilo; na bolnike bodo roke polagali, ino oní bodo zdravi. Ino Gospod Jezus, kak je z' njimi bil govoril, je v'nebo vzet, ino sedí na desnici božji. Oni pa so vun šli, so povsod predgali, ino Gospod je z' njimi delal ino poterjaval besedo z' nasledujočimi čudeži.

N a v u k i .

1. Jezus Kristus je v'nebo šel, ako hočeš za njim priti, tak bodi že tu na zemli njegov naslednik, delaj skerbno ino terpi poterpežljivo. (I. Petr. 2.)

2. Kerst je gorvzetje v' sveto Cirkvo, pristoplenje k' Keršanstvi, začetek keršanskega živlenja; imej skrb, da oblube per Kersti storjene zvēsto zderžiš.

3. Jezus je tak lubezniv, da tudi za blodečim gre, ino grešnike poiše; daj se rad od njega najti, ino stori po njegovih navukih ino po njegovem zgledi.

4. Bodи nestrudjen v' službi božji ino v'tvojih opravilih, tak bo ti Bog pomagal.

Na šesto nedelo po Vuzmi.

✠ Evangelium sv. Joh.

na 15. ino 16. Postavi.

V'tistem časi je Jezus k'svojim Vučencom rekel: Kader bo Talažnik (Troštar) prišel, kerega bom vam od Očeta poslal, Duh resnice, ker od Očeta vun gre, on bo od mene svedočil, ino tudi vi bote svedočili, kajti ste od začetka pri meni bili. To sem k'vam govoril, da se ne pohujšate. Oni bodo vas iz šol zvergli: ja pride vura, kader vsaki, ker vas vmori, bo menil, da z' tem Bogi službo storii. Ino to bodo vam storili, da ne poznajo mojega Očeta, néti mene. Ali to sem jaz k'vam govoril, da, kader vura pride, se spomnite, da sem vam jaz to povedal.

1. Ako vas gdo za dobrega volo preganja, troštajte se z' tem, da je Jezusi ino njegovim Vučencom se tudi ne bolše godilo; z' tem vekšo bo vašo plačilo v' nebesah.

2. Ne včinte nič hudega zato, da bi z' tem kaj dobrega storili, n. p. kaj vkrasti, da bi to vbogeime dali; enega zaničavati, da bi drugega z' tembole hvalili i. t. d.

3. Ne zaničujte nikoga za vere volo, to bi proti lubezni bližnjega bilo.

4. Zmislite se večkrat naprej, kak se vam zna kaj hudega zgoditi, tak bote, če kaj takega pride, k' temu že pravleni.

Na Finkoštno nedelo.

✠ Evangelium sv. Joh.

na 14. Postavi, 23. — 31. v.

V' tistem časi je Jezus k' svojim Vučencom rekel: Ker mene lubi, tisti bo mojo besedo zderžal, ino moj Oča bo ga lubil, ino mi bomo k' njemi prišli ino pri njem prebivali. Ker mene ne lubi, tisti mojih besed ne zderži. Besede pa, kere ste vi čuli, so ne moje, temuč Očeta, ker je mene poslal. To sem k' vam govoril, doklam sem pri vas bil, Talažnik (Trostar) pa, Duh sveti, kerega bo Oča v' mojem imeni poslal, bo vas vse vučil, ino

vam vse na pamet dal, kajkoli sem jaz vam povdal. Mir vam zapustim, moj mir vam dam, jaz vam ga ne dam tak, kak ga svét dá. Vašo serce se naj ne prestraši ino se naj ne bojí: Vi ste čuli, da sem vam rekел: Jaz odidem, ino pridem nazaj k'vam. Da bi vi mene lubili, bi se veselili, da k' Očeti grem, zakaj Oča je veksi od mene. Zdaj sem vam povedal, prejd kak se zgodí, da bote verjeli, kader se bo zgodilo. Jaz zdaj več ne bom dosta k' vam govoril, kajti pride poglavar svéta, ino nad menom nema nič; temuč da svét spozna, da jaz Očeta lubim ino tak storim, kak je meni Oča zapovédal.

N a v u k i.

1. Lubezen božja se pokaže v'zderžanji njegogovih zapovedih.
2. Ker Jezusovo besedo zderži, dobí njegovega mira. Za totega se skrbmo, ne za mir svéta.
3. Prez gnade svetega Duha nemoremo naših znanjih zapomniti, néti njih k'dobrem oberniti.
4. Mi imamo Duha Jezusovega, če imamo lubezen do resnice, lubezen do Boga ino Jezusa, če imamo lubezen bližnjega, če naše grešne poželenja v' strahi deržimo, če imamo mirno vést ino veselo zavupanje.
5. Jezus je le kak človek menši od svojega Očeta, kak Bog je z' njim jednak.

Na Finkoštni ponedelek.

 Evangelium sv. Joh.

na 3. Postavi, 16. — 21. v.

V' tistem časi je Jezus k' Nikodemu rekel: Tak je Bog svét lubil, da je svojega jedinorojenega Sina dal, da nijeden, ker na njega verje, ne bi pogublen bil, temuč večno življenje imel. Zakaj Bog je svojega Sina ne na svét poslal, da bi on svét sodil, temuč da bi svét skuz njega zveličan bil. Ker ali na njega verje, tisti ne bo sojen, ker pa ne verje, tisti je že obsojen, zato da ne verje v imeni jedinorojenega Sina božjega. Zrok tote sodbe pa je, da je luč na svét prišla, ino ludje so bol temo lubili, kak luč, kajti so njihove déla hudobne bile. Zakaj vsakši, ker hudo včiní, sovraži luč, ino ne pride na svetlubo, da ne bi njegove déla podužene bile. Ker pa po resnici stori, tisti pride na svetlubo, da njegove déla očitne postanejo, kajti so v' Bogi storjene.

N a v u k i .

1. Da Bog nas tak neizrečeno lubi, ino nam telko dobrega stori, tak skažmo njemi tudi mi našo lubezen zosebno v' zvéstem spunjeni naših dužnostih.

2. Grešnik neče čuti od svojega žalostnega stana, on se takših ogible, keri njemi resnico povejo, ino hočejo, da bi svoje grehe spoznal.

3. Ker resnico rad posluša, bo duže bolši, ker pa resnice neče poslušati, tisti rad hudo včini.

4. Grešnik se svoje sramote ne ogne z' skrivanjom svojih grehov, temuč le skuz resnično poboljšanje ino pokoro (Psalm 139).

5. Navuke vaših starših, Mešnikov, vučenikov ino drugih pametnih ludi radi gorvzemte, kader vas na vaše pregrehe spomenejo.

Na velik svetek presvete Trojice.

✠ Evangelium sv. Math.

na 28. Postavi, 18. — 20. v.

V' tistem časi je Jezus k' svojim Vučencom rekel: Meni je dana vsa oblast na nebi ino zemli; pojrite tedaj, ino vučite vse narode, ino keršujte nje v' imeni Očeta ino Sina ino svetega Duha. Vučite nje vse zderžavati, kaj sem vam zapovedal. Ino glejte, jaz sem z' vami vse dni noter do konca sveta.

Navuki.

1. Molmo trojnojedinega Boga, ino v' ponižnosti zahvalmo za vse od Boga Očeta, Boga Sina ino Boga sv. Duha prijete dobrote. (Kolos. 1.)

2. Jezus je svojim Apoštolom ino Vučencom dal oblast, vučiti, keršavati, grehe odpušati, ino naredbe v' Cirkvi božji napravlati; toto oblašt so njih nasledniki, Škofi ino Mešniki po njih dobili.

3. Jezus je svojim zvéstim služebnikom vsigdar k' pomoči, pod njegovojo obramboj znamo vsem sovražnikom ino nevarnostim segurno proti iti.

Na pervo nedelo po Finkoštih.

✠ Evangelium sv. Luk.

na 8. Postavi, 23. — 27. v.

V' tistem časi je Jezus svojim Vučencom rekел: Bodite milostivni, kak je tudi vaš Oča milostiven. Ne sodite, tak tudi vi nebote sojeni. Ne obsojujte na pogublenje, tak tudi vi nebote pogubleni. Odustite, tak bo tudi vam odpušeno. Dajte, ino bo se tudi vam dalo: dobra mera, naklačena, potrōšena ino prékpuna bo vam vu vašo krilo vsipana; zakaj z'kakšoj meroj bote vun merili, z'takšoj bo se vam nazaj merilo. Na to je njim eno prispodobo povedal: Jel more slepec slepca voditi? Ne padneta li obá v'jamo? Vučenc je ne črez mojstra, vsaki pa bo popunoma, če bo tak kak je njegov mojster. Zakaj pa vidiš pozdero v'oki tvojega brata, bervna

pa v'tvojem oki ne zagledaš? Ali kak moreš tvojemi brati reči: Brat! pusti mi pozdero 'z tvojega oka vzeti, da pa bervna v'tvojen oki ne vidiš? Skažlivec! vunpotegni prejd beryno iz svojega oka, tedaj gledi, da pozdero iz oka tvojega brata vunspraviš.

N a v u k i.

1. Radi odpustite, tak bo se tudi vam odpustilo. Naš Oča nebeski nam telko odpusti, mi pa našemi bližnjimi ne bi odpustili?

2. Radi pomagajte, tak bo se tudi vam pomagalo. Bog nam telkokrat pomaga, mi pa drugim nebi pomagali?

3. Vsaki sam sebe naj sodi, ne drngih; eden je, ker nas sodi itak po smerti.

4. Pobolšaj prejd sam sebe, tedaj druge pobolšavaj, drugač se ti zna rečti: Pred svojim pragom zmétaj.

5. Za vižara si takšega zvoli, ker bo te na dobro pelal, al' pa gledi, da boš se sam voditi znal, nigdar pa se ne daj od takšnih voditi, keri sami ne vejo, kam grejo.

Na Télovo.

✠ Evangelium sv. Joh.

na 6. Postavi, 56. — 59. v.

V'tistem časi je Jezus Judem rekел: Mojo meso je za résen ena jéd, ino moja krv za résen eno

ipitje. Ker mojo meso jej, ino mojo krv pije, tisti
sv' meni ostane ino jaz v' njem. Kak Oča, ker je
mene poslal, živí, ino jaz živim zavolo Očeta, tak
bo tudi tisti, ker mene jej, zavolo mene živel. To
je ti kruh, ker je iz neba dol prišel, ne kak ma-
na, kero so vaši očeti jeli, ino so vmerli, Ker toti
kruh, jej, tisti bo na všeke živel.

N a v u k i.

1. V altarskem ali résnega Téla Sakramenti imamo Je-
žusa kak pravega Boga moliti, ino njemi zahvaliti, kaj nam
je toto dušno hrano dal.

2. Vživajte sv. réšno Télo večkrat, pa le vrédno nje k'
sebi primte, kajti le te' nam dá večno živlenje. (I. Kor. 11.)

3. Ker znajoč v' smertnem gréhi sv. réšno Télo k' sebi
prime, včini smerti gréh, ino če to večkrat včini, bo nespo-
korjen vmerl.

Na drugo nedelo po Finkoštih.

✠ Evangelium sv. Luk.

na 14. Postavi, 16. — 24. v.

V' tistem časi je Jezus Farizearom toto perspo-
dobo povedal: En človek je velko večerjo napra-
vil, ino njih veliko povabil. Ino ob vuri večerje

je svojega hlapca poslal, povablenim praviti, da bi prišli, kajti je že vse perpravljeno. Ino začeli so se vsi vkup izgovarjati. Pervi 'mu je rekel: Jaz sem pristavo kupil, ino morem iti, ino njo pogledati; prosim te, imej me izgovorjenega. Ino drugi je rekel: Jaz sem pet jarmov volov kupil, ino grem njih skušat; prosim te, imej me izgovorjenega. Pále drugi je rekel: Jaz sem se oženil, ino zato nemorem priti. Na to je hlapec nazaj šel, ino je to svojemi gospodi povedal. Tedaj se je hižni gospodar razserdil, ino je rekel k' svojimi hlapci: Pojdi hitro vun na vulice ino ceste po mestu, ino perpelaj vboge ino slabe, slepe ino plantave sem noter. Ino hlapec reče: Gospod! je že storjeno, kak si zapovedal, ino še je prostor tu. Ino gospod reče k' hlapci: Pojdi vun na velke ceste ino za ploti, ino nje primoraj sem priti, naj se moja hiža napuni. Povém vam pa, da nijeden tistih moži, ki so povableni bili, ne bo moje večerje skusil.

N a v u k i .

1. Bog vse ludi ino stvari oskerbi z' mnogoterim živešom. Z' zahvalnostjo primte njegove dare iz njegovih rok, tudi živadi se po svojem načini Bogi zahvalijo.

2. Bog hoče, da bi vsi ludje zveličani bili, za tega volo on vse na nebesko gostuvanje povabi; naj se tedaj niše ne izgovarja, kak da ne bi mogel zveličan biti.

3. Prevelka skerb za samo posvetno zna skerbi za večno zveličanje na poti biti; vsakši naj ali za časno tak skerbi, da bo njemi tudi tota skerb k' zasluzenji per Bogi.

4. Skrbite tudi drugim za večno zveličenje, zosebno zakonski za zveličenje svojih zakonskih tovaršov, stariši in gospodari za zveličenje svojih otrok ino družine.

Na tretjo nedelo po Finkoštih.

† Evangelium sv. Luk.

V' tistem časi so se harmicari (colnari) ino gréšniki k'Jezusi perbližavali, da bi ga poslušali. Ino Farizeari ino Pismoznanci so mermrali, rekoč: Toti gréšnike gorjemle ino z'njimi jej. On pa je njim toto prispopobo pevedal, govoreč: Ker človek izmed vas je, kí bi imel sto ovec, ino nebi, če edno od njih zgubí, tih devetnodevetdeset v' pušavi pustil, ino za zgublenoj šel, dokler njo najde? Ino kader njo najde, njo z' veseljom na svoje pleča dene, ter kader k'domi pride, vkup pozove svoje prijatele ino sosede, ino reče k'njim: Veselte se z' menom, da sem jaz svojo ovco najšel, kera je zgublena bila. Jaz vam povém, tak bo tudi vekšo veselje v' nebesah nad enim gréšnikom, ker se

spokorí, ikak nad devetnove devetdesetimi pravičními, keri pokore ne potrebujejo. Ali kera žena, imajoča déset denarov, ako tistih enega zgubí, ne nažge luči, ino pométa hižo, ter skerbno iše, dokler ga najde? Ino kader ga najde, ze zove svoje prijatelce ino sosede, govoreča: Veselte se z'menoj, zakaj jaz sem najšla denar, kerega sem b'la zgubila. Tak vam povém, bo veselje med Angeli božjimi črez grešnika, ker pokoro dela.

N a v u k i .

1. Bog vsakega človeka iše od pogublenja odteti, ino njemi zato stori dobrote, ga kaštiga, 'mu razsvéti pamet, 'mu obudí serce, ine če tadaj svoje grehe spozna, nje zgriva ino se resnično pobolša, tak ga z'veseljom gorvzeme v'svojo prijatelstvo, ino 'mu vse odpusti.

2. Je lepo zaslúženje, če moremo enega grešnika z' podvučenjom ino nagovarjanjom pobolšati ino pa pravi pot spraviti.

3. Drugih ludi dobre djanja za hude razlagati je velika pregreha, to pokaže, da nega lubezni bližnjega.

4. Nigdo nad milostjo božjo naj ne zdvoji, zakaj če so naši grehi kakkoli velki, tak je milost božja še vekša.

5. Nijednemi nadložnemi ne skratite vaše pomoči, ako bi ravno sam si kriv bil, tak je kak človek smiljenja vréden; le tisti, ker dobrote k'hudemi oberne, ino ti nezahvalen je ne pomoči vréden.

Na šterto nedelo po Finkoštih.

 Evangelium sv. Luk.

na 5. Postavi, 1. — 11. v.

V' tistem časi, kader se je ludstvo k' Jezusi narinolo, da bi besedo božjo poslušalo, je on stal poleg jezére Genezaret, ino je vidil dve ladji poleg jezére stati, ribiči pa so bili vun stopili, ino so mreže prali. On pa je stopil v'eno ladjo, kera je Simonova bila, ino ga je prosil, da bi njo eno malo od kraja odrinol. Ino kader si je bil dol sel, je iz ladje ludstvo vučil. Kader pa je henjal govoriti, je Simoni rekел: Pelaj na globočino, ino razprestrite vaše mreže na lov. Simon pa je rekel njemi: Mojster! vso noč smo delali, pa ne smo nič vlovili; ali na twojo besedo hočem mrežo verči. Ino kader so to bili storili, so tako mnogo rib zajeli, da se njim je mreža tergala, ino oni so kimali tovaršom, ki so v' drugi ladji bili, da bi prišli ino njim pomagali. Ino oni pridejo ino napunijo obé ladji, da sta se malo ne vtaplale. Kader je Simon Peter to vidil, je pred Jezusom na kolna dol padel ino je rekel: Gospod! pojdi od mene, jaz sem en gréšen človek. Kajti je njega ino vse,

keri so pri njem bili, groza obišla zavolo rib, kaj so njih vlovili. Tak tudi Jakoba ino Johaneza, sina Zebedeova, ki sta Simonova tovarša bila. Jezuš pa je rekel k' Simoni: Ne boj se, odzdaj boš ti ludi lovil. Potem so ladje k' kraji pelali, so vse zapustili, ino so za njim šli.

N a v u k i.

1. Jezus je najbolši ino najpripravneši vučenik iz vseh vučenikov, kaj njih je človečanstvo gda imelo.

2. Vsaki stan je od Boga, vu vsakem stani se zna zvečenje zadobiti; kajti če človek dužnosti svojega stana spuni, tak spuni božjo volo.

3. Prez žegna božjega je vso našo delo ino perzadjenje zabstojn. V imeni božjem se ali vsako delo more začeti ino dokončati.

4. Če vašo delo ncče po sreči iti, ne postante za tega volo vnožlivi ino ne mermrajte, bo se že k' bolšemi obernilo. Ob enkrat se hrast ne podere.

5. Ako si po sreči kaj dobil, ne prevzemi se zato, kajti vse je od Boga.

Na peto nedelo po Finkoštih.

✠ Evangelium sv. Math.

na 5. Postavi, 20. — 24. v.

V'tistem časi je Jezus svojim Vučencom rekel: Ako vaša pravica ne bo obilneša, kak je Pismoznancov ina Farizearov, tak ne pridete v'kralestvo nebesko. Vi ste čuli, da je Starim rečeno: Ne vmori, ker pa vmori, je pod sodbo zapadnil. Jaz pa vam povém, da vsaki, ker se na svojega brata serdi, je pod sodbo západni. Ker pa svojemi brati reče: Raka, západne pod svitničtvo. Ino ker reče: Norc bo peklenkskega ognja vréden. Zato, kader tvoj dar na altar položiš, ino se tam spomniš, da tvoj brat ima kaj proti tebi, pusti tvoj dar pred altarem, ino idi prejd, ino spravi (pomiri) se z' tvojim bratom, teda j pridi, ino daruj tvoj dar.

N a v u k i .

1. Samo zvunenja pobožnost prez pobožnega serca je skažlivost, ino je svojo plačilo že zadobila.

2. Hude misli z' dopadenjom, ino hude poželenja z' privolenjem so tudi greh, ne samo hude djanja.

3. Ker svojemi bližnjemi ne odpusti, tudi od Boga nema odpušenja zavupati.

4. Varte se jeze, ona veliko hudega napravi. Jel vejte, kak je Kain iz jeze z' svojim bratom Abelom storil?

5. Ne davajte nikomi gerdih imen, kletvica naj ne pride z vaših vust. Preklinjanje je velki greh.

6. Molitva, spoved, ofer nepotalažnega serditlivca je Bogi ne dopadljiva.

Na šesto nedelo po Finkoštih.

† Evangelium sv. Marka

na 8. Postavi, 1. — 9. v.

V'tistem časi, kader je veliko ludi per Jezusi bilo, ino so ne kaj jesti 'meli, je on svoje Vučence k'sebi pozval ino je rekel k'njim: Meni se toti ludje milijo; kajti, glejte, oni že tri dni za menom hodijo ino nemajo kaj jesti. Ino če nje lačne domo pustum, bodo na poti obnemogli, kajti néki izmed njih so od daleč prišli. Ino njegovi Vučenci so njeni odgovorili: Odkod bo nje gdo mogel tu v'pušavi z'kruhom nasititi? Ino on nje opita: Kelko imate kruhov? Oni rečejo: Sedem. Ino on zapovej ludstvi na zemlo si sésti. Tedaj vzeme tih sedem kruhov, zahvali, razlomi nje, ino dá svojim Vučencom, da bi nje naprej položili, ino oni so nje ludst-

vi naprej položili. Ino imeli so tudi eno malo ribic, tudi tote je žegnal, ino je rekel nje naprej položiti. Oni so tedaj jeli ino se nasitili, ino so še sedem košark nabrali, kaj je vломkov prek ostalo. Teh pa, kí so jeli, je bilo okoli štiri jezere, ino oni je nje odpustil.

N a v u k i.

1. Bog vej za našo potrebo, on nam zamore ino tudi hoče pomagati, on vej, kak nam pomaga. Naj ali niše nad nje-govo pomočjo ne zdvoji.

2. Bog nam dá kruha, od njega je zemla, semen, vu-godno vrémen, razum ino moč delavcov.

3. Srečen je, ker z' tem za dobro vzeme, kaj 'ma. Naj pa vsaki te svoje z' stroškom oskerbí, kak more.

ob 4. Če ti eno ali drugo menka, ne misli, da boš to dru-gim vzel, dobri ludje bodo ti, če si dober človek, že pomagali.

oni 5. Priskrjanjenost (šparnost) je vsigdar, pesebno pa teda potrebna, kader so hudi časi. — Se moremo razprestreti, kak se 'mamo z' čem odeti.

Na sedmo nedelo po Finkoštih.

Evangelium sv. Math.

na 7. Postavi, 15. — 21. v.

V' tistem časi je Jezus svojim Vučencom rekел: Varte se krivih Prerokov, keri k' vam pridejo v' ov-

činjih oblačilah, znotraj pa so zgrabliви vukovje. Iz njihovega sada bote nje spoznali. Jel se more grozdje brati na ternji, ali fige na oseti? Tak vsako dobro drevo dober sad pernese, hudo drevo pa hud sad rodi. Dobro drevo nemore hudega sada pernesti, hudo drevo pa nemore dobrega sada roditi. Vsako drevo, kero ne pernese dobrega sada, bo posekano ino v'ogen verženo. Na njih sadi zato bote nje spoznali. Ne bo vsaki, ker k'meni reče: Gospod, Gospod! v'kralestvo nebesko noter šel, temuč ker stori volo mojega Očeta, ker je v'nebesah, tisti bo noter šel v'kralestvo nebesko.

N a v u k i .

1. Keršanstvo stoji v' spoznanji Boga ino v'lubezni do njega, ter v'spunenji njegove vole po navuki Jezusovem.
2. Spoznavaj ludi, da boš znal, z'kom maš opraviti ino komi se zavupati.

3. Ne sodi človeka samo po enem djanji, najbolši zna včasi zakriviti, hudoben pa se pravično deržati.

4. Ne dajte se zapelati od takšnih, keri rečejo: To ino to je ne greh, deržte se tega, kaj se vam iz Evangelja Jezusovega oznanuje.

5. Zapelavci so velki grešniki, oni sami sebe ino druge nesrečne storijo, ino Jezusi vzemejo dušo, kero je on tak drago odkupil.

Na osmo nedelo po Finkoštih.

✠ Evangelium sv. Luk.

na 16. Postavi, 1 — 9. v.

V'tistem časi je Jezus svojim Vučenčom totiče priliko povedal: Bil je en bogat mož, ker je imel gospodara, ino toti je pri njem zatožen bil, kak da bi bil njegovo blago zapravil. On ga je tedaj k'sebi pozval ino je rekel k'njemi: Kaj jaz čujem od tebe? Daj račun od gospodarstva tvojega, kajti neboš duže gospodariti mogel. Tedaj je gospodar persam sebi rekel: Kaj hočem storiti, da moj gospod meni gospodarstvo proč jemle? Kopati nemorem, vbogeime si prositi me je sram. Jaz vejm, kaj bom storil, da me, kader bom že od gospodarstva zveržen, v'svoje hiže gorvzemejo. On je tetaj vkupozval vse dužnike svojega gospoda, ino je rekel k'pervemi: Kelko si ti mojemi gospodi dužen? On pa je rekel: Sto lagvičov olja. Ino on njemi reče: Vzemi tvojo pismo, sedi si, ino hitro zapiši petdeset. Potem je rekel k'drugemi: Kelko pa si ti dužen? On je rekel: Sto mernikov pšenice. Ino on reče k'njemi: Vzemi tvojo pismo, ino zapiši osemdeset. Ino gospod je hvalil krivičnega gospodara, da je pametno bil storil, kajti otroci sveta so

pametněši v' svojem rodi, kak otroci luči. Ino jaz vam povém, delajte si prijatele'z krivičnega (zapelavneg) bogastva, da, kader bo vam zmenkalo, vas gorvzemejo vu večne prebivališa.

N a v u k i.

1. Vsaka, kakkoli skrivna krivica pride na světlo, če ne zdaj, tak na den sodbe.

2. Človek le po časih hudoben postane, če najmre na svoje spervega male pregreške nič ne porajta, tak duže globlj pride, ino zadnič tak zagazi, da več vun nemore.

3. Nezakriveno siromaštvo je ne sramota, zapravljenje, neskerbnost, hmanjost je sramota! Ker rad dela, z'tem, kaj si perpravi, gospodarno dene, ino je pravičen, tistega ne bo siromaštvo klačlo.

4. Bogastvo je zapelavno, zato nje Jezus imenuje krivično blago, ino reče, da imamo od nasega bogastva vbogim ino potrebnim daruvati, tak bomo si Bogna za prijatela napravili.

Na deveto nedelo po Finkoštih.

† Evangelium sv. Luk.

na 19. Postavi, 41 — 47. v.

V'tistem časi, kader se je Jezus k'Jeruzalemi perbližaval, ino je mesto zagledal, se je razjo-

kal nad njim, rekoč: O da bi še ti spoznal, ino lastno na toti tvoj den, kaj je tebi k' miri; ali zdaj je skrito pred tvojimi očmi, kajti pridejo dnevi črez te, ino tvoji sovražniki bodo tebe obdali z' nasipom, ino te okoli no okoli zajéli, ino od vseh strani te stiskali; ter bodo tebe ino tvoje otroke v'tebi na zemlo zmetali, ino nebodo v'tebi kamna na kamni pustili, zato da si ti ne spoznal časa tvojega obiskanja. Potem je on šel v'tempel, ino je začel vungoniti tiste, kí so tam odavali ino kupuvali, ino je rekел k' njim: Je pisano: Moja hiža je hiža molitve, vi pa ste njo k' jami razbojnikov storili. Ino odpotli je vsaki den v'templi vučil.

N a v u k i .

1. Bog ima dugo poterpljenje z' gréšnikom, ga ne kaštiga včasi, še njemi dobro storí, ino ga k' pokori vabi; če pa za vse to nič ne mara, tak bo žalosten njegov odloček.

2. Naj nijeden prevzetno na milost božjo ne greši, kajti kak milostiven je Bog, tak pravičen je on.

3. Bodite smilečni proti nesrečnim, zmislite se, tudi vam se zna tak zgoditi, ali se vam je že tak godilo.

4. Jezusi se je njegov narod milil, da 'mu je taka nesreča naprejstala. Imejmo tudi mi lubezen do našega naroda, ino se deržmo naše narodnosti; svoj narod zametavati ino svojo narodnost zaverči je gerdo.

5. V' cirkvi ali v' hiži božji se lepo, mirno, dostojno zaderžte, ino pobožno Boga molte, kajti cirkev je hiža molitve.

Na deseto nedelo po Finkoštih.

✠ Evangelium sv. Luk.

na 18. Postavi, 9. — 14. v.

V tistem časi je Jezus nekerim, ki so se za pravične deržali ino druge zaničavali, toto priliko povedal: Dva človeka sta gor v tempel šla molit, eden en Farizear, drugi en očitnik. Farizear je stoječi sam per sebi tak molil: O Bog jaz zahvalim tebi, da ne sem kak drugi ludje, razbojniki krivični, lotruvavci (zakona prelomnik), ali pa, kak toti očitni grešnik. Jaz se postim dvakrat v tjedni, desetino dam od vsega, kaj 'mam. Očitnik pa odzdaleč stoječi ne je htel namer oči proti nebi perzdignoti, temuč je na svoje persi terkal ino je rekel: Bog, bodi meni gréšniki milostiv! Jaz vam povém: toti je bol spravičan šel dol v svojo hižo, kak ovi; zakaj vsaki, ker sam sebe povikša, bo ponižan, ino ker sam sebe poniža, bo povikšan.

N a v u k i .

1. Ako bi Bog ostro po svoji pravici ino po naših grehih znamo djal, ne bi nijeden človek pred njim obstal. Vsaki iz nas 'ma rečti: O Bog, bodi smilen meni gréšniki!

2. K'zveličanji je ne zadosti, samo enih grehov se zderžati ino samo ene dobre déla storiti; je ne zadosti, samo odzvuna se dober skazati.

3. Ponižno spožpanje ino zgrivanje naših gréhov, poboljšanje življenja, ter zavupanje na Jezusa nam spravi gnado božjo.

4. Ne deržte vaših krepostih za vekše, pa vaših pregréških za menše, kak so. Ne zvikšavajte se, da nebote ponižani.

5. Ne zaničujte tistega, ker je pregrésil, gledite, da vi ne opadnete. (I. Kor. 4.)

Na ednajsto nedelo po Finkoštih.

Evangelium sv. Marka

na 7. Postavi, 31. — 37. v.

V tistem časi, kader je Jezus zupet vun šel iz krajob Tira, ino je skoz Sidon prišel k' galilejskem morji na sred krajob tih deset mest, so enega gluhega ino mutastega k' njemi perpelali ino ga prosili, da bi roko na njega položil. Ino on je njega od ludstva na stran vzel, ter je svoje perste vteknil v' njegove vuha ino je vunplunil, ino ino se je njegovega jezika doteknil, té je k' nebi gorpogledal, je zdehnil ino rekel k' njemi: Efata, to je: odpri se! Ino kmali so se njegove vuha odperle, ino razvezala se je zveza njegovega jezika, ino on je prav govoril. Na to je njim zapovedal, da naj tega nikomi ne pravijo; ali bol je njim prepovedaval, bol so razglašali

ino so se z' tem čuduvali, govoreči: Vse je dobro ztoril: gluhe je storil čujoče ino mutaste govoreče.

N a v u k i.

1. Vsako delo se ima z' Bogam začeti, da bo se lehko ino z' haskom delalo.

2. Dobrih del ne storte samo zato, da bi vas ludje hvalili, temuč zato, da so Bogi dopadlive ino vam k' zasluzenji.

3. Bog je človeki dal govorenje, da bi njemi na čast, ter sebi ino drugim na hasek govoril, ne pa za kunjenje, preklinjanje, krivo perseganje, laganje, ogovarjanje, cunjavanje, raznašanje, klafanje, pohujšanje; vse to je greh.

4. Pomagajte nevolnim, ino če sami nemorete, tak njim per takših proste za pomoč, keri njim zamorejo pomagati.

Na dvanajsto nedelo po Finkoštih.

 Evangelium sv. Luk.

na 10. Pestavi, 23. — 37. v.

V' tistem časi je Jezus k' svojim Vučencom rekel: Srečne so oči, kere vidijo, kaj vi vidite; kajti jaz vam povém, da mnogi Preroki ino krali so želeti viditi, kaj vi vidite, pa so ne vidili, ino čuti, kaj vi čujete, pa so ne čuli. Tedaj vstane en Postave vučenik, ino njega skušavajoč reče: Mojster,

kaj imam storiti, da večno življenje zadobim? On pa njemi reče: Kak je v' Postavi zapisano? Kak bereš? On odgovori ino reče: Ti imaš Gospoda tvojega Boga lubiti iz celega tvojega serca, iz cele tvoje duše, zevse tvoje moci ino iz cele voje misli; tvojega bližnjega pa kak samega sebe. On pa reče k' njemi: Prav si odgovoril, le to stori, tak boš živel. On pa je sebe spravičati htel, ino je rekel k' Jezusi: Gdo pa je moj bližnji? Jezus je odgovoril ino je rekел: En človek je od Jeruzalema v' Jeriho dol šel, ino je med razbojnike prišel. Toti so ga slekli ino zbili, ino so šli, ino ga na pol mertvega pustili. Permerilo pa se je, da je en Duhovnik potistem poti doli šel, ino kader ga je vidil, je mimo šel. Tak tudi en Levit, kader je na tisto mesto prišel, ino ga vidil, je mimo odišel. Šel je pa tudi en Samaritan po tistem poti, ino je do njega prišel, ino kak je njega vidil, se 'mu je v'serce smilil, on je šel k' njemi, je 'mu rane zavezal, ino je olja ino vina v'nje vlil, ter ga na svojo živinče zdignil, ino ga je v'oštario pelal, ino ga oskerbel. Kader je na drugi den odhajal, je vunvzel dva denara, ino je nja dal ostarjaši, ino 'mu je rekel: Oskerbi ga, ino kaj boš črez to več vun dal, hočem ti povernoti, kader nazaj pridem. Ker izmed totih treh se tebi vidi, da bi bližnji bil tistega, ki je med razbojnike padel? On reče: Tisti, ker je smilenje

nad njim storil. Tedaj je Jezus k' njemi rekel:
Pojdi, ino tudi tak storí.

N a v u k i.

1. Naša vera nam dá pohlevnost ino mir duše v'živlenji, trošt na smertno vuro, ino potem večno živlenje.

2. Prez v' djanji skazane lubezni bližnjega nega lubezni božje. Lubezen božja ino lubezen bližnjega sta vkupzvezani. (I. Joh. 4.)

3. Lubiti imamo vsakega človeka prez razločka rojstva, dežele, vere, stana; lubiti imamo tudi naše sovražnike.

4. Pomagajmo, gde moremo, radi, ako ravno bi nam to včasi neprilično bilo.

5. Opitajte se večkrat: Kaj imam storiti, da večno živlenje zadobim?

Na trinajsto nedelo po Finkoštih.

✠ Evangelium sv. Luk.

na 17. Postavi, 11. — 19. v.

V' tistem časi, kader je Jezus v' Jerusalem šel je po sred Samarie ino Galileje prék šel. Ino kader bi v' eno ves imel noter iti, je njemi deset gobavih moži proti prišlo, kí so odzdaleč stali, ino svoj glas podignoli, rekoč: Jezus, ti Vučenik, smili se črez

nas! Ino kak je nje vidil, je njim rekel: Pojdite, ino pokažte se Duhovnim; ino kader so šli, so očišeni bili. Eden pa izmed njih, kader je vidil, da je očišen, se je nazaj povernil, ino je z' velkim glasom Boga častil, ino je na svojo obliče dolpadel pred njegove noge, ino se 'mu je zahvalil; ino toti je bil en Samaritan. Jezus pa je odgovoril ino je rekел: Néli njih je deset očišenih? Gde je pa ovih devet? Ne se je nijeden znajsel, ker bi se bil nazajpovernil ino Bogi čast dal, kak toti stranjski? Ino on je njemi rekel: Vstani, ino pojdi, tvoja vera je tebi pomagala,

N a v u k i .

1. Našo življenje, zdravje ino vse, kaj imamo, je od Boga, mnogim nevarnostim smo vunpostavljeni, Bog nas vzeme pod svojo obrambo, njemi se ali moremo zahvalni skazati.

2. Zahvalnost je lepa krepost, nezahvalnost pa je Bogi ino ludem odurna.

3. Vam otrokom so za Bogom vaši stariši najvekši dobrotniki, totim ali imate se posebno zahvalni skazati, gorjê vam, če ste nezahvalni ino grobjanski proti njim, to bo se vam še na tem sveti plakuvalo.

4. Kader ti Bog po betegi (bolenji) zdravje dá, skaži se njemi zahalen skuz to, da ne včiniš nič takega, kaj je zdrayji naškodno.

Na štirnasto nedelo po Finkoštih.

 Evangelium sv. Math.

na 6. Postavi, 24. — 33. v.

V' tistem časi je Jezus svojim Vučencom rekel: Nigdo nemore dvema gospodoma služiti, kajti ali bo enega sovražil ino drugega lubil, ali bo se enega deržal ino drugega zametaval. Vi nemoretete Bogi ino Mamoni služiti. Zato vam povém, ne bodite si v'skerbi za vašo živlenje, kaj bote jeli, tudi ne za vašo telo, kaj bote oblekli. Neli je duša več, kak jestvina, ino telo več, kak oblačilo? Poglejte ptice podnebeske, one ne sezajo, ne žnjejo, néti ne spravljajo v' žitnice, vaš Oča nebeski pa nje vender živi. Ste vi ne več vrédni, kak one? Gdo pa izmed vas more v'svoji misli svojo živlenje le na en las dostaviti? Ino kaj ste si v'skerbi za oblačilo? Poglejte lile na poli, kak one rasejo; ne delajo ino ne predejo, pa vam povém, da néti Salomon vu vsoj svojoj časti bil tak oblečen, kak totih ena. Da pa Bog travo na poli, kera dnes stoji, juter pa bo v' peč veržena, tak obleče. kelko več vas, vi maloverni! Ne bodite si zato preveč v'skerbi, govoreči: Kaj bomi jeli, ali pili, ali z'čim se bomo oblačili? Zakaj po vsem tem le Pagani (Haidovje) spitavajo;

vāš Oča nebeski pa vej, da vi vsega tega potrebujete. Iste tedaj najprejd kraljestvo božjo ino njegovo pravico , ino vše to vam bo pridano.

N a v u k i .

1. Časno blago nam ne pernese prave sreče, da je nestalno , preidočo ino vkanlico ; le krepost ino lepo zaderžanje nam spravi stalno , večno srečnost, kera se nam vzeti nemore.

2. Za časno blago znamo ino moremo skerbeti , pa ne samo za toto , temuč najprejd za večno. Tudi z' časnim blagom znamo dosta dobrega storiti.

3. Bog nam je živlenje dal , on nas tudi z'tem oskerbí, kaj nam je k' živlenji potrebno , z' živešom , oblečom i. t. d. ; mi pa moremo tudi našo skerb pridjati.

4. Ne keši se néti v'najvekši sili ino božtv, le na Boga zavupaj , on bo že pomagal.

5. Pogleduj večkrat lepote stvorjenega sveta, ino spoznavaj v'njih vsegamogočnega Boga.

Na petnajsto nedelo po Finkoštih.

 Evangelium sv. Luk.

na 7. Postavi , 11. — 16. v.

V' tistem časi je Jezus šel v'eno mesto, kero se Naim zove, ino z'njim so šli njegovi Vučenci

ino veliko ludstva, Kader je tedaj se k' městním vratam perbližaval, so merliča vun nesli, ker je bil sam jedini sin svoje matere, cna pa je bila vdova, ino veliko ludstva iz mesta je z' njoj šlo. Kader je tedaj Gospod njo zagledal, se 'mu je v' serce smilila, ino on je njoj rekel: Ne joči se. Tedaj je priztopil, ino se je truge doteknil. Ino kader so postali, kí so ga nesli, je rekel: Mladeneč! jaz ti rečem, vstani. Ino mrtvi je gorsel ino je začel govoriti; ino on ga je njegovi materi dal. Ino strah je obišel vse, ino oni so Boga častili, rekoč: Velki Prerok je med nami vstanil, ino Bog je svojo ludstvo obiskal.

N a v u k i .

1. Kak je Jezus prejd ene od mrtvih zbudil, tak on hoče enkrat vse ludi od mrtvih zbudit.
2. Smert pobožnih je srečna ino lehka, smert hudobnih pa nesrečna ino strašna.
3. Zmislite se večkrat na smert, kak ona ne gleda ne na mladost ino moč, ne na bogastvo ino visok stan.
4. Radi obiskavajte bolene, troštajte jočeče, postržežte betežnim.
5. Ne zabte za vaše pokojne (rajne) starše, brate ino sestre, prijatele ino dobrotnike Boga moliti. (II. Machab. 12.)

Na šestnajsto nedelo po Finkoštih.

† Evangelium sv. Luk.

na 14. Postavi, 1. — 11. v.

V'tistem časi, kader je Jezus šel v'hižo enega Višišega Farizearov na en sobotni den kruha jést, so oni pazili na njega. Da je pa en vodeničen človek pred njim bil, je Jezus odgovoril, ino je Postave vučenim ino Farizearom rekел: Je slobodno ob sobotnem dnevi vuzdravlati? Oni pa so mučali. On pa ga je prijel, ga je vuzdravil ino ga odpustil. Tedaj je začel njim praviti, govoreč: Ker remi izmed vas osel ali vol v'studenec padne, kí ga ne bi včasi na sobotni den vunpotegnil? Ino oni so njemi na to ne mogli nič odgovoriti. Na to je povablenim eno priliko povedal, da je vidil, kak so si prejdanje sedeže zbirali, ino je rekel k'njim: Kader boš na gostuvanje povablen, ne sedi si na pervo mesto, da ne bi, če je ker vrédneši povablen, kak ti, prišel tisti, ker je tebe ino njega povabil, ino tí rekel: Vgeni se totemi, ino bi ti z'sramotoj mogel na zadnjo mesto si sesti; temuč kader boš povablen, idi, ino si na zadnjo mesto sedi, da, kader pride, ker je tebe pozval, k'tebi reče: Prijatell sedi si više. Tedaj bo tebi čast pred temi, kí so

zred tobom per mizi. Kajti vsakši, ker se povikša, bo ponižan, ino ker se poniža, bo povikšan.

N a v u k i.

1. Nedela je poleg drugih dnevov lastno tisti, gda imamo posebno za našo dušno zveličanje skerbeti; o kak težko bodo tedaj račun dali tisti, keri ravno v'nedelo največ hudega včinijo!

2. Po nedelah si človek ima od dela počinoti, za tega volo se toti den imenuje nedela, to je den, gda se ne dela.

3. Tudi za živino se more skerbeti, pravičen se smili tudi krež svojo živino, serce hudobnega je pa nesmilno. (Progov. 12.)

4. Če zato, da per bolniki moreš biti, v'nedelo od sv. Meše vunostaneš, tak si, če doma moliš, izgovorjen.

5. Odzvuna skazano prijatelstvo je že nekega v'nadloga spravilo, ne veri zato vsakemi, ker se ti za prijatela pokaže.

Na sedemnajsto nedelo po Finkoštih.

† Evangelium sv. Math.

na 22. Postavi, 34. — 46. v.

V'tistem časi so Farizeari k'Jezusi perstopili, ino eden izmed njih, en vučenik Postave, je njega skušaval in obje rekel: Mojster! kera je največja

zapoved v' Postavi? Jezus njemi reče: Lubi Boga, Gospoda tvojega iz celega tvojega serca, iz cele tvoje duše, ino iz cele tvoje pameti. Tota je perva ino najvekša zapoved. Ta druga pa je totoj jednaka: Lubi bližnjega tvojega kak samega sebe. V' totima dvema zapovedama stoji vsa Postava ino Preroki. Kader so se tedaj Farizeari vkupzbrali, je Jezus nje pital (baral), rekoč: Kaj se vam vidi od Kristusa, čigavi sin je? Oni rečejo: Davidov. Reče on k' njim: Kak njega tedaj David v' duhi imenuje za Gospoda, govereč: Gospod je mojemi Gospodi rekel: Sedi si na mojo dešnico, doklam jaz podložim sovražnike tvoje kak stolec tebi pod noge. Ako tedaj David njega za svojega Gospoda imenuje, kak je on njegov sin? Ino nijeden mu je ne mogel besede odgovoriti, néti je gdo se podstopil, od tistega dne ga več kaj pitati.

N a v u k i.

1. Vse naše djanja so nam k' zasluzenji, če nje iz lubezni božje storimo. (Kolos. 3. Psalm 9. 15. 17.)
2. Pravo lubezen božjo skažemo skuz serčno lubezen bližnjega.
3. Moli Jezusa kak pravega Boga, z' častjo govoriti od njega; zakaj od njega imamo krepost, zadovolnost, zveličanje.
4. Ne bodi zavit proti drugim; ker drugemi jamo kople, sam v' njo padne.

Na osemnajsto nedelo po Finkoštih.

✠ Evangelium sv. Math.

na 9. Postavi, 1. — 8. v.

V' tistem časi je Jezus v'eno ladjo stopil, ino se je prék pelal, ino je prišel v'svojo mesto. Tam so enega od božjega žlaka vdarenega (mertvovudnega), na posteli ležečega k'njemi pernesli; ino kader je Jezus njihovo vero vidil, je rekel k'mertvovudnemi: Zavupaj se, moj sin! tebi so tvoji grehi odpušeni. Eni izmed Pismoznancov pa so per sam sebi rekli: Toti blazni. Kader pa je Jezus njihove misli spoznal, je rekel: Zakaj vi hudo mislite və vaših sercəh? Kaj je leži, reči: Tebi so tvoji grehi odpušeni; ali reči: Vstan! ino pojdi? Da bote pa znali, da Sin tega človeka ima oblast na zemli grehe odpušati, je rekel mertvovudnemu: Vstani, vzemisvovo pōstelo ino pojdi v'tvojo hižo. Ino on je vstanil ino je šel v'svojo hižo. Kak je pa ljudstvo to vidilo, se je zbalo ino je Boga častilo, ker je ludem tako oblast dal.

N a v u k i .

1. Jezus pove vsakem grešniku, ker se resnično pobolša, da so njemi njegovi grehi odpušeni ino vse pozabljeno, kaj je bilo.

2. Vsaka črezrednost je greh, ino vekštal pernese beteg; ne bodite zato črezredni v' jestvini ino pitvini, ne vu veselji ne v' žalosti, ne v' ničem.

3. Bog vidi tudi naše misli, ino nas za njih volo kaštiga. Ne zderzavajte se tedaj sami radi v' grèšnih mislih, zakaj one pelajo k' najvekšim hudobnostim.

4. Postrežnost je lepa reč, radi postrežte ino pomagajte betežnim, tak bodo tudi drugi vam radi postrégli, ino Bog vam pomagal. (Psalm. 40.)

5. Ne imejte krive sumle na druge ludi, z' tem njim znate krivico včiniti.

Na devetnajsto nedelo po Finkoštih.

† **Evangelium sv. Math.**

na 22. Postavi, 1. — 14. v.

V'tistem časi je Jezus k' Višišduhovnikom ino Farizearom v' perspodobah govoril, rekoč: Nebesko kralestvo je ednako enem krali, ker je svojemi sini gostuvanje napravil. Ino on je svoje hlapce vun poslal povablenih na gostuvanje pozavat, oni pa ne so hteli priti. Zupet on posle druge hlapce, rekoč: Povejte povablenim: Gtejte, jaz sem moj obed perpravil, moji voli ino pitana živad je zaklana

ino vse je pripravljene, prid'te na gostovanje. Oni pa so to vnémarski pustili, ino so odišli, eden na svojo pristavo, drugi pa po svoji kupčiji, eni pa so njegove hlapce popadli, so nje zasramovali ino vmarili. Kak je pa kral to čul, se je razserdil, ino je svojo vojsko vunposlal, ino je one vmarne pokončal, ter njihovo mesto požgal. Tedaj je svojim hlapcom rekel: Gostovanje je ravno prepravljeno, ali povableni ga ne so bili vrédnii. Pojdite zato na ceste vun, ino koga koli najdete, tega povabte na gostovanje. Ino njegovi hlapci so šli vun na ceste ino so vkupsprávili vse, kaj so njih najšli, hude ino dobre, ino gostilnica se je z'gostmi napunila. Kral je pa noter šel gledat gostih, ino je tam zagledal enega človeka, ker je ne bil po gostuvansko oblačen, ino je rekel k'njemi: Prijatel! kak si ti sem noter prišel, ki nemas gostuvanskega oblačila? On pa je obmučal. Tedaj je kral služebnikom rekel: Zvezte 'mu roke ino noge, ino ga veržte vu vunešno temničo; tam bo joč ino z'zobmi škripanje. Kajti veliko je pozvanih, ali malo izbranih.

N a v u k i .

1. Kelko ludi vživa dobrote nebeskega Očeta, ki so njih ne vrédnii.
2. Nezahvala je ludih hvala—ne nič nespametnešega, ne nesmilnešega, kak terdna nezahvala.

3. Mnogi ludje so časno ino bodo večno nesrečni zato, da one pomoči, kere njim Bog k'večnem šivlenji dáva, zaveržejo ino samo za svojimi poželenjami grejo. Pojdite tedaj vsigdar za povablenjom Jezusovim, to je, za njegovim navukom, toti vas pela k'večnem živlenji.

4. Obléčte gostuvansko oblačilo, to je, gnado božjo, v' totem slobodno pridete na nebesko gostovanje, prez totega bote pa šli vu večne temnice.

Na dvajseto nedelo po Finkoštih.

† Evangelium sv. Joh.

V'tistem časi je bil en kralič, kerega sin je v'

Kafarnaumi bolen ležal. Tisti, kak je čul, da Jezus iz Judoske dežele v' Galilejo pride, je šel k'njemi, ino ga je prosil, da bi dol prišel, ino njegovega sina vuzdravil, ker je že vmirati začel. Jezus pa je rekel k'njemi: Če b'znamenjih ino čudežov ne vidite, tak ne verjete. Kralič reče k'njemi: Gospod! pridi dol, prejd kak moj sin vmerje. Jesus njemi odgovori: Le pojdi, tvoj sin živi. Človek je verval besedi, kero je Jezus njemi povedal, ino je šel. Kader pa je doli šel, so njemi že njegovi hlapci proti prišli, ino njemi oznanili, povedajoči: Tvoj

sin živí. Na to je nje spitalo za vúro, ob keri' mu je bolše bilo. Oni so njemi rekli, da včera ob sedmi vurl je njega treslika (merzlica) pustila. Tedaj je oča spoznal, da je ravno v'tisti vuri bilo, kak' mu je Jezus rekel: Tvoj sin živi. Ino verval je on ino vsa njegova hiža.

N a v u k i .

1. Vsa časna srečnost, vsa čast ino visokost človeka pred nadlogami, révami ino suprotivčinami nemore obranti.

2. Terpljenja so človeki dostikrat na telovni ino duševni hasek, zato nje Bog črez človeka pusti priti, da bi se pobol-šal ino k' njemi povernil.

3. Dobri stariši so za svoje otroke vsigdar ino zevsema skerbni, za tega volo pa morejo tudi otroci svoje stariše serčno lubiti, njim vu vsakši potrebi, v' betegi ino vsigdar k' po-moći biti, ino njih ne smejo na njihove stare dni zapustiti.

4. Če nam Bog včasi ne dá, za kaj ga prosimo, tak ne prepustimo ga prositi, on nam hoče kaj bolšega za to dati, ali hoče, da ga večkrat prosimo.

5. Bog je povsod nazoči on vse vidi ino čuje, kaj storimo ino govorimo; na to se zmislite tak nebote nič storili kaj bi Bogi nedopadlvo bilo.

Na enonodvajseto nedelo po Finkoštih.

 Evangelium sv. Math.

na 18. Postavi, 23 — 35. v.

V' tistem časi je Jezus svojim Vučencm toto perspodobo povedal: Nebesko kralestvo je ednako enem krali, ker je z' svojimi služebnikmi htel račun delati. Ino kader je začel računiti, 'mu je eden naprejprišel, ker njemi je deset ježér talentov dužen bil. Da pa je ne imel z' čim plačati, je njegov gospod zapovedal odati njega, njegovo ženo, njegove otroke, ino vse, kaj je imel, ino plačati. Služebnik pa je na kolna dolpadnil ino ga je prosil, rekoč: Imej poterpljenje z' menom, jaz bom ti vse plačal. Ino gospod se je smilil črez služebnika, ino ga je odpustil, ter njemi ves dug dolpustil. Kader pa je toti služebnik vun šel, je najsel enega svojih vkupzlužebnikov, ker 'mu je sto denarov dužen bil. Totega je popadnil ino ga je davil, rekoč: Plačaj, kaj si dužen. Ino njegov vkupslužebnik je na kolna dol padnil ino ga prosil, rekoč: Imej poterpljenje z' menom, jaz bom ti vse plačal. On pa je ne htel, temuč je šel, ino ga je v' temnico (ječo) vergel, doklam bi dug plačal. Kader so pa njegovi

tovarši vidli, kaj se je zgodilo, so močno žalostni postali, ino so prišli, ino so svojemi gozpodji povedali vse, kaj se je zgodilo. Tedaj je njega njegov gospod k'sebi pozval, ino je rekel k'njemi: Ti hudoen služebnik! ves dug sem ti dolpustil, da si me prosil; nebili se tudi ti mogel smiliti črez twojega tovarša tak, kak sem jaz se krež te smilil? Ino razserdil se je gospod njegov, ino ga je prekdal mantravcom tak dugo, dokler biques dug pláčal. Tak bo tudi moj Oča nebeski vam storil, ako ne odpustite vsaki svojemi brati iz serca svojega.

N a v u k i.

1. Dobrotlivi Bog nam odpusti veliki dug naših gréhov, če ga prosimo ino se pobolšamo. Ker se ne pobolša, tistemi je ne odpušeno.

2. Nepotalažnost ino serd ne dobí per Bogi gnade. Ker serd iše, tistemi Bog ne bo njegovih gréhov odpustil. (Pred. 28.)

3. Tem, keri nas ražžalijo, odpustiti smo dužni, ne pa dužni si pustiti krivico včiniti na poštenji, živlenji ino promoženji, per tem nam morejo gospodska k'pomoči biti.

4. Hudobnega serca je tisti, ker samo sebi dobro želi, drugih nesreče pa ne občuti, ker hoče, da bi se samo njemi pomagalo, on pa nikomi ne pomaga,

Na dvéndvajseto nedelo po Finkoštih.

† Evangelium sv. Math.

na 22. Postavi, 15. — 21. v.

V'tistem časi so Farizeari šli, ino so svit deržali, kak bi Jezusa v'besedi vlovali. Poslali so tedaj svoje vučence z' Herodianci k' njemi, govoreči: Mojster! mi vémo, da si ti resničen, ino pot božji v'resnici vučiš, ino za nikoga ne maraš; kajti ne gledaš na persono ludih: povej nam zato, kaj se ti vidi, je slobodno, cesari dačo davati ali ne? Da je pa Jezus njihovo hudoserěnost spoznal, je rekel Kaj me skušavate, vi skažlivci? Pokažte mi dačni penez. Ino oni njemi dajo en denar. Tedaj greče Jezus k' njim: Čigava je tota podoba ino napisek? Oni so rekli: Cesarov. Tedaj je on njim rekel: Dajte ali cesari, kaj je cesarovega, ino Bogi, kaj je božjega.

N a v u k i .

1. Sladke besede, perlizavanje ino hvale so one zanjke, z' kerimi zavitni ino hudobni ludje druge, posebno nedužno mladost lovijo. Varte se takših.

2. Svoji gospodski ino vsem naprejpostavljenim imamo pokorni biti, kajti to Bog hoče.

3. Nijedna dežela nemre prez dač biti, vsaki ali more svoje dače po redi plačati.

4. Vsakši pravi domorodec ima lubezen do svoje domače dežele, pa do svojega poglavara.

Na trinodvajseto nedelo po Finkoštih.

† Evangelium sv. Math.

na 9. Postavi, 18. — 26. v.

V'tistem časi, kader je Jezus k'ludstvi govoril, je en Višiš prišel k'njemi, ino je njega molil ino je rekел: Gospod! moja čí je zdaj vmerla, pridi pa, ino položi tvojo roko na njo, ino živela bo. Ino Jezus je vstanil, ino je z'svojimi Vučenci šel za njim. Ino glej, ena žena, kera je dvanajst lét ker-vitekočna bila, je odzaja k'njemi perstopila, ino se je roba njegovega oblačila doteknila; kajti je sama per sebi rekla: Če se jaz le njegovega oblačila doteknem, tak bom zdrava. Jezus pa se je okol obernil, je njo pogledal, ino je rekel: Zavupaj se, moja čí, tvoja vera je tebi pomagala; ino žena je od tiste vure zdrava bila. Ino kak oje Jezus v'

hižo Višišega prišel, ino je vidil žveglare ino pošum ludih, je rekel k' njim: Odstopite, dekelca je ne mertva, temuč spí; oni pa so se 'mu posmehavali. Ino kak so ludje vunzegnani bili, je on noter šel, ino je njo za roko prijel, ino dekelca je vstanila. Ino toti glas je vun šel po vsoj tistoj deželi. *)

N a v u k i.

1. Vu vsakši potreboči, vu vsakši nesreči se imamo k' Bogi vteči, on nam zna pomagati, kader je že vsa človečka pomoč zbstojn.

2. Žalost ino joč za pokojne (rajne), posebno za te svoje je naturalska; ali toto žalost naj pomenša misel: Tam na ovem drugem svetihomo se zupet vidiли.

3. Bog ma oblast krež našo življenje ino smert. Za tega volo se ne zanašajte na vašo mladost ino moč, vsako vuro bodite k' smerti pripravljeni, kajti vsako vuro znate vmréti.

4. Na sodni den bomo vsi od mertvih vstali.

*) Kader je po Finkoštih več kak 24 nedel, tak Evangelium 24te nedele ostane na zadnjo nedelo. Od 23te do zadnje nedele pa se Evangeliji od nedel po treh Kralih vzemejo tak:

Če je 25 nedel, se na 24to nedelo vzeme 6ta; če je 26 nedel, se na 24to nedelo vzeme 5ta, na 25to 6ta; če je 27 nedel, se na 24to nedelo vzeme 4ta, na 25to 5ta, na 26to 6ta; če je 28 nedel, se na 24to vzeme 3ta, na 25to 4ta, na 26to 5ta, na 27to 6ta nedela po treh Kralih.

Na štirnodvajseto nedelo po Finkoštih.

† Evangelium sv. Math.

na 24. Postavi, 15. — 35. v.

(* ilčeb

V'tistem časi je Jezus k'svojim Vucencom rekel: Kader bote vidli grozo opustenja, od kere je skuz Preroka Daniela naprej povézano, kera bo na svetem mestì, (ker bere, naj zastopi); tedaj naj, keri so v' Judoski deželi, na gore odbežijo, ino ker je na verhi hiže, naj ne gre dol, iz svoje hiže kaj jemat; ino ker je na poli, naj se ne poverne nazaj da bi svojo suknjo vzel. Gorjé pa nosečim ino nadajajočim v'tistih dnevih! Proste pa, da se vaš pobég ne zgodí v' zimi ali ob sobotnem dnevi; kajti tedaj bo velka težava, kakše je ne bilo od začetka svéta dozdaj, ino nje tudi ne bo. Ino da tisti dnevi ne bi prikračeni bili, ne bi nijeden človek se odtele; ali za Izvolenih volo bodo tisti dnevi perkračeni. Če vam tedaj gdo reče: Glejte, to je Kristus, ali tam je, ne verete, kajti kriyi Kristusi ino kriv-Preroki bodo vstali, ino bodo velike znamenja ino čudeže delali, tak da tudi Izvoleni, ako bi mogče bilo, bi zapelani bili. Glejte, jaz sem vam naprej povedal, Kader bodo vám zato pravili Glejte,

v'pušavijé, ne hod'te vunta; glejte, v'znotrenjih
 hižah je, ne verte. Zakaj kak blisk gre od sunčne-
 ga izhoda, ino se noter do zahoda sveti, tak bo
 prihod Sina tega človeka. Čekoli bo mertyvo trup-
 lo, tam bodo se tudi postojne vkupspravlale. Na-
 skorem po stiski tistih dnevov pa bo sunce otem-
 nelo, ino mesec ne bo svoje svetlobe dal, zvezde
 bodo od neba dol kapale, ino moči nebeske se bo-
 do gibale. Ino tedaj se bo znamenje Sina tega
 človeka na nebi perkazalo; ino jokali se bodo vsi
 rodovje na zemli, ino bodo vidili Sina tega člove-
 ka priti v'oblakih nebeskih z'velko močjo ino
 častjo. Ino on bo poslal svoje Angele z'trebentoj
 ino z'velikim glasom, ino oni bodo vkupspravlali
 njegove Izvolene od štireh vetrov ino od enega
 kraja neba do drugega. Od figovega dréva si pris-
 podobo vzemte, Kader je njegova vejca že v'mezi-
 gi ino listje požene, tak vejte, da je leto blizu, Tak
 tudi, kader bote vse to vidili, imate znati, da je že
 blizu pred vratmi. Resnično vam povém, da toti
 rod ne prejde, dokler se vse to zgodí. Nebo ino
 zemla bo prejšla, moje beséde pa nebodo prejšle.

Navuki.

1. Bog človeka zna hitro iz totega sveta pozvati vu-
 večnost, ne odlagaj zato z' tvojim pobolsanjom; kajti ne vše-
 vure, ne dnevá.

2. Jezus Kristus bo na sodnji den pále prišel, ino bo vse ludi sodil; živi zato tak, da boš vsako vuro vupal pred tvojega božjega Sodnika iti, kajti perva sodba je včasi po smerti.

3. Večno živlenje se z' našim zdajnim živlenjom vkupderží, kak si ali človek tu zravná, tak bo njemi tam se godilo.

4. Nesrečnimi pokaži, če moreš, kak bo 'z nesreče se skopal; če pa nemoreš, tak njemi konči pokaži dobro serce.

5. Vu vseh tvojih djanjih se zmisli na tvoje posledne, na smert, sodbo, pekel ino nebesa, tak nikol neboš pregrešil. (Sirach. 7.)

Na Angelsko nedelo.

✠ Evangelium sv. Math.

na 18. Postavi, 1. — 10. v.

V' tistem časi so Vučenci k' Jezusi perstopili, rekoč: Gdo, mislis, je vekši v' kralestvi nebeskem? Ino Jezus je eno déte k'sebi pozval, ino ga je na sredo med nje postavil, ino rekел: Resnično vam povém ako se nebote preobrnili ino postali kak otroci, tak nebote v' kralestvo nebesko noter šli. Kerkoli se tedaj poniža, kak toto déte, tisti je ti vekši v' kralestvi nebeskem; ino ker takšo déte v' mojem imeni gorvzeme, tiste mene gorvzeme. Ker pa pohujša enega iz totih malih, kí na me verjejo za tistega bi bole bilo, da bi se njemi mlinski ka-

men na vrat obesil, ino bi se v' globočino morja potunil. Gorjē sveti zavolo pohujšanja! ako ravno pohujšanja morejo priti, vender gorjē onemi človeki, po kerem pohujšanje pride! Ako pa tvoja roka, ali tvoja noge tebe pohujša, odsékaj njo, ino njo verzi od sebe; bole je tebi, da samo z'ednoj rokoj, ali z'ednoj nogoj k'živlenji noter greš, kak dve roke ali dve noge imeti, pa vu večni ogen veržen biti. Ino ako te tvojo oko pohujša, vun ga zderi, ino ga verzi od sebe; bole je tebi, samo z'ednim okom k'živlenji noter iti, kak dve oke imeti, pa v' peklenski ogen veržen biti. Varte se, da nijednega iz totih malih ne zaničujete; zakaj jaz vam povém, da njihovi Angeli v' nebesah vsigdar gledajo obličeje mojega Očeta, ker je v'nebesah.

N a v u k i .

- 1.** Oduren je človek, ker se samo krež druge zvikšava; ponižen je lubezni ino gnade božje vréden.
- 2.** Ker drugim pohujšanje dava, t. j. ker druge hudo storiti vuči, ali nje od dobrega odvrača, je oduren gréšnik.
- 3.** Da je hudobnih ludi tak mnogo na sveti, tak nemre prez pohujšanja biti; ali ker je Bogi zvést, tisti si ne bo pohujšanja vzel.
- 4.** Prijatel ino dobrotnik, ker ti ne pusti Bogi služiti, je tebi roka, kero si maš odsekati. Družtvo, v'kerem se z' besedami ali djanjami greh dela, je noge, kero si maš odrezati; Persona, ali tudi druga réc, kera ti na greh priliko dá, je oko, kero si moreš vunskopati.

5. Angeli božji so naši Varuh, mi nje častito poštujemo, če božje zapovedi tak radi spunimo, kak oni.

Na Roženkrančosko nedelo.

✠ Evangelij sv. Luk.

V tistem časi je, kak je Jezus k'ludstvi govoril, ena žena svoj glas med ludstvom podignola ino je rekla: Zveličano je telo, kero je tebe nosilo, ino persa, od kerih si ti vzival. On pa je rekel: Ja, resnično, zveličani so, keri besedo božjo poslušajo ino njo obderžijo.

Na vuk i.

1. Kader so Judje Jezusa čudno imenuvali, je ena med njimi ga častito pohvalila. Ker je med hudočnimi, pobožen, tisti je posebne hvale vréden.

2. K' zveličanji je ne zadosti, besedo božjo samo poslušati, more njo tudi v' djanji izpuniti.

M A Y I

Na nedelo cirkvenega žegnanja.

† Evangelium sv. Luk.

na 19. Postavi, 1. — 10. v.

V'tistem časi, kader je Jezus v'Jerihu prišel, ino po mesti šel, glej, tam je bil en mož z'imenom Zaheuš. Toti je bil Višiš colnarov, ino bogat, ino je ževel Jezusa viditi, gdo bi on bil; je pa ne mogel pred ludstvom, da je male postave bil. On je tedaj naprej tekel, ino je na divjo figovo drevo se spravil, da bi ga vidil, kajti je tam imel mimo iti. Ino kader je Jezus na tisto mesto prišel, je gorpogledal ino ga zagledal, ter njemi rekел: Zaheus! hitro dol stopi, kajti dnes jaz morem per tvoji hiži ostati. On hitro dol stopi, ino ga z' veseljom gorvzeme. Vsi pa, keri so to vidli, so mermrali, rekoč, da je per gréšnem človeki stan vzel. Zaheus pa je naprej stopil, ino je rekel k' Gospodi: Glej, Gospod! polovico mojega blaga jaz dam vbogim, ino če sem koga kaj vkanil (ogolufal), četverno nazaj povernem. Ino Jezus je rekel k'njemi: Dnes je toti hiži zveličenje storjeno, da je tudi on sin Abrahamov. Zakaj Sin tega človeka je prišel iskat ino zveličat, kaj je zgubleno bilo.

B. Angelih bojš so naši Varuh, mi nje častito poštajemo,
če božje zapovedi in naši sunnini, kak oni.

N a v u k i.

1. Ako ti je tvoja služba k' dušnem pogublenji, tak njo
'maš zapustiti, da bi ti kelkokoli pernesla, kajti kaj človeki
pomaga, če bi čeli svét dobil, na svoji duši pa škodo terpi?
(Mark. 8.)

2. Če želimo Jezusa viditi, le v' njegov sv. Evangelium
poglejmo, ino perzdignimo večkrat našo serce od posvetnega
gor k' nebeskem.

3. Kaj ti valá Jezusa v' tvojo serce gorvzeti, če luckega
blaga nazaj ne poverneš, včinjene krivice ne popraviš, od-
vzetega poštenja nazaj ne spraviš?

4. Da Bog gréšnika ne zaverže, zakaj ti, ker si sam
gréšnik, gréšnika zametavaš?

5. Prava pokora se skaže v' preobernenji življenja.

Evangelji na svetke ino osvetke.**Na den sv. Andraša, Ap.**

 Evangelium sv. Math.

na 4. Postavi, 18. — 22. v.

V' tistem časi, kader je Jezus per Galilejskem morji hodil, je vidil dva brata, Simona, ker je imenovan Peter, ino Andraša, njegovega brata, ki sta mrežo v' morje metala, kajti sta ribiča bila. Ino on je k' njima rekel: Hod'ta za menom, jaz vaj hočem lovce ludih storiti. Ino kriči sta popustila mreže, ino sta za njim šla. Ino kader je odonod šel, je vidil dva druga brata, Jakoba, Zebedeovega sina, ino Johaneza, njegovega brata z' njujnim očetom Zebedeom v' ladji, gdé so svoje mreže popravljali, ino je nje pozval. Onedva pa sta preci popustila mreže ino očeta, ino sta za njim šla.

N a v u k i.

1. Kristus si je siromačke, priproste ribiče za Apoštole izbral, da bi ves svét spoznal, da je vpeljanje Keršanstva od samega Boga.

2. Jezus je svoje Apoštole za lovce ludih storil, to je, on njim je dal gnado, ludi preoberniti ino nje k' Bogi naravnati.

3. Bodи pripraven, Bogi pokornost skazati, kader te na poboljšanje živlenja pozavle: Dnes, če njegov glas čujete, tak ne vterdite vaših serc. (Psalm. 94.)

4. Kader ti Bog svojo gnado dá, stori tudi to tvoje, drugač se njena moč nad tobom ne bo pokazala.

5. Ker za Jezusovo volo to zapusti, kaj 'mu je najlubišo, bo to stoverstno povernjeno dobil.

Na den sv. Franca Ksaveria.

† Evangelium sv. Marka

na 16. Postavi, 15. — 18. v.

V tistem časi je Jezus k' svojim Vučencom rekel: Pojdite po vsem sveti, ino oznanujte Evangelium vsem stvorenjam. Ker bo verval ino bo keršen, tisti bo zveličan; ker pa nebode verval, tisti bo pogublen. Za tistimi pa, keri bodo vverali, bodo toti čudeži sli: V mojem imeni bodo hudiče izganjali, nove jezike govorili; kače bodo preganjali, ino ako bodo kaj strupnega pili, njim nebo škodilo: na bolene bodo roke polagali, ino oni bodo ozdravili.

N a v u k i.

1. Bog hoče, da bi vsi ludje k' pravi veri, ino tak k' večnem zveličanji prišli.

2. Ti boš hudiče izganjal, če greh skuz pokoro preženeš; nove jezike boš govoril, če po pravem spokorjeni neboš več samo od pozemelskih, od grešnih reči govoril, temuč od duhovnih ino nebeskih; kače boš preganjal, če tvoje hude nagnenja dolpotereš ino grešne misli 'z glave stepes; strupno boš pil, pa ti ne bo škodilo, če je tvoja krepost tak močna, da te pohujslive besede ino djanja, gréšne prilike ino navablenja nikol ne zapelajo; roke boš na bolene polagal, če neznajoče podvučiš, blodeče na pravi pot perpelaš, grešnike od hudega odvračaš i. t. d.

Na den sv. Mikloša, Škofa.

✠ Evangelium sv. Math.

na 25. Postavi, 14. — 23. v.

V'tistem časi je Jezus zvojim Vučencom to priliko govoril: En človek, na dalni pot se podavajoč, je svoje hlapce pozval, ino je njim svojo blago prék dal. Enemi je dal pet talentov, drugemi dva, tretjemi pa enega, vsakemu po njegovi zamožnosti, ino je preci odišel. Tedaj je tisti, ki je pet talentov prijel, tá šel, ino je z' njimi teržil, ino je pet drugih pridobil. Ravno tak je tudi tisti, ki je dva

prijel, dva druga pridobil. Ker je pa enega prijel, je sel, ino ga je v'zemlo zakopal, ino je peneze svojega gospoda skril. Črez dugo časa je gospod totih hlapcov nazaj prišel, ino je račun delal z' njimi. Tedaj je pristopil tisti, kí je pet talentov prijel, ino je pet drugih talentov pernesel, rekoč: Gospod! pet talentov si ti meni prek dal, glej, jaz sem črez tiste pet drugih pridobil. Ino gospod je reke: k'njemi: To je prav, ti dober ino zvéstti hlapec! da si ti črez malo zvéstti bil, hočem te črez veliko postaviti, pojdi noter vu veselje tvojega gospoda. Pristopil je pa tudi tisti, kí je dva talenta prijel, ino je rekел: Gospod dva talenta si ti mени dal, glej, jaz sem dva druga pridobil. Reče njemi njegov gospod: To je prav, ti dober ino zvéstti hlapec! da si ti črez malo zvéstti bil, hočem te črez veliko postaviti, pojdi noter vu veselje tvojega gospoda.

N a v u k i.

1. Bog svoje talente ali dare različno podeluje: enim dá dar velike modrosti ino dobre pameti, velike vučenosti ino razuma; drugim dá zdravje, moč, lepoto; enim dá razsvéčenje, vero, vupanje, lubezen; drugim druge kreposti.

2. Več talentov si od Boga zadobil, več moreš k' časti božji, ter za tvojo ino drugih zveličanje storíti. Ker je pa menje zadobil, more z' tem, kaj je zadobil, sí, kelko more, za nebesa perskerbeti.

3. Ne zakapli tvojega talenta samo v' pozemelsko blago z' zaverženjom gnade božje, da neboš tudi ti zaveržen.

4. To, kaj nam Bog na tem sveti dá, se le malo imenuje proti temu, kaj nam na ovem drugem sveti hoče dati, če to: kaj tu dobimo, k'dobremi obernemo.

Na den spočetja Div. Marie.

✠ Evangelium sv. Math.

na 1. Postavi, 1. — 16. v.

Kniga roda Jezusa Kristusa, sina Davidovega, sina Abrahamovega. Abraham je rodil Izaka, Izak je rodil Jakoba, Jakob je rodil Judaša ino njegove brate. Judaš pa je rodil Faresa ino Zarama od Tamare, Fares je rodil Esrona, Esron je rodil Arama. Aram pa je rodil Aminadaba, Aminadab je rodil Nahasona, Nahason pa je rodil Salmona, Salmon pa je rodil Booza od Rahabe, Booz pa je rodil Obeda od Rute, Obed pa je rodil Jesea. Jese pa je rodil krala Davida, kral David pa je rodil Salomona iz Urišove žene. Salomon pa je rodil Roboama, Roboam pa je rodil Abia, Abias pa je rodil Asa, Asa pa je rodil Josafata, Josafat pa je rodil Jorama, Joram pa je rodil Ozia. Ozias pa je rodil Joatana, Joatan pa je rodil Ahaza, Ahaz pa je rodil Ezechias. Ezechias pa je rodil Manasesa, Ma-

nases pa je rodil Amona, Amon pa je rodil Josia. Josias pa je rodil Jehonia ino njegove brate v' Babilonskem preseluvanji. Po Babilonskem preseluvanji pa je Jehonias rodil Salatiela, Salatiel pa je rodil Zorobabela. Zorobabel pa je rodil Abiuda, Abiud pa je rodil Eliakima, Eliakim pa je rodil Azora, Azor pa je rodil Sadoka, Sadok pa je rodil Ahima, Ahim pa je rodil Eliuda. Eliud pa je rodil Eleazara, Eleazar pa je rodil Matana, Matan pa je rodil Jakoba. Jakob pa je rodil Jožefa, moža Marie, od kere je rojen Jezus, ker je imenuvan Kristus.

N a v u k i .

1. Maria se imenuje mati božja , da je Jezusa, ker je Bog ino človek vkup, kak človeka na svét porodila. Ona je per spočetji ino rojstvi Jezusovem , pa tudi potli ostala čista divica.

2. Sin božji se je za našo volo tak ponižal , da je z' nami človek postal , človečko mater ino človečke predstariše si izvolil.

3. Žlahtni rod človeki pred Bogom ne dá nikake predvrénosti, tudi ne bogastvo ; le krepost ino pravičnost človeka požlahti.

4. Čistega serca bodmo , tak kak Maria ; zveličani so , keri so čistega serca, kajti oni bodo Boga gledali. (Math. 5.)

Na den sv. Tomaša, Ap.

† Evangelium sv. Joh.

na 20. Postavi, 24. — 29. v.

V'tistem časi je Tomaš, eden tih dvanajstih, ker je dvojčič imenuvan, ne bil per njih, kader je Jezus prišel. Drugi Jogri so 'mu tedaj rekli: Mi smo Gospoda vidli! On pa je rekel k'njim: Ako ne bom vidil na njegovih rokah prebodkov od čavlov (čvekov) ino ne bom mojega persta položil v'rane čavlov, ter moje roke v'njegovo stran, ne bom verjel. Ino črez osem dni so njegovi Jogri zupet notribili, ino Tomaš per njih. Tedaj je Jezus prišel, potem kak so dveri že zaperte bile, ino je stopil na srédo med nje, ino je rekel: Mir vam bodi! Potem je rekel k'Tomaši: Sem položi tvoj perst, ino poglej moje roke, ter sem podaj tvojo roko, ino položi njo v'mojo stran, ino ne bodi neveren, temuč veren. Tomaš odgovori ino reče k'njemi: Moj Gospod ino moj Bog! Reče njemi Jezus: Tomaš! da si ti mene vidil, si verval, zveličani so ti, keri ne so vidli, pa so verjeli.

N a v u k i.

1. Tomaš je ne bil per Apoštolih, kader so oni z'Marioj vkupzbrani bili ino Boga molili, ter krež svete reči se razgo-

varjali, zato pa je že neveren postal; kak bi tedaj vera per teh ostala, keri nedejo k' božji službi, ne k' predgi, ne k' molitvi, ne k' drugim obhajilam pobožnosti?

2. Kak kmet ino težak od dela, mešterski od svoje meštrije živi, tak pravičen iz vere 'ma svojo življenje. (Rim. 17.)

3. Pravičen svojo iz vere življenje dá na znanje skuz pobožno molitvo, skuz spunenje ino zvěsto dopernešenje švojih dužnoštih, skuz pravično, nepregrešno življenje ino dobre déla.

Na den sv. Fabiana ino Šebaštjana, M.

✠ Evangelium sv. Luk.

na 6. Postavi, 17. — 23. v.

V' tistem časi, kader je Jezus'z gore dol šel, je na ravnici postal z' vsemi svojimi Vučenci ino velikoj množinoj ludstva iz céle Judeje, od Jeruzalem ino od morske strani pri Tirusi ino Sidoni, keri so prišli, da bi ga poslušali ino od svojih boleznjih vuzdravleni bili. Ino ozdravili so tudi tisti, keri so od nečistih duhov trapleni bili. Ino vso ludstvo je iskalo se njega doteknuti, kajti je moč od njega vun šla ino je vse vuzdravila. Potem je oči podignil na svoje Vučence ino je rekел: Zveličani ste vi vbogi, zakaj vašo je kralestvo božjo;

zveličani ste vi, keri zdaj glad terpite, zakaj vi bote nasiteni; zveličani ste vi keri se zdaj jočete, zakaj vi se bote smejali; zveličani ste vi, če vas ludje sovražijo, vas razločujejo, vas obsramujejo, ino vašo ime kakti hudo zametavlejo zavolo Sina tega človeka. Veselte se na tisti den ino prav veseli boste, zakaj vašo plačilo je velko v'nebesah.

N a v u k i.

1. Duhovniki so predgari besede božje, oni so pa tudi враčitniki skuz sv. Sakramente, skuz kere betežni duši milost božja perteče.
2. Jezus je betežne vuzdravlal, radi tudi mi postrežmo betežnim, zakaj to kaj betežnemi storimo, Jezus tak gorvzeme, kak da bi se njemi storilo. (Math. 25.)
3. Zgubimo rajši časno blago, kak večno živlenje ; zakaj tam bo nam vse stoverstno povernjeno.
4. Keri so tu žalostni v'poterpljeni, bodo tam veseli na véke.
5. Ne daj se od špotlivcov od pobožnega živlenja odvernoti.
6. Nebesko veselje gre po velikosti naše kreposti.

Na den preobernenja sv. Pavla, Ap.

† Evangelium sv. Math.

na 19. Postavi, 27. — 29. v.

V' tistem časi je Peter k' Jezusi rekel: Glej, mi smo vse zapustili, ino smo za tobom šli, kaj nam tedaj bo za to? Jezus pa je rekel k' njim: Resnično vam povém, da, keri ste za menom šli, vprerojenji, kader bo Sin tega človeka sedel na stoli svoje časti, bote tudi vi sedeli na dvanajst stolih, ino bote sodili dvanajst rodov Izraelskih. Ino vsaki ker zapustí hižo, ali brate, ali sestre, ali očeta, ali mater, ali ženo, ali otroke, ali njive zavoło mojega imena, bo stokrat telko prijel, ino bo večno življenje zadobil.

N a v u k i .

1. Apoštoli so od Jezusa bili zbrani, da bi njegov sv. Evangelium predgali vsem narodom, oni so ali vso drugo skerb mogli na stran postiti.

2. Ker hoče popunoma Bogi služiti, se nesme v' pozemelsko skerb zakapati.

3. Ako bi vas oča ali mati ne pustili Bogi služiti, tak njih v' tem nebi bili dužni bogati, drugač pa nje vsigdar' mate poštuvati ino njim pokorni biti.

Na Svečnico ali očiščanje D. Marie.

✠ Evangelium sv. Luk.

na 2. Postavi , 22. — 32. v.

V'tistem časi, kader so dnevi očiščanja po zapovedi Mojzeša bili dopunjeni, so Jezusa v' Jeruzalem pernesli, da bi ga pred Gospoda postavili, kak je pisano v' postavi Gospodovi, da vsaki pervoren otrok možkega spola ima Gospodi posvečen biti, ino da bi dali dār, kak je v' postavi Gospodovi rečeno, par gerlic ali dva mlada goloba. Ino glej, bil je en človek v' Jeruzalemi, z' imenom Simeon; tisti človek je bil pravičen ino bogabojec, ino je čakal na obveselenje Izraela, ino Duh sveti je bil v' njem; kajti njemi je od svetega Duha razodeto bilo, da ne bo vmerl prejd, kak bo vidil Kristusa, Gospoda. Ino on je v' duhi prišel v' tempel. Kader so tedaj stariši déte Jezusa noter pernesli, da bi za njega dopunili vse, kaj je po zapo-

vedi navadno bilo, je on njega na svoje naroče vzel, ino je Boga hvalil ino rekel: Zdaj pustiš, Gospod! služebnika tvojega po tvoji besédi v'miri, kajti so moje oči vidile Zveličara, kerega si ti vsem narodom pred oči postavil kakti luč k' razsvéčenji Nevernikov ino k' časti tvojega ludstva Izraela.

N a v u k i .

1. Spuni volo božjo vu vseh, tudi malih rečih, ino stori vse iz zahvalnè proti njemini lubezni, pohlebnosti ino pokornosti.
2. Bogi se dopadnejo tudi mali ofri iz pravega nakanenja ino dobrega serca pernešeni.
3. Vera nam dá moč, da se smerti ne bojimo; živmo pa tudi tak, da se nam smerti ne bo trebalo batiti.
4. Bodi pravičen ino bogabeječ, zahvali Bogi za vsako prijeto dobroto, za vsako pomoč iz nevarnosti ino sile. (Tob. 12.)
5. Bodi v'tvoji mladosti pobožen ino lepega zaderžanja, ne zakapli se preveč v' pozemelsko, tak boš še tudi na tvoje stare dni veseli.

Na den sv. Agate, Div. Mant.

✠ Evangelium sv. Math.

na 19. Postavi, 3. — 12. v.

V'tistem časi so Farizeari k' Jezusi perstopili, ino so ga skušavali, rekoč: Jel je moži dopušeno,

se od svoje žene za vsakega zroka volo ločiti? On pa je odgovoril ino je rekel k'njim: Jel ne ste braли, da ker je od začetka stvoril človeka, je stvoril moža ino ženo, ino je rekel: Zato bode človek očeta ino mater zapustil, ino se bo svoje žene deržal, ino bota dva v'enem mesi? Zato ne sta več dva, temuč eno meso, Kaj je tedaj Bog vkupzdružil, tega čsovek nema ločiti. Na to rečejo k'njemi: Zakaј pa je Mojzes zapovedal, ločno pismo dati ino se od žene ločiti? Reče on k'njim: Mojzes je zavolo terdnosti vašega serca vam dopustil, ločiti se od vaših žen, spervega je ne tak bilo. Jaz pa vam povém: Kerkoli se od svoje žene loči, razvun zavolo loternie, ino drugo vzeme, tisti zakon prelomi. Tedaj so njegovi Vučenci rekli k'njemi: Če je tak reč moža z'ženoj, je bolše, se ne ženiti. On pa je njim rekел: Tote besede ne zapopadnejo vsi, temuč le, kerim je dano. Kajti so eni, keri ne so za zakon, kí so od maternega tela rojeni; ino eni so od ludih za zakon nepremožni storjeni; ino eni so, keri so sami se nepremožne storili zavolo kralestva nebeskega: ker more zastopiti, naj zastopi.

N a v u k i .

1. Zakon je od Boga samega v' pozemelskem raji vpelano, ino je nerazvezliv.
2. Mož ino žena imata med sobom složna biti, ino jednako zaderžanje, jednako serce imeti.

3. Zakonski morejo zvéstost endrugemi obečano sveto zderžati, tudi nesmejo endrugega zapustiti.

4. Keri 'majo dar zderžnosti, bolše storijo, če se ne oženijo.

Na den sv. Mathiaša, Ap.

✠ Evangelium sv. Math.

na 11. Postavi, 25. — 30. v.

V' tistem časi je Jezus odgovoril, rekoč: Jaz počastim tebe, Oča, Gospod neba ino zemle! da si ti to pred modrimi ino pametnimi skril, ino si nje tim malim razodel. Ja, Oča! tak se je tebi do pala. Vse je meni od mojega Očeta prek dano, ino niše ne pozna Sina, kak Oča: pa tudi niše ne pozna Očeta, kak Sin, ino komi Sin hoče razodelti. Pridite vsi k' meni, keri veliko storiti 'mate ino ste obteženi, jaz vas hočem zlehkotiti. Vzemte moj jarom na se, ino vučte se od mene; zakaj jaz sem krotek ino ponižen iz serea: ino vi bote mir najšli vašim dušam.

N a v u k i.

1. Modre totega sveta Bog pusti v' njihovi temi, ponižne pa razsveti. Evangelska prostost ino ponižnost so znamenja pravega Kristjana.

2. Bog Oča je svojemi Sini dal vundelenje darov ino gnad.

3. Našo vtečenje (perbežalše) v' terplenjah, v' gréšnem stani, v' skušnjavah je Jezus; on nas hoče potroštati, okrépiti, razsvétili.

4. Zderžanje Kristusovih navukov se skuz njegovo gnado ino skuz zavupanje večnega zveličenja polehkoti.

Na den sv. Jožefa, rejnika Jezusovega, ino Perporočnika štajerske dežele.

✠ **Evangelium sv. Math.**

na 1. Postavi, 18. — 21. v.

Potem kak je Maria, mati Jezusova Jožefi zaročena bila, se je prejd kak sta vkup prišla noseča znajšla od svetega Duha. Jožef pa, mož njeni, da je pravičen bil, je nje ne htel razglasiti, temuč, je mislil njo na skrivnem zapustiti. Kader pa je tak mislil, glej, Angel Gospodov se je njemi v'senjah perkažal, ino je rekел: Jožef, sin Davidov! ne boj se, Mario, tvojo ženo k'sebi vzeti; zakaj to, kaj je v'njoj spočeto, je od Duha svetega. Ona bo sina porodila, tega boš ti Jezusa imenuval; kajti on bo svojo ludstvo od njihovih gréhov odrésil.

N a v u k i.

1. Pravičen se imenuje tisti, ker zapovedi božje čista ino popunoma zderži.

2. Siromaštvo je ne sramota, le vmanjost je k' sramoti. Bodи zato zadovolen tudi siromaški z'tvojim stanom, ker je zadovolen, tisti je bogat (I. Tim. 6.).

3. Ne sodi nikoga, doklam ne vejš, kak je, pa še teda znaš krivo soditi, kader se ti vidi, ka je tak.

4. Tudi v' suprotivčinah, kakti v' betegi, v' preganjanji, v' božtvji, v' zapadnenji tvojega zavupanja ne postani prežalosten ino prenemiren, sej vejš, da se prez vole božje nič ne zgodi.

5. Presveto Ime Jezus nigdar po nevredno ne zgovori. zakaj to je najsvetešo Ime Sina božjega.

Na oznanenje Div. Marie.

† Evangelium sv. Luk.

na 1. Postavi, 26. — 38. v.

V' tistem časi je bil Angel Gabriel od Boga poslan v' Galilejsko mesto Nazaret k' Divici, kera je zaročena bila enemi moži z' imenom Jožef, od hiže Davidove, ino Divici je bilo ime Maria. Ino Angel je k' njoj pristopil ino je rekel: Pozdravlena bodi ti, milosti puna, Gospod je z' tobuj, ti si žegnana med ženami. Kak je to čula, se je pre-

strašila nad njegovimi besédami, ino je mislila, kakšno bi to pozdravlenje bilo? Tedaj reče Angel k' njoj: Ne boj se, Maria! zakaj ti si milost najšla per Bogi. Glej, ti boš spočela v'tvojem téli, ino boš sina porodila, ino ga Jezus imenuvala. Toti bo velik, ino bo Sin Najvikšega imenuvan; Gospod Bog bo njemi dal sedež njegovega očeta Davida, ino 'on bo kraloval črez hižo Jakobovo na véke, ino njegovem kralestvi ne bo konca. Na to je Maria k' Angeli rekla: Kak bi se to moglo zgoditi, da jaz moža ne poznam? Angel odgovori ino reče njoj: Duh sveti bo črez te prišel, ino moč Najvikšega bo tebe obsenčala; za tega volo bo tudi Sвето, kaj bo iz tebe rojeno, Sin božji imenuvano. Glej, tudi Elizabet, tvoja tetica je še v'svoji starosti sina prijela, ino ona, kí je nerodovita imenuvana, je že v'sestem měsci noseča. Kajti per Bogi je ne nijedena reč nemogočna. Maria pa je rekla: Glej, jaz sem ena dekla Gospodova, naj se meni zgodi po tvoji besedi.

N a v u k i .

1. Bog ne gleda, tak kak ludje na lepoto, na gizdav obléč, na lepe hrame, na velko ino lepo gospodarstvo, ali na bogastvo, temuč na pobožno ino pravično živlenje, na dobro serce ino čisto vést.

2. Jezusovo kralestvo je ne od totega svéta, tu vsako kralestvo enkrat premine, njegovem kralestvi pa ne bo konec.

3. Bogu je vse mogočno, zavupajmo zato na njega še tudi teda, kader se nam vidi, da je vse zgubleno.

4. Bodmo zvēsti hlapci ino dekle Gospoda Boga, ino stormo vsigdar po njegovi voli; tak bomo tudi vse od njega zadobli.

Na den sv. Jurja, Mant.

 Evangelium sv. Joh.

na 15. Postavi, 1. — 7. v.

V' tistem časi je Jezus svojim Vučencom rekel: Jaz sem pravi ters, ino moj Oča je vinogradnik. Vsako rozgo, kera v'meni sada ne pernese, bo on odrezal, ino vsako, kera sad pernese, bode otrébil, da več sada pernese. Vi ste zdaj čisti zevolo besede, kero sem k'vam govoril. Ostante tedaj v'meni, ino jaz vu vami. Kak rozga nemore sama od sebe sada roditi, če ne ostane na tersi, tak tudi vi ne, če v'meni ne ostanete. Jaz sem ters, vi ste rozge: ker v'meni ostane ino jaz v'njem, tisti veliko sada pernese; kajti prez mene vi nemorete nič storiti. Ako gdo v'meni ne ostane, tisti bo kakti ničvrédna rozga vunveržen, ino bo vsehnil, ino ga bodo pobrali ino v'ogen vergli, ino bo zgorel. Če vi v'meni ostanete, ino moje besede vu vami osta-

nejo, tak, bote prosili, kajkoli bote hteli, bo vse se vam dalo.

N a v u k i.

1. Kristus je vunizbrani rodoviti ters, ker najžlahtneši sad pernese: on nas živi ino krépi tu na zemli; v'nebesah pa nam perpravi neizrečeno veliko veselje.

2. En Kristjan prez dobrih del je rozga prez sada. Kak se z' ničvrednoj rozgoj zgodi, tak bo se z'takšimi Kristjani zgodilo.

3. Bog nas z'terpljenjami očišava, ne bodmo ali nepoterplivi v'nadlogah ino križih.

4. Če skuz vero ino lubezen, ter skuz zderžanje Jezusovih navukov v'njem ostanemo; tak tudi on v'namci ostane skuz razsvečenje naše pameti, skrz okrepljenje proti hudemi, ino skuz potroštanje našega žalostnega ino boječega serca.

Na den sv. Marka, Evangelista.

✠ **Evangelium sv. Luk.**

na 10. Postavi, 1. — 9. v.

V'tistem časi je Gospod odredil še drugih dvanaosedemdeset, ino je nje poslal po dva ino dva pred sobom vu vsako mesto ino kraj, kam je sam imel priti. Ino je rekел k'njim: Žetva je najmre velka, ali delavcov je malo. Prosite tedaj Gospo-

da žetve, da pošle delavce v svojo žetvo. Pojdite, glejte, jaz vas pošlem kak jagneta med vuke. Ne nosite mošnje, ně torbe, ne črevlov, ino nikoga na poti ne pozdravlajte. V'kerokoli hižo pridete, rečte najprejd: Mir bodi toti hiži! ino če bo tam sin mira, tak bo vaš mir nad njim počival; če pa ne, tak bo se k'vam nazaj povernil. V'tisti hiži pa ostante jejte ino pite, kaj imajo; zakaj delavec je svoje plače vréden. Ne hodite od hiže do hiže. Ino v'kerokoli mesto bote noter prišli, če vas gorvzemejo, jejte, kaj bo pred vas postavljeno. Vuzdravlajte bolene, keri se tam znajdejo, ino rečte njim: Kralestvo božjo se je k'vam perblížalo.

N a v u k i.

1. Žetva Kristjanov potrebuje delavce, t. j. Duhovnikov ali Mešnikov. Za tote imamo Boga, Gospoda žetve, prositi,

2. Bodmo med nevernimi ino hudobnimi kak ovce med vukmi, naša poterplivost, krotkost ino lubezen bo nje pobolšala.

3. Želmo ino vošmo vsakem človeki, tudi našim sovražnikom mir. Nijeden naj razjedinjenja, nesložnosti ali nemira k'hiži ne nosi.

4. Služebnikom Cirkve se 'ma potreben živeš dati, to Bog zapovej.

5. Stormo našemi bližnjemi duhovne ino telovne déla lubežni.

Na den sv. Filipa ino Jakoba, Ap.

✠ Evangelium sv. Joh.

na 14. Postavi, 1. — 13. v.

V'tistem časi je Jezus svojim Vučencom rekel: Vašo serce naj ne bo žalostno. Vi na Boga verjete, verte tudi na me. V'hiži mojega Očeta je dosti prebivališ. Da ne bi tak bilo, bi vam jaz bil povedal; zakaj jaz grem tá, vam kraja perpravlat. Ino kader tá odidem, ino vam kraja perpravim, hočem nazaj priti, ino vas k'sebi vzeti, da bote tudi vi tam, gdé sem jaz. Kam jaz grem, to vejte, pot tudi vejte. Tedaj reče Tomaš k'njemi: Gospod, mi ne vémo, kam ti gres, kak bi tedaj pot vedli? Jezus reče k'njemi: Jaz sem pot, resnica ino živlenje; nigdo ne pride k'Očeti, kak skuz mene. Da bi vi mene bili spoznali, bi tudi mojega Očeta bili spoznali; odzaj bote ga spoznali, da ste ga vidili. Tedaj je Filip rekel k'njemi: Gospod! pokaži nam Očeta, ino zadosti je nam. Jezus reče k'njemi: Telki čas sem že pri vas, ino še me ne ste spoznali? Filip! ker mene vidi, vidi tudi Očeta; kak tedaj praviš: Pokaži nam Očeta? Jel ne verjete, da sem jaz v'Očeti, ino Oča v'meni? Beséd, kere jaz k'vam govo-

rim, ne govorim sam od sebe; Oča pa, ker v'meni stanuje, opravlja tote déla. Ako ne verjete, da sem jaz v'Očeti, ino Oča v'meni; tak verte sej zavolo del. Resnično, resnično vam povém, ker na me verje, tisti bo tote déla storil, kere jaz storim, ino še vekše bo storil, kak so tote; kajti jaz grem k'Očeti. Ino kajkoli bote Očeta v'mojem imeni prosili, to vam hočem storiti.

N a v u k i.

1. Kristus Jezus nas pela k' svojem Očeti, kajti skuz svojo terpljenje ino smert nas je on z' božjoj pravicoj zupet sprijaznil, ino tak nam nebo zupet odperl.

2. Jezus je nam pot v'svojem zgledi ali predpodobi, on je resnica v'svoji besedi, on je življenje skuz svojo gnado: Njegov pot nas pela v'nebesa, njegova resnica nam razsvéti pamet, njegovo življenje dá našem serci pravo življenje.

3. Jezus sam reče, da je sin božji, ino to poterdi z'svojimi navuki ino čudeži.

4. Pravo srečo le v' Bogi najdemo; spoznavajmo božje popunomnosti v' Bogi Očeti, Sini, ino sv. Duhi.

Na den najdenja sv. Križa.

† Evangelium sv. Joh.

na 3. Postavi, 1. — 15. v.

V'tistem časi je bil en človek izmed Farizearov, z'imenom Nikodem, en judoski Višiš. Toti je v'noči k' Jezusi prišel, ino je rekel k' njemi: Rabi (Vučenik)! mi vémo, da si ti kak vučenik od Boga prisel, kajti nigdo nemore čudežov delati, kerti delaš, da ne bi Bog z'njim bil. Jezus je odgovoril ino je rekel k' njemi: Resnično, resnično jaz tebi povém, ker ne bo prerojen, tisti nemore kralestva božjega viditi. Reče Nikodem k' njemi: Kak se more človek preroditi, kader je star? Jel pa more zupet v'svoje matere télo iti ino se drugoč narediti? Jezus odgovori: Resnično, resnično ti povém ker se ne prerodi iz vode ino Duha svetega, tisti nemore v' kraljestvo božjo noter iti: kajti kaj se od mesa narodi, je meso, kaj pa se od duha narodi, je duh. Zato se ne čudi, da sem ti rekел: Vi morete zupet rojeni biti: zakaj veter piše, kod hoče ino ti njegov glas čuješ, pa ne všeckod pride, ali kam gre. Tak je z'vsakim, ker je od duha rojen. Nikodem odgovori ino reče k' njemi: Kak se

more to zgoditi? Jezus odgovori ino reče k'njemi Ti si vučenik v'Izraeli, pa tega ne vejš? Resnično resnično ti povém; Mi govorimo, kaj vémo, ino svedočimo, kaj smo vidili; vi pa našega svedočanstva gor ne vzemetе. Ako ne verjete, kaj sem vam od pozemelskih réči pravil, kak bote verjeli, če bi vam od nebeskih pravil? kajti nijeden ne gre gor v'nebo, kak tisti, ker je iz neba dol prišel, Sin te- ga človeka, ker je v'nebesah. Ino kak je Mojzeš v'pušavi kačo podignil, tak more Sin tega človeka povikšan biti, da nijeden, ker na njega verje, ne- bo pogublen, temuč bo večno življenje imel.

N a v u k i .

- 1.** Radi poslušajte navuke Kristusove ino nje obderžte ino zderžte.
- 2.** Naša skuz iztočni greh pogublena narava je skuz Kristusa mogla kakti prestvorjena biti.
- 3.** Skuz Sakrament sv. Kersta ino Pokore se mi pre- rodimo.
- 4.** Od Boga pride duh, ker nam skrivnosti vere razo- deje, nam dá zavupati večno blago v'nebesah, pa tudi za nje se skerbeti.
- 5.** Če kelkokoli vémo, tak smo še le vu veliko rečih nežnajoči. Za tega volo se naj nigdo z'svojim znanjom ne štima.
- 6.** Jezusova smert na križi nam je pravico do nebes spravila.

Na den sv. Floriana, Mant.

 Evangelium sv. Joh.

na 15. Postavi, 5. — 11. v.

V' tistem časi je Jezus svojim Vučencom rekel Jaz sem ters, vi ste rozge: Ker v' meni ostane, ino jaz v' njem, tisti veliko sada pernese; zakaj prez mene vi nemorete nič storiti. Ker pa nebode v' v'meni ostal, tisti bo kak nepridna rozga vunta veržen, ino bo vsehnil, ino bodo ga pobrali ino v' ogen vergli, ino bo zgorel. Če vi v' meni ostanete, ino moje besede vu vami ostanejo, kajkoli bote prosili, to se vam bo dalo. V' tem bo tudi moj Oča častit, če vi prav dosti sada pernesete, ino tak moji pravi Vučenci postanete. Kak je moj Oča mene lubil, tak sem jaz vas lubil; ostante tedaj v' moji lubezni. Če bote moje zapovedi zderžali, tak bote v' moji lubezni ostali, kak sem jaz zapovedi morega Očeta zderžal, ino ostanem v' njegovi lubezni. To sem jaz k' vam govoril, da mojo veselje vu vami ostane, ino da bo obilno vašo veselje.

N a v u k i.

1. Mi Boga v' tem najbole častimo, če se prav poskerbimo, da sami sebe ino druge posvetimo.

2. Lubezen Boga , lubezen Jezusa Kristusa , ino lubezen Kristjana je ena zaveza ; tota tudi v'nebesah ne bo razvezana.

3. Stormo vsigdar volo božjo , da bi nas kakkoli težko stalo.

4. Ako se kak Kristjani hočemo veseliti , tak išmo našo veselje v' Bogi , posvetno veselje je kratko , ino večkrat grešno .

Na den sv. Vida , Mant.

✠ Evangelium sv. Luk.

na 10. Postavi , 16. — 20. v.

V'tistem časi je Jezus k'svojim Vučencom rekel: Ker vas posluša , mene posluša ; ino ker vas zaničuje , mene zaničuje : ker pa mene zaničuje , zaničuje tega , ker je mene poslal . So pa ti dvanosedemdeset , z'veseljom nazaj prišli , rekoč: Gospod ! tudi hudiči so nam pokorni v'tvojem imeni . Tedaj je on rekel k'njim: Jaz sem vidil Satana kakti blisk od neba dol pasti . Glejte , jaz sem vam dal oblast , na kače ino škorpione , ino na vso moč sovražnika stpati , ino nič vam ne bo škodilo . Ali ne veselte se zato , da so vam duhovje pokorni , temuč veselte se , da so vaše imena v'nebesah zapisane .

N a v u k i.

1. Mešniki so Vučenci Kristusovi, oni predgajo besedo Kristusovo: ker ali nje posluhne, tisti 'ma dopadenje nad Kristusom; ker pa njihove beséde zaverže, tisti zaverže Kristusa ino Boga, da njemi ne verje.

2. V' knigi pravice božje so vsi, dobri kak hudobni zred vsemi njihovimi djanjami popisani. Veseliti se imajo dobri, od straha trepetati pa hudobni, kak bo njim se tota kniga odperla.

Na serca Jezusovega den.

 Evangelium sv. Joh.

na 19. Postavi, 31. — 35. v.

V'tistem časi so Judje, da je bilo pripravljanje k'svetkom, da ne bi téla na križi ostale v'Soboto (kajti je velik bil on den Sobote), Pilatuša prosili, da bi se njihove kosti zlamale ino se dol vzele. Prišli so tedaj žodneri, ino so pervemi kostí sterli, tedaj drugemi, kí sta bila zred njim križana. Kader pa so do Jezusa prišli, kak so vidili, da je že mertev, so njemi ne kostih sterli, temuč eden iz žodnerov je z'suličoj odperl njegovo stran, ino preci je kerv ino voda vun šla; ino kí je vidil, je svedočil, ino resnično je njegovo svedoštvo.

N a v u k i.

1. Kristus je na križi vmerl, da bi mi večno živeli; vmermo tudi mi našim gréhom, da ne bi vu večno smert padli.

2. Kristus je prejd htel vmréti, kak bi njemi bili kosti zlamali, je pa si svojo stran pustil odpréti, da bi mi vidli, kak smo z'našimi gréhi njegovo najsvetéšo serce ranili.

3. Želimo si, v' serci Jezusovem prebivališe najti, zakaj v' njem je veseli stan, pa le pobožnim ino pravičnim, ne pa grésnikom, njegovim prijatelom, ne pa sovražnikom, njegovim lubim otrokom, ne pa tem, keri njega z' svojimi grehi zupet križajo.

Na den sv. Alojzia, Spovednika.

† Evangelium sv. Math.

na 22. Postavi, 29. — 40. v.

V'tistem časi je Jezus odgovoril ino rekел Saduceom: Vi krivo sodite ino ne razumete pisma, néti moči božje; zakaj vu vstajanji se ne bodo ženili, ne možile, temuč bodo kak Angeli božji v'nebesah. Od vstajanja mrtvih pa neli ste brali, kaj je Bog vam povedal, kader reče: Jaz sem Bog Abrahama, Bog Izaka, Bog Jakoba. Bog je ne Bog mrtvih, temuč živih. Kader je ludstvo to čulo, se

je močno čuduvalo nad njegovim navukom. Farizeari pa, kader so to čuli, da je Saduceje mučati storil, so se vkupzbrali, ino eden izmed njih, en vučenik Postave, je skušavajoči njega, opital ga: Moister! kera je najvekša zapoved v'Postavi? Jezus pa 'mu je rekel: Lubi Boga, Gospoda tvojega iz celega tvojega serca, iz cele tvoje duše, ino zevse tvoje moči. Tota je perva ino najvekša zapoved, Ta druga pa je totoj jednaka: Lubi bližnjega tvojega, kak samega sebe. V' totima dvema zapovedama je zderžana vsa Postava ino Preroki.

N a v u k i.

1. Bogi je mogoče bilo, človeka stvoriti, tak 'mu je tudi mogoče, ga od mrtvih zbuditi.

2. Po našem vstajanji ne bo nijeden več želete imel, se oženiti, tedaj bomo vsi, kak Angeli, čisti ino nevmertelní.

3. Naša duša ne vmerje, ona na večno živí. Skerbimo se zato, da ne bo pogublena.

4. Boga, kak ono najpopunomněšo bitje, kero milion svetov z' milionomi stvarmi stvoriti, obderžati ino razveseliti zamore, od keregá je našo živlenje, vsi dari téla ino duše, imamo lubiti z' popunoma k' njemi nagnenjom.

5. K' lubezni božji se pridruži lubezen bližnjega, kero pokažemo, če drugim to storimo, kaj si sami od njih želimo, tega pa se varjemo ino zderžimo, kaj tudi mi od drugih ne bi radi storjeno 'meli.

Na den sv. Johaneza Kerstnika.

✠ Evangelium sv. Luk.

na 1. Postavi, 57. — 68. v.

Izpunil se je čas, da bi Elizabet imela poroditi, ino porodila je sina. Ino kader so njeni sosedje ino rodbina bili čuli, da je Gospod njoj velko smilenje skazal, so se z' njoj veselili. Ino prigodilo se je, da so na osmi den prišli, deteta obrezavat, ino so ga imenuvali po imeni njegovega očeta Zaharia. Njegovega mati pa je odgovorila ino rekla: Ne tak, temuč Johanez 'mu naj ime bo. Na to so njoj rekli: Sej ne nikoga v'tvoji rodbini, komi bi tak ime bilo. Mignoli so tedaj očeti, kak bi hteli, da se imenuje. Ino on je znamenuval, tablico 'mu dati, ino je zapisal, rekoč: Johanez je njegovo ime; ino vsi so se začudili. Na to so se njegove vusta odperle, ino jezik se 'mu je preci odvezal, ino on je govoril ino je Boga hvalil. Vse njujne sosedje pa je strah obišel, ino vse tote reči so se razglasile po vseh gorah Judeje. Ino vsi, keri so to čuli, so si k'serci vzeli, rekoč: Kaj, méniš, bo'z totega deteta? zakaj roka Gospodova je z'njim bila. Zaharias pa, njegov oča, je bil z'svetim Dúhom na-

punjen, ino je prerokuval, rekoč: Hvalen bodi Gospod Bog Izraelski, kajti je obiskal ino odrešil svojo ludstvo.

N a v u k i.

1. Bog je resničen ino zvést v' svojih obečanjah ; kaj je Zahariaši oblubil, se je zgodilo, tudi nam bo vse dal, kaj nam je obečal.

2. Ponižnost se vsem, tudi najtežišim dužnostim rada podverže.

3. Mi na sv. Kersti dobimo imena Svetnikov ali Svetic, da bi tote si za izgled vzeli.

4. Dar govorenja je velka dobrota , zahvalmo Bogi za to , pa tudi ne govormo , kaj je ne prav.

5. Bog Oča nas obiše v' peršoni svojega Sina , skuz totega on k' nam govori ino toti nas odréši od naših grehov.

Na den sv. Petra ino Pavla, Ap.

✠ Evangelium sv. Math.

na 16. Postavi , 13. — 19. v.

V'tistem časi je Jezus prišel v' strani Cezareje Filipa, ino je pital (baral) svoje Vučence, rekoč: Kaj ludje rečejo od Sina tega človeka, gdo on je? Oni pa so njemi rekli: Eni rečejo, da je Johanez

Kerstnik; drugi pa, da je Elias; pale drugi, da je Jeremias, ali eden iz Prerokov. Reče njim Jezus: Za koga pa vi mene deržite? Simon Peter odgovori ino reče: Ti si Kristus, Sin živega Boga. Jezus odgovori ino reče njemi: Srečen si ti Simon, Jonov sin; zakaj meso ino kerv je tebi tega ne razodela, temuč moj Oča, ker je v' nebesah. Ino jaz tebi povém: Ti si Peter (ena pečina), ino na toto pečino hočem jaz mojo cirkev zezidati, ino vrata pekla nje nebodo premagale. Ino tebi bom dal ključe kraljestva nebeskega, ino kajkoli boš zavezal na zemli, bo zavezano tudi v' nebesah; ino kajkoli boš odvezal na zemli, bo odvezano tudi v' nebesah.

N a v u k i.

1. Jezus je pravi Bog, to je dno (fundament) naše vere ino našega zavupanja. Gdo ne bi verval, kaj Bog govori, ino ne bi zavupal na to, kaj Bog oblubi?

2. Vera na našega Odrešenika nam je že na tem sveti k' sreči tak v' hudih, kak v' dobrih dnevih.

3. Kristus je svoji Čirkvi dal oblast, v' imeni božjem grehe odpuščati.

4. Keršanska Čirkva ima oblast, svojim Vernim zapovedi davati.

5. Rimski Papež je namestnik Apoštola Petra, t. j. on je poglavar keršansko-katolske Čirkve.

Na den obiskanja Div. Marie.

† Evangelium sv. Luk.

na 1. Postavi, 39. — 47. v.

V' tistem časi je Maria se zdignola, ino je hitro šla krez gore v' mesto Juda, ino je prišla v' hižo Zahariašovo ino je Elizabeto pozdravila. Prigodilo pa se je, da, kak je Elizabet Mariino pozdravljenje začula, se je déte od veselja v'njenem téli genilo, ino Elizabet je z'svetim Duhom napunjena bila, ino je z'velkim glasom zakričala ino rekla: žegnana (blagoslovlena) si ti med ženami, ino žegnan je sad tvojega téla. Odkod pa to meni pride, da je mojega Gospoda mati mene obiskala? Kajti glej, kakhitro je glas tvojega pozdravljenja v'moje vuha prišel, se je déte v'mojem téli od veselja genilo. Ino srečna si ti, kera si verjela; kajti bo se to dopunilo, kaj je tebi od Gospoda povedano. Ino Maria je rekla: Moja duša povikšuje Gospoda, ino mojo serce se je obveselilo v'Bogi, mojem Zveličari.

N a v u k i.

1. Obiskavanje prijatelov ino rodbinskih je k' obderžanji lubezni, k' potrdjenji prijatelstva, k' obudjenji na pobožnost.

2. Kak je déte Mariino genolo déto Elizabetino na skrivnem, tak Jezus na skrivnem gene one, keri njegovo besedo od njegovih služebnikov predgano vervajoči gorvzemejo.

3. Veselo zahvalmo, kader čutimo, da je gnada božja z' nami.

4. Skuz Mariine zaprošnje je Bog mnogim pomagal, perporočmo se tudi mi vu vseh potrebočah téla ino duše v' njene zaprošnje.

5. Pobožen človek, kader je od ludih hvalen, hvali le Boga za to.

Na den sv. Marie Magdalene.

✠ Evangelium sv. Luk.

na 7. Postavi, 36. — 50. v.

V'tistem časi je eden izmed Farizearov Jezusa prosil, da bi z' njim jel. Ino on je v' hižo Farizeara šel, ino si je k'mizi sel. Ino glej, kader je ena zena, kera je v'mesti gréšnica bila, zvédla, da je on v' hiži Farizeara per mizi sedel, je pernesla eno kameno posodbico dragega mazila, ino je odzaja perstopila k'njegovim nogam, se je jokala, ino je z'sozami začela njegove noge močiti, ino je nje z'svojimi lasmi brisala, ino njegove noge kušuvala, ter nje z'mazilom mazala. Kak je pa Farizear, ker je njega pozval, to vidil, je sam per se-

bi mislil, rekoč: Ako bi toti en Prerok bil, bi znal, gdo ino kakšna je žena, kera se ga dotiče: zakaj ona je grešnica. Na to je Jezus odgovoril ino k' njemi rekel: Simon! jaz ti 'mam nekaj povedati. On pa reče: Mojster! povej. En posojnik je imel dva dužnika, eden njemi je pet sto dužen bil, drugi pa petdeset. Da pa sta ne imela z'čem plačati, je obema dug dol pustil. Povej, ker ga bol lubi? Simon je odgovoril ino rekel: Jaz mislim, da tisti, keremi je več odpustil. On reče k' njemi: Prav si sodil. Potem se je k' ženi, obernil, ino je rekel k' Simoni: Vidiš toto ženo? Jaz sem v'tvojo hižo prišel, ino ti si mi ne vode za moje noge dal; tota pa je z'sozami moje noge vmiyal, ino z'svojimi lasmi nje brisala. Ti si mene ne kušnil, tota pa, kaj je sem prišel, je ne henjala mojih nog kušuvati. Ti si ne moje glave z'oljom pomazal, tota pa je moje noge z'mazilom mazala. Zato jaz tebi povem: Veliko grehov je njoj odpušenih, da je veliko lubila; komi pa je malo odpušeno, tisti malo lubi. Potem je k'njoj rekel: Tebi so tvoji gréhi odpušeni. Tedaj so ti, ki so zred njim per mizi sedeli, začeli per sam sebi reči: Gdo je toti, ker tudi grehe odpuša? On pa je k' ženi rekel: Tvoja vera je tebi pomagala, pojdi v'miri.

N a v u k i.

1. Kader si na gosti povablen, gledi, da boš ludem hasnovit, ne pa v' besédi ino djanji naškodliv ino pohujšliv.

2. Ako bi kakkoli dugo bili v' grehih živeli, ne zdvojimo zato nad našim dušnim zveličanjom; Jezus je ja naš Odrešenik, on je za grešnikov volo k' nam prišel, ino čaka na našo pokoro.

3. Ne zaničavajmo drugih, da bi ravno grešniki bili; oni se ja znajo pobolšati, ino se že morebiti so pobolsali

4. Ne pristavlaj se k' tistim, keri menje dobrega storijo, kak ti; le k' tistim stopi, keri več storijo.

5. Gdē nega nikake lubezni božje, tam tudi nega odpušenja gréhov.

6. Bog grešnika rad gorvzeme, če svoje grehe 'z serca zgriva, ino se 'z njih pravično spove, z' terdnim naprejvzetjom pravega pobolšanja.

Na den sv. Jakoba, Ap.

✠ **Evangelium sv. Math.**

na 20. Postavi, 20. — 23. v.

V'tistem časi je mati Zebedeonih otrók z'svojima sinoma k' Jezusi perstopila, je njega molila, ino je nekaj od njega prosila. On pa je rekел k' njoj: Kaj hočeš? Ona reče k' njemi: Reči, da bota

tota mojiva sina v' tvojem kralestvi sedela eden na desni, eden na levi tvöji. Jezus pa je odgovoril ino je rekel: Vi ne vejte, kaj prosite. Jel moreta kelih piti, kerega bom jaz pil? Onedva rečeta njemi: Moreva. Jezus reče njima: Moj kelih bota ravno pila, sedeti pa na moji desni ali levi ne stoji per meni, vama dati, temuč kerim je od mojega Očeta perpravljeno.

N a v u k i.

1. Ne dirjaj za visokostjoj, kajti vekša je čast, vekša je teža.
2. Mi dostikrat ne vémo, za kaj prosimo, dostikrat kaj želimo, za kaj smo namer ne.
3. K' nebeskem zveličenji le tisti pridejo, keri za nje delajo, za nje se vojskujejo ino za nje terpijo.
4. Najponižneši bodo najvikši v' kralestvi nebeskem.
5. Ker je krež druge postavljen, naj ne bo prevzet ino nesmilen, temuč kak en pripraven postrežnik svojih podložnih.

Na den sv. matere Ane.

† Evangelium sv. Math.

na 13. Postavi, 44. — 52. v.

V' tistem časi je Jezus svojim Vučencom toto perspodobo pravil: Nebesko kralestvo je perspo-

dobno šaci na njivi skritem, kerega človek, ki ga najde, skrije, ino od veselja gre, ino odá vse, kaj ima ino kupi tisto njivo. Tudi je nebesko kralestvo prispodobno kupci, ker iše dobre žlahtne kamne. Ker, kak je en dragi žlahtni kamen najšel, je šel, ino je odal vse, kaj imel, ino ga je kupil. Zupet je kralestvo nebesko prispodobno mreži, kera se v' morje verže ino vse sorte ribe zajme; kero, kak je puna, vunpotegnejo, ino si pri kraji sedejo, ter zbirajo dobre v' posodbe, malovredne pa vunta zmečejo. Tak bo na konci sveta. Angeli bodo vun šli, ino bodo hudobne od pravičnih odločili, ino bodo nje v'ognjeno peč vergli. Tam bo joč ino z' zobmi škripanje. Ste vse to zastopili? Oni rečejo: Smo. Reče on k'njim: Zato je vsaki od nebeskega kralestva podvučeni Pismoznanec prispodoben hižnemi gospodari, ker iz svojega šaca pernese novo ino staro.

N a v u k i.

1. Keršanska vera je neskončno velka dobrota ino gnada.
2. Dušno zveličanje nam je največji šac, ino gnada božja je več vrédna, kak vso blago na zemli.
3. Ako bi človek za večno zveličanje vse tā dal, kaj imá, tak so nebesa še vse več vrédné.
4. Na sodni den bo ločenje pravičnih ino spokorjenih od hudobnih ino nespokorjenih: dobri bodo šli v' na véke veselo kralestvo nebesko, hudobni pa v' strašne na véke terpljenja.

5 Svetlo pismo starega ino novega Testamenta je k' na-
šem podvučenji spisano.

Na den sv. Lavrenca, Mant.

✠ Evangelium sv. Joh.

na 12. Postavi, 24. — 26. v.

V'tistem časi je Jezus k' svojim Vučencom rekel: Resnično, resnično vam povém, ako pšenično zerno v'zemlo verženo ne vmerje, tak ostane, kakšno je; ako pa vimerje, tak veliko sada pernese. Ker tedaj svojo živlenje lubi, bo nje zgubil; ker pa svojo živlenje na tem sveti sovraži, tisti nje obvarje k'večnem živlenji. Ker meni hoče služiti, tisti naj za menom gre; ino gdé sem jaz, tam bo tudi moj služebnik: ker bo meni služil, tistega bo moj Oča poštival.

N a v u k i.

1. Kristusova častitlivost se je še le po njegovi smerti prav pokazala.
2. Prevelka lubezen do zdajnega živlenja zaduši vero ino želenje večnega živlenja.
3. Služmo Jezusi z' tem, da njega vu vsem naslednjemo, da lubimo, kaj je on lubil, ino zaveržemo, kaj je on zaverzel.

4. Misel na nebesa nas naj trošta v' terplenjah, ino nam
naj dá zavupanje, da tá pridemo.

Na den v' nebovzetja Div. Marie.

† Evangelium sv. Luk.

na 10. Postavi, 38. — 42. v.

V' tistem časi je Jezus v' en terg noter šel, ino ena žena, z' imenom Marta ga je v' svojo hižo goryzela. Ino ona je imela eno sestro z' imenom Maria, ino tota si je k' nogam Gospodivim dolsela ino je njegove beséde poslušala. Marta pa si je velko skerb vzela okoli mnoge postrežbe; ino ona je perstopila ino je rekla: Gospod! ne ti nič na skerbi, kaj moja sestra mene samo pusti stréči? Reči njoj zato, da mi pomaga. Gospod pa je njoj odgovoril ino je rekel: Marta, Marta! ti si skerbna, ino si veliko tega perzadeneš. Samo eno je potrebno: Maria si je najbolši dél izvolila, ker ne bo od nje vzet.

N a v u k i.

1. Milostivni biti moremo tudi ptujim (luckim), zosebno, keri nemajo stana ali prebivališa. (Math. 25. I. Petr. 3.)

2. Besedo božjo morete mirnoserčno ino pazliivo poslušati, če hočete pravi sad od nje imeti.

3. Najprédnja skerb Kristjana je pa večno zveličanje. Pravi Kristjan pa vej svoje posvetne posle z'skerbjo za svojo dušo tak zdjediniti, da je delaven človek ino veren služebnik božji vse ob enem.

4. Če človek iz pokornosti proti Bogi ino lubezni proti sebi ino bližnjem svojo delo ino svoje posle opravla, tak tudi za svojo dušo skerbí.

Na den sv. Arneja, Ap.

† Evangelium sv. Luk.

na 6. Postavi, 12. — 19. v.

V' tistem časi je Jezus na eno goro šel molit, ino je vso noč v'molitvi božji dopernesel. Kader pa se je razdenilo, je svoje Vučence prizval, ino njih je dvanajst vunizbral, kere je Apostole imenuval; Simona, kerga je tudi Petra zval, ino Andraša, nje-govega brata, Jakoba ino Johaneza, Filipa ino Arneja, Matheja ino Tomaša, Jakoba, Alfeovega sina, ino Simona imenuvanega Zelotes, Judaša, Jakobovega brata, ino Jūdaš Iskariota, ki ga je predal. Ino on je z'njimi dol šel ino je na ravnici postal, ino truma njegovih Vučencov z'njim, ter velka množina ludstva iz cele Judeje, od Jeruzalema, ino od morske strani od Tiruša ino Sidona, ki so bili

prišli, da bi njega poslušali, ter vuzdravleni bili od svojih boleznih. Ino keri so od nečistih duhov bili trapleni, so bili vuzdravleni. Ino vso ludstvo je iskalo njega se doteknati, kajti je ena moč iz njega vun šla, ino je vse vuzdravila.

N a v u k i.

- 1.** Boga moliti je ena iz najpervih naših dužnostih, kero nas Jezus sam tak z' besédoj, kak z' djanjom vučí.
- 2.** Pred vsakim naprejvzetjom se z' molitvoj Bogi perporočmo, ter dobro premislimo, kaj naprej 'mamo.
- 3.** Le tisti, ker v' svojem pozvanji, svoje dužnosti stori, je pravi Vučenč Jezusov.
- 4.** Vsaki Kristjan naj rad gre beséde božje poslušat, ino zdravja svoji betežni duši iskat v' pobožnem prijetji svetih Sakramentov.
- 5.** Posebno duhovno moč zadobi vsaki, ker Kristusa Jezusa v' svetem altarskem Sakramenti vrédno prime.

Na den glavovsékanja sv. Joh. Kerstn.

† Evangelium sv. Marka

na 6. Postavi, 17. — 29. v.

V' tistem časi je Herodež vun poslal ino je dal Jahaneza prijeti ino ga v' ječo verči zavolo Hero-

dice, žene njegovega brata Filipa, kero si je za ženo bil vzel. Kajti Johanez je rekel k' Herodeži: Ne je tebi dopušeno, tvojega brata ženo imeti. Herodica pa, serdita, je zalezvala njega, ino ga je htela vmoriti, je pa ne mogla zakaj, Herodež se je Johaneza bal, da je znal, da je on pravičen ino sveti mož bil, ino ga je zavarval, je tudi veliko storil, kaj je od njega čul, ino ga je radposlušal. Kader je tedaj priličen den prišel, da je Herodež svojim knezom, stotnikom ino vikšim iz Galileje na svojega rojstva den goščenje dal, je Herodičina či noter stopila, ino kader je plesala, se je tak krali Herodeži, kak tem, kí so z'njim per mizi bili, dopala. Reče tedaj kral dekelci: Prosi od mene, kaj hočeš, ino jaz ti dam. On je njoj tudi persegnil: Za kajkoli boš prosila, to ti hočem dati, ako bi pol mojega kralestva bilo. Tedaj je vun šla, ino je k' svoji materi rekla: Kaj bi si jaz sprosila? Ona pa je odgovorila: Glavo Johaneza Kerstnika. Ino ona je preci k' krali noter šla, ino je prosila, rekoč: Jaz bi rada, da bi m'i ti preci glavo Johaneza Kerstnika v'eni skledi dal. Črez to je kral žalosten postal, zavolo prisege pa, ino zavolo teh, kí so z'njim per mizi sedeli, je ne htel njoj se odpovedati; temuč je poslal enega grabanta tá, ino je zapovedal, njegovo glavo v'eni skledi sem pernesti. Toti je njemi glavo odsekal v'ječi, njo v' skledi pernesel,

ino njo dekelci dal; dekelca pa je njo svoji materi dala. Kader so to njegovi Vučenci čuli, so prišli, ino so njegovo telo vzeli, ino nje v' grob položili.

N a v u k i.

1. Kersanski predgari so od hudobnih sovraženi, da njim njihove grešne djanja naprejderžijo.

2. Gréšni pogled vužge nečiste poželenja, ino tak človek opadne v' prepad nesramnosti, iz kere težko al' pa celo nigar več vun ne pride.

3. Hudobno serce takugo iše priliko, da njo najde k' vunspelanji svojega hudobnega naprejvzetja.

4. Per veselicah se vari, da te skušnjave ne premagajo; kajti težko boš nedužen prišel iz take družbe, v'keri nega Boga.

5. Ženske, doklam se v' sramežlivosti deržijo, so smilečnega ino dobrega serca; kader pa so sramežlivost zavergle, postanejo strahotne nesmilnice ino serditnice.

6. Prisega na pregrešno réč je ne valana.

Na den rojstva Div. Marie.

Evangelium,

kak na den spočetja Div. Marie, stran 161.

Na den povikšanja sv. Križa.

† Evangelium sv. Joh.

na 12. Postavi, 31. — 36. v.

V' tistem časi je Jezus Judovskemi ludstvi rekel: Zdaj je sodba črez svét, zdaj bo Višiš svéta izveržen; ino jaz, kader bom od zemle povikšan, bom vse k'sebi potegnil. To pa je on rekel na pokazanje, kakšne smerti bi imel vmréti. Tedaj je ludsvo njemi odgovorilo: Mi smo iz Postave čuli, da Kristus na véke ostane: kak ti tedaj praviš, da Sin tega človeka more povikšan biti? Gdo je toti Sin tega človeka? Jezus reče k'njim: Še malo je luč pri vas. Potujte, doklam luč imate, da vas tema ne dojde; zakaj ker po temi hodi, ne vej, kam gre. Doklam luč imate, verte na luč, da bote otroci luči.

N a v u k i .

1. Kristus je z' svojimi navuki ludi od sužanstva Satanskega, to je, od greha ino neznajočnosti oslobodil; on nam je razodel lastnosti božje ino njegovo volo, našo odločenje ino dužnosti, stališ naše duše po smerti.

2. Križ je on sodni stol, na kerem Jezus sveti ino hudiči pogublenja sodbo izreče; križ je pa tudi sedež milosti za zgrivanega grešnika.

3. Navuk Jezusov je prava luč vsem ludem, prez njega bi mi bili v' temnih blodnjah, ino ne bi znali, kaj imamo storiti. Zahvalno tedaj gorzemte vse navuke Jezusove.

Na den sv. Matheja, Ap. i. Evang.

✠ Evangelium sv. Math.

na 9. Postavi, 9. — 13. v.

V'tistem časi je Jezus vidil človeka na mauti sedeti z' imenom Mathej, ino je rekel k' njemi: Pojdi za menom! ino on je stanil ino je šel za njim Kader je pa on v'njegovi hiži per mizi sedel, se je pergodilo, da je veliko colnarov ino gréšnikov tā prišlo, keri so z' Jezusom ino njegovimi Vučenci k'mizi sedli. Kader so Farizeari to vidili, so k' njegovim Vučencom rekli: Zakaj vaš Mojster z' colnarmi ino gréšnikmi jej? Kak je pa Jezus to čul, je rekel k' njim: Zdravi ne potrebujo враčitela, temuč bolniki. Pojdite pa, ino vučte se, kaj je to: Jaz hočem milosrđnost ino ne dara; kajti sem ne prišel pozavat pravičnih, temuč gréšnikov.

N a v u k i.

1. Gnada božja iz najvekšega gréšnika napravi Svetnika, le posluhnoti moremo nje pervo zvanje.

2. Gréšnikov ne zaveržte, pa se tudi nepremišleno z' njimi v'tovarštvo ne dajte, da ne bi od njih zapelani bili.

3. Hudobni ludje od svojega bližnjega samo hudo mislijo, sodijo ino naravnavajo; dober Kristjan pa se že k' temu perpravi, da bodo njegove besede ino djanja krivo sodjene.

4. Jezus je враčitel naše duše, radi zato vzemimo njegovo враčitvo iz rok njegovih dobrih Mešnikov.

5. Prez milostivnosti ino lubezni bližnjega je vso Boga častitje prazno.

Na den sv. Šimona ino Judaša Tad., Ap.

☩ Evangelium sv. Joh.

na 15. Postavi, 17. — 25. v.

V'tistem časi je Jezus svojim Vučencom rekel: To vam zapovém, da se lubite med sobom. Če vaš svét sovraži, imate znati, da je mene prejd sovražil, kak vas. Ako bi vi od svéta bili, bi svét to svoje Iubil; da pa ne ste od svéta, temuč sem jaz vas od svéta odebral, zato vas svét sovraži. Spomente se'z mojih beséd, kere sem vam povèdal: Hlapec je ne vekši, kak njegov gospod. Če so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali;

če so moje beséde zderžali, bodo tudi vaše zderžali. To vse pa bodo vam storili za mojega imena volo, zato da tega ne poznajo, ker je mene poslal. Da jaz nebi bil prišel, ino k'njim govoril, bi ne imeli gréha; tak pa nemajo zgovora nad svojim grehom. Ker menesovraži, sovraži tudi mojega Očeta. Da jaz ne bi bil čudežov med njimi delal, kerih nigdo drugi storiti nemore, bi gréha ne imeli; tak so pa nje vidili, pa vender sovražijo mene ino mojega Očeta. Ali da se dopuni beséda, kera je v' njih Postavi zapisana: Zabstojn so me sovražili.

N a v u k i.

- 1. Mi smo pravi Vučenci Kristusovi, če imamo pravo keršansko lubezen med sobom.**
- 2. Če nas hudohni ludje za našega po keršansko življenja volo sovražijo, tak si nič 'z tega ne naredmo, če nas le Bog rad 'ma.**
- 3. Jezusov navuk ino njegovi čudeži pokažejo, da je on obečan Mesiaš.**
- 4. Ostra sodba čaka na tiste, keri se per telkih prilikah navukov keršanske vere nič ne navučijo.**
- 5. Keri Mešnikom hudo storijo, storijo to Jezusi; kaj pa se Jezusi stori, to se stori tudi njegovemi nebeskemi Očeti.**

Na vseh Svecov den.

✠ Evangelium sv. Math.

na 5. Postavi, 1. — 12. v.

V'tistem časi, kader je Jezus množino ludestva vidil, je šel na eno goro, ino kader si je bil dol sel, so njegovi Jogi perstopili k'njemi. Ino on je svoje vusta odperl, ino je nje vučil, govoreč: Zveličani so v bogi v' duhi, zakaj njihovo je kraljestvo nebesko; zveličani so, keri so krotki, zakaj oni bodo z'zemloj ladali; zveličani so, keri so žalostni, zakaj oni bodo obveseljeni; zveličani so, keri so pravice lačni ino žejni, zakaj oni bodo nasiteni; zveličani so, keri so milostivni, zakaj oni bodo milost zadobili; zveličani so, keri so čistega serca, zakaj oni bodo Boga gledali; zveličani so mirni, zakaj oni bodo otroci božji imenuvani; zveličani so, keri za pravice volo pregašanje terpijo, zakaj njihovo je kraljestvo nebesko; zveličani ste vi, kader bodo vas lude za mojo volo čertili, pregašali, ino vse hudo črez vas govorili ino lagali. Veselte se, ino se prav veselte, zakaj vašo plačilo je velko v' nebesah.

N a v u k i.

1. Soze iz zgrivanja ali smilenja pridoče bo Bog dol obriral.

2. Krotki so ti, keri nič ne storijo, kaj bi drugega razžalilo, néti se na drugih razžaljenja ne razserdijo.

3. Pravične hudobni preganjajo, ali toto preganjanje je njim k' časti.

4. Ker je milostiven tak proti vlogim ino drugač pomoči potrebnim, kak tudi proti pregrešečim, tistemi bo tudi Bog milostiven.

5. Čisto serce je najbolši šac, potroštanje v nadlogah, je mir duše, je nebesko predveselje že na zemli.

6. Bodite mirni ino složni z' vsemi ludmi, tak bo se od vas reklo, da ste otroci božji.

Na den vseh vernih duš.

✠ **Evangelium sv. Joh.**

na 5. Postavi, 25. — 29. v.

V tistem časi je Jezus Judovskemi ludtsvi rekel: Resnično, resnično vam povém, da pride vura ino je že zdaj, da bodo mrtvi čuli glas Sina božjega; ino keri ga bodo čuli, bodo živeli. Zakaj kak Oča sam v sebi življenje 'ma, tak je tudi Sini dal, da ima življenje sam v sebi, ino 'mu je dal oblast sodbo deržati, zato da je Sin tega človeka. Ne čudite se nad tem, kajti pridi vura, kader bodo vsi, keri so v grobih, čuli glas Sina božjega, ino tedaj

pojdejo, keri so dobro storili, k' vstajanji večnega življenja, keri so pa hudo delali, k' vstajanji sodbe.

N a v u k i.

1. Jezus je Jairovo čer, Naimskega mladenča, ino Lazara od mrtvih zbudil; on bo na sедnji den vse ludi od mртvih zbudil.

2. Jezus se imenuje Sin božji, pa Sin tega človeka, da je Bog od vékoma, ino da je za našega odrešenja volo človek postal.

3. Bog Oča je svojega Sina zato, da je človek postal, za sodnika vseh ludi postavl, ker bo to dobro naplačal, to hudo pa kaštigal.

4. Le kak človek bo Jezus namesto svojega Očeta vidjeno ludi sodil; kak Sin božji bo z'svojim Očetom nje ne-vidjeno sodil.

5. Naše duše grejo včasi po smerti na sodbo, ino pridejo ali v' nebesa, ali v' pekel, ali v' očišavališe. Občinska sodba na konci sveta bo le potrdjenje posebne sodbe.

Na den sv. Martina, Škofa.

✠ Evangelium sv. Luk.

na 11. Postavi, 33. — 36. v.

V' tistem časi je Jezus k'svojim Vučencom rekel: Nigdo ne nažge luči, da bi njo na skrivno ali

pod drevenko postavil, temuč na svečnjak, da vsi keri noter grejo, svetlobo vidijo. Luč tvojega téla je tvojo oko; če je tedaj tvojo oko čisto, bo vso tvojo télo svetlo: če pa je slabo, bo tudi tvojo télo temno. Glej zato, da luč, kera je v' tebi, ne otemne. Ako bo tedaj tvojo télo vso svetlo, ino ne bo nič temnega na sebi imelo, bo vse svetlo, ino bo tebe kak svetla luč presvétilo.

N a v u k i.

1. Kristus je svojega navuka ne na svét pernesel, da bi na skrivnem ostal, temuč da bi se vsem ludem po vsem sveti oznanjuval.

2. Našo dobro zderžanje naj vsem kak ena luč naprej sveti.

3. Stormo vse z' dobroj namisloj, kajti če je naša namsel ne dobra, tak so tudi naše dobre déla Bogi ne dopadlive.

4. Če je našo sérce ino nagnenje k'Bogi obernjeno, tak smo mirni, kajti je našo živlenje v' luči.

Gospod, Gospod! oboj! isam. Oo bo je obojovati
je lepeš: Resnikovo vam bolegam, kaj vas ne bo s-

Na den sv. Katreje, Div. Mant.

✠ Evangelium sv. Math.

na 25. Postavi, 1. — 13. v.

V'tistem časi je Jezus svojim Vučencom toto perspodoxo povedal: Nebesko kraljestvo bo ednako desetim divicam, kere so svoje svetila vzele, ino so ženihhi ino nevesti (snehi) proti šle. Pet izmed njih je bilo nespametnih, pet pa pametnih. Pet nespametnih je vzel svoje svetila, olja pa ne so vsele z'soboj: pametne pa so vzele olje v'svojih posodbah z'svetilami vred. Da pa je ženih odnašal priti, so vse zadremale ino so zaspale. Ob polnoci pa je krič nastal: Glejte, ženih pride, pojrite mu proti. Tedaj so vse tiste divice stanole, ino so si svoje svetila napravljale. Nespametne so pa pametnim rekle: Dajte nam od vašega olja, kajti naše svetila hočejo vgasnoti. Pametne so pa odgovorle, rekoč: Da nebi morebiti nam ino vam zmenkalo, id'te rajši k'tistem, kí ga odavajo, ino kupite si ga. Tečas pa, kaj so kupuvat šle, je ženih prišel, ino kere so pripravljene bile, so z'njim noter šle na gnstuvanje, ino zaperte so dveri. Naslednič pa pridejo tudi druge divice, ino rečejo:

Gospod, Gospod! odpri nam. On pa je odgovoril
ino je rekel: Resnično vam povém, jaz vas ne poz-
nam. Bedite tedaj, kajti ne vejte dneva ne vure.

N a v u k i .

1. Keršanska Čirkev je nevesta (sneha) Jezusa Kristusa. Po toto bo on od svojih Angelov obdan ob svojem časi si prišel, ino si njo bo noter pelal v' hižo svojega Očeta na gostovanje.

2. V' keršanski Čirkvi so dvoji ludje: Pametni ino nespa-
metni, dobri ino hudobni, močne ino slabe vere.

3. Vu veri stalni Kristjani imajo sploh olja lubezni per
sebi. Toto krépi duha, obveselí dušo v' terpljenjah, sveti na
poti zapovedih božjih. Vu veri slabim pa toto olje lubezni
hitro zmenka.

4. Den, gda ženih Jezus Kristus pride, je den občinske
sodbe, pa tudi vsakemi človeki včasi po smerti. Bodno ali
vsaki den perpravleni.

5. Smert vrata dolzapre, tedaj nega več časa, ne po-
moči, ne zavupanja. Gorjē tem, kerim bo Gospod rekel:
Jaz vas ne poznam!

Občinski Evangelji.**Na den enega Marternika ino
Škofa.****Pervi****† Evangelium sv. Luk.**

V' tistem časi je Jezus k' ludstvi rekел: Ako gdo k'meni pride, ino je ne perpravlen zapustiti svojega očeta ino mater ino ženo ino otroke ino brate ino sestre, ja tudi svojo lastno živlenje, tisti nemore moj Vučenc biti. Ino ker ne nese svojega križa ino ne gre za menom, tisti nemore moj Vučenc biti. Kajti gdo iz vas je, ker hoče en turen zidati, jel ne bo si prejd dolsel, ter zračunil potrošek, ker je potreben, jel ima zadosti za dogotoviti ga? da se 'mu nebi, kader dno položi, pa nemore dogotoviti, vsi, keri vidijo, začeli posmehavati, rekоč: Toti človek je začel zidati, pa je ne mogel dokončati. Ali ker kral se hoče z'drugim kralom bojuvat iti, da ne bi prejd si sel ino premislil, jel

more z' desetimi jezermi (taužentimi) nad tega iti, ker njemi z' dvajsetimi jezermi proti pride? drugač pošle, doklam še je daleč, poslance k' njemi, ino prosi za mir. Ravno tak vsaki iz vas, ker se ne odpove vsemu, kaj ima, nemore moj Vučenc biti.

Poní ~~Občinski Evangelji~~ Navuki.

1. Nijedna kakkoli bližnja rodbina ino prijatšina, ni eden pozemelski kakkoli velki dobiček nas od zderžanja navukov Jezusovih nesme nazaj deržati.

2. Jezus je vréden, da iz lubezni proti njemi vse terpljenja ino križe z' poterplivostjo prenešemo.

3. Premislimo, prejd kak si en stan zvolimo, jel smo močni zadosti ali ne za izpunenje totih dužnostih, kak nje toti stan 'ma.

Druugi

† Evangelium sv. Math.

na 16. Postavi, 24. — 27. v.

V'tistem časi je Jezus svojim Vučencom rekel: Ako gdo hoče za menom priti, tisti naj sam sebe sataji, naj vzeme svoj križ na se, ino naj gre za menom, zakaj ker svojo življenje hoče obderžati, tisti bo ga zgubil; ker pa bo svojo življenje za mojo volo zgubil, tisti bo ga najšel. Kajti kaj pomaga

človeki, če bi ves svét dobil, svojo dušo pa pogubi? Ali kaj hoče človek za svojo dušo zamenjati? Kajti Sin tega človeka bo prišel v'časti svojega Očeta z' svojimi Angeli, ino tedaj bo povernil vsakemi po njegovih dělah.

N a v u k i.

1. Ludje, keri se odzvuna skažejo, kak da bi vse dužnosti Keršanstva storili, odznotra pa prevzetnosti, nevošlivosti, jezi, skoposti ino drugim hudobam pustijo krez se gospoduvati, so ne Jezusovi, so ne za nebesa.

2. Kristjan, če ravno včasi kaj pregreši, nesme nijedne pregréhe k'navadi napraviti. Ako pa je že v'keri grešni navadi, tak naj vzeme svoj križ na se, t. j. naj toto navado zevso močjo premaguje.

3. Človek ne bo, če v'smernih grehih vmerje, svoje duše z' ničim iz pogublenja rešiti mogel. Vso bogastvo, če je ne prejd si z'njim šacov za nebesa spravil, njemi té nič ne pomaga.

4. Vsaki človek bo na sodni den, kak že tudi po smerti, svojo zasluzeno plačo ali kaštigo prijel.

Na den enega Manternika, ker je ne Škof.

P e r v i

† Evangelium sv. Math.

V'tistem časi je Jezus svojim Vučencom rekel: Ne ménite, da sem jaz prišel mira na zemlo poslat; jaz ne sem prišel mira poslat, temuč meč. Kajti jaz sem prišel ločit sina od očeta, čeri od matere, snehe od punice. Ino človeka sovražniki bodo njegovi lastni domači. Ker svojega očeta, ali svojo mater bo lubi, kak mene, tisti je mene ne vréden; ino ker sina ali čer bo lubi, kak mene, je mene ne vréden. Ino ker ne vzeme svojega križa na se, ino ne gre za menom, tisti je mene ne vréden. Ker svojo življenje najde, tisti ga bo zgubil, ino ker bo svojo življenje za mojo volo zgubil, tisti bo ga najsel. Ker vas gorvzeme, tisti mene gorvzeme; ino ker mene gorvzeme, tisti gorvzeme tega, ker je mene poslal. Ker Preroka za Preroka gorvzeme, bo plačilo Preroka prijel; ino ker pravičnega za pravičnega gorvzeme, bo plačilo pravičnega prijel. Ino kerkoli bo enemi izmed totih najmenših le en napitek merzle

vode le zato dal, da je moj Vučenc; resnično vam povém, da ne bo svoje plače zgubil.

N a v u k i.

1. Jezus je ne prišel, da bi Jude od njih sovražnikov oslobodil, temuč da bi dobre, keri njegove navuke gor-vzemejo, razločil od hudobnih, keri zavolo svojih grešnih navadih ino prevelke žele do časnega njegovih navukov ne-čejo gorvzeti.

2. Očeti ino matere so sovražniki svojih sinov ino čeri, če njih nič ne podvucijo, če nim skoz perste gledajo, če njim sami hudi zbled dajo. Otroci so sovražniki svojih starših, če njih nič ne bogajo, če se hudobnega tovarštva deržijo i. t. v.

3. Jezusa moremo krež vse lubiti, ino toto lubezen v' djanji pokazati, drugač smo njega ne vrédni.

4. Kaj iz lubezni proti Bogi tá damo ali zapustimo, to je ne zgubljeno, mi to v' Bogi najdemos.

5. Kristjani inajo svoje duhovne pastire poštuvati, ter njim dostojni živeš dati, zakaj oni obderžijo ino razširjavajo keršansko vero, kjer nam dá večno živlenje.

D r u g i

† Evangelium sv. Math.

na 10 Postavi, 26. — 32. v.

V' tistem časi je Jezus svojim Vučencom rekел: Nič je ne skritega, kaj se ne bo razodelo, ino nič

ne skrivnega, kaj se ne bo zvedilo. Kaj vam jaz v' temi povém, to povejte na svetlobi; ino kaj se vam na vuho pove, to oznanujte na strehah. Ino ne bojte se teh, keri télo v morijo, duše pa nemorejo v moriti; temuč bojte se veliko več tistega, ker zamore dušo ino télo v' pekel zaverči. Jel se ne odata dva vrabla za en beč, ino nijeden iz totih ne padne na tla prez vašega Očeta. Pa tudi vsi lasi vaše glave so prešteti. Ne bojte se zato, vi ste bolši, kak veliko vrablov. Vsaki tedaj, ker bo mene zpoznal pred ludmi, tega hočem tudi jaz spoznati pred mojim Očetom, ker je v' nebesah.

N a v u k i.

1. Kaj je Kristus svoje Vučence na skrivnem vučil, so oni potli očitno vučili. Tudi mi imamo našo vero očitno spoznati.

2. Naša duša je eno netelovno bitje, kero po smerti tela nadale živí, na všeke živi.

3. Večna kaštiga čaka na vsakega, ker svojih dužnostih ne storí.

4. Bog ima vsako najmenšo reč pod svojo previdnostjo, z' tem več človeka; za tega volo imamo tudi na skrivnem dobro storiti, hudega pa se varvati.

5. Kristjan svojo vero očitno spozna v' izpunjenji nje dužnostih, v' prijimanji sv. Sakramentov, v' premaganji znotrenjih ino zvunenjih sovražnikov zveličanja.

Na den enega Manternika ob vuzmenem časi.

† **Evangelium sv. Joh.**

na 15. Postavi, 1. — 7. v.

(Kak na den sv. Jurja, stran 174.)

Na den več Manternikov ob vuzmenem časi.

† **Evangelium sv. Joh.**

na 15. Postavi, 5. — 11. v.

V tistem časi je Jezus svojim Vučencom rekел:
Jaz sem ters, vi ste rozge: ker v' meni ostane, ino
jaz v' njem, tisti veliko sada pernese; kajti prez
mene vi nemorete nič storiti. Ako gdo v' me-
ni ne ostane, tisti bo kakti ničvrédna rozga vun-
veržen, ino bo vsehnil, ino ga bodo pobrali ino v'
ogen vergli, ino bo zgorel. Če vi v' meni ostanete
ino moje besede vu vami ostanejo, tak bote prosi-
li, kajkoli bote hteli, bo vse se vam dalo. V tem

je moj Oča počastjen, da vi mnogo sada pernesete, ino bote moji Vučenci. Kak je mene Oča lubil, ino sem jaz vas lubil, tak vi ostante v' moji lubezni. Ako bote moje zapovedi deržali, bote v' moji lubezni ostali; kak sem jaz deržal zapovedi mojega Očeta ino ostanem v' njegovi lubezni. To sem k' vam govoril, da mojo veselje vu vami ostane, ino se vašo veselje dopuni.

N a v u k i.

1. Prez božje pripomoči si nemoremo večnega zveličenja zaslužiti.

2 Ker ne derži z' Jezusom, tistemi časne ino večne kaštige naprejstojijo.

3. Skuz Jezusa ino njegove Jogre je Oča nebeski počastjen, to je skuz nje se nazočuje njegova modrost, dobrotlivost ino vsegamogočnost.

4. Lubezen božja se skaže skuz zderžanje njegovih zapovedih.

Na den večih Manternikov črez leto.

P e r v i

 Evangelium sv. Luk.

na 21. Postavi, 9. — 19. v.

V' tistem časi je Jezus svojim Vučencom rekel Kader bote čuli od bojovino spuntanjih, ne prestrašte se, zakaj to se more prejd zgoditi, pa še ne bo včasi konec. Potem je rekel k' njim: Bo narod črez narod vstal, ino kralestvo črez kralestvo; ino bodo veliki zemle potresi po deželah, pomor, glad, strahote, ino velike znamenja na nebi. Pred vsem tem pa bodo svoje roke na vas vergli ino vas preganjali, ino vas Sinagogam ino ječam prék dali, ter vas pred krale ino deželske oblastnike vlačili za mojega imena volo. To pa se bo vam k' svedočanstvi godilo. Vzemte si zato to k'serci, da ne premislavate prejd, kak bi odgovarjali; zakaj jaz vam hočem dati vusta ino modrost, kerj vvi vaši suprotivniki nebodo mogli proti stati, néti proti govoriti. Vi bote pa od starših ino bratov, od rodbine ino prijatelov predani, ino oni bodo ene izmed vas vmorili, ino vse bo vas sovražilo za mo-

jega imena volo; ali ne bo néti en las'z vaše glave zgublen. Vu vašem poterplenji bote vaše duše obderžali.

N a v u k i.

1. Judje so per vseh strašnih pergodenjah ino znameniah terdokorni ostali, pa so tudi strašno kaštigani. Gorjê onim Kristjanom, keri na vse opominjanja ino grozitve božje le v' svojem grešnem življenji ostanejo!

2. Keri se prav Kristusa deržijo ino pobožno v' njem živijo, morejo preganjanje terpeti. Ali oni bodo zveličani.

3. Ne je po Kristusovo, kaj Kristjan Kristjana zavolo malega razločka vu veri čerti.

4. Poterplivost v' preganjanji ino sovražtví, poterplivost v'drugih nadlogah pravičnemi Kristjani pernese večno veselje.

D r u g i o n i

† Evangelium sv. Luk.

na 6. Postavi, 17. — 23. v.

(Kak na den sv. Fabiana ino Šebaštjana, stran 164.)

prelijana od začetka do konca svetega Abela do kralja Zadra, ker je med tem časom ino temploški obziv
zdeobut, oni Amelakarjevi ino Tretji bo zasebno na 24. Postavi, 3. — 13. v.
na 24. Postavi, 3. — 13. v.

† Evangelium sv. Math.

na 24. Postavi, 3. — 13. v.

V' tistem časi, kader je Jezus na olski gori sedel, so njegovi Vučenci skrivoma k'njemi perstopili, ino so rekli: Povej nam, gda bo to, ino kero bo znamenje tvojega prihoda ino konca sveta? Jezus je odgovoril ino je rekel k'njim: Gledite, da vas niše ne zapela; kajti mnogi bodo prišli pod mojim imenom, ino bodo rekli: Jaz sem Kristus, ino bodo njih veliko zapelali. Vi bote tudi čuli od bojov ino povédanja bojov. Gledite pa, da se ne prestrašite; kajti tak se more zgoditi, pa še je to ne konec. Kajti bo narod proti narodi, kralestvo proti kralestvi vstalo, ino bo na mestah pomor, glad ino zemle potres. Vse to pa je le začetek težav. Tedaj bodo vas traplenji prek dali ino vas vmorili, ino vsi narodi bodo vas za mojega imena volo čertili. Tedaj bodo se mnogi pohujšali, bo eden drugega vundal, ino bodo se med sobom sovražili. Bodo tudi mnogi krvivi Preroki vstali ino bodo veliko ludi zapelali; ino da bo budobnost se povekšala, tak bo lubezen per mnogih omerznila. Ker pa bo do konca stanovit, tisti bo zveličan.

N a v u k i.

1. Kaj je Jezus od vkončanja Jeruzalema ino Judoske dežele naprejpovedal, se je vse dopunilo: tak bo se tudí vse dopunilo, kaj je on od sodnega dne naprejpovedal.

2. Jezus je svojim Apoštolom ne dobrih dnevov obečal, pa so vender se vsigdar njega deržali; naj tudi nas nič ino niše od njega ne loči.

3. Krivi Preroki so krivi vučeniki, neverni, krivoverni, praznoverni zepelavci. Ne dajmo se od njih pohujšati, deržmo se svetega Evangelja.

4. Bodmo v' dobrodjanji stalni do konca našega življenja, tak bo srečna naša smertna vura, ino po tem kratkem terpljenji nam pride večno veselje.

✠ Evangelium sv. Luk.

na 11. Postavi, 47. — 51. v.

V'tistem časi je Jezus k' Pismovučenim ino Farizearom rekel: Gorjé vam, keri vi zidate grobe Prerokov, vaši očeti pa so nje vmorili! Resnično v'tem svedočite, da v'dela vaših očetov privolite; zakaj oni so nje vmorili, vi pa njim grobe zidate. Za tega volo je tudi božja modrost rekla: Jaz hočem Prroke ino Apoštole k'njim poslati, ino od tarih bodo nekere vmorili ino preganjali; da bo od ttega roda se terjala vseh Prerokov kerv, kera je

prelijana od začetka svéta: od kervi Abela do kervi Zaharia, ker je med altarom ino templom obživljenje prišel. Ja, jaz vam povém, to bo se iz totega roda iskalo.

N a v u k i.

1. Judje so svoje Vučenike vmarjali, tudi Krištjani bi večkrat tak včinli, so tudi to včinli; ali kak so Judje za to strašno kaštigani, tak Kristjanom, keri svojim Mešnikom hudo zadévajo, zaslужena kaštiga ne bo vunostala.

2. Svojovolno vmorjenje samega sebe ali drugega je strašno pregréstvo, kerv vmorjenega v' nebo kričí. (I. Moiz. 4.) Gorjé pa tudi tem, keri si življenje perkratijo z' preveč jestvinoj ino pitvinoj, z' velkoj jezoz, z' prevelkoj žalostjoj i. t. d.; ali če nad drugimi to včinijo.

P e t i

† Evangelium sv. Math.

na 5. Postavi, 1. — 12. v.

(Kak na den vseh Svecov, stran 205.)

† Evangelium sv. Math.

na 11. Postavi, 25. — 30. v.

(Kak na den sv. Mathiaša, Ap., stran 170.)

**Na den enega Škofa ino
Spovednika.**

P e r v i

† Evangelium sv. Math.

na 25. Postavi, 14. — 23. v.

(Kak na den sv. Mikloša, stran 159.)

D r u g i

† Evangelium sv. Math.

na 24. Postavi, 42. — 47. v.

V'tistem časi je Jezus svojim Vučencom rekел:
Bedite, kajti ne vejte, ob keri vuri vaš Gospod

pride. To pa imate znati, da, kako bi hižni oča vedel, ob keri vuri bi tat naménil priti, bi resnično bedel, ino ne bi pustil v' svojo hižo noter vtergati. Zato tudi vi pripravljeni bodite, kajti Sin tega človeka bo prišel v' eni vuri, za kero ne vejte. Jel pa ne deržite tistega za svéstega ino pametnega hlapca, kerega je njegov gospod črez svojo družino postavil, da bi njim hrano dal ob pravem časi? Srečen je tisti hlapec, kerega njegov gospod, kader pride, tak storečega najde, Resnično vam povém, on bo njega črez vso svojo premoženje postavil.

N a v u k i.

1. Bodmo bedeči krež naše pregreške, krež naše dužnosti, stormo skozi kaj dobreih děl, stormo déla pokore, da bomo k' smerti ino sodbi pripravljeni.

2. Bodmo skerbni na se, da naš sovražnik nam noter ne vterga v' hižo duše, ino nas opleni.

3. Ker svoje dužnosti vsigdar zvést spuni ino je duže bolši, duže pobožneši, tisti se nema smerti, ne sodbe batí, temuč se ima veseliti, kader bo Jezus prišel, kajti bo ga v' svojo večno kralestvo gorvzel.

T r e t j i.

✠ Evangelium sv. Luk.

na 19. Postavi, 12. — 26. v.

V'tistem časi je Jezus svojim Vučencom toto perspodobo pravil: En žlahtni človek je v' dalno

děželo odhajal, da bi eno kralestvo prékvzel, tedaj pa nazaj prišel. On je tedaj deset svojih hlapcov k'sebi pozval, je njim dal deset funtov, ino je rekел k'njim: Teržite, doklam nazaj pridem. Njegovi městjani so ga pa čertili, ino so poslanike za njim poslali, rekoč: Nečemo, da bi toti krez nas kraloval. Kader je on tedaj, potem kak je kralestvo bil prékvzel, nazaj prišel, se je prigodilo, da je one hlapce rekeli naprej pozvati, kerim je peneze dal, da bi znal, kelko je ker priteržil. Pride tedaj pervi, ino reče: Gospod! tvoj funt je deset funtov pridobil. Reče on k'njemi: Aj ti dober hlapec! da si ti črez malo zvěsti bil, boš črez deset měst oblast imel. Tedaj pride drugi, ino reče: Gospod! tvoj funt je pet funtov perdobil. Tudi totemi on reče: Ti boš črez pet měst postavljen. En drugi pa je prišel, ino je rekeli: Gospod! to je tvoj funt, kerega sem v'rutici (robci) skranjenega imel; zakaj jaz sem se tebe bal, da si oster mož: ti vzemeš, kaj ne si položil, ino žuješ, gdé ne si sejal. On pa reče k'njemi: Iz tvojih vust tebe sodim, ti hudo ben hlapec! Ti si znal, da sem jaz en oster človek, ino vzemem, kaj ne sem položil, ter žujem, kaj ne sem sejal; zakaj si tedaj mojih pénez ne dal na dobiček? tak bi jaz nazaj pridoči nje že bil z' dobičkom noter terjal. Reče tedaj k'okol stoječim. Proč njemi vzemte funt, ino ga dajte temu, ker

'ma deset funtov. Tedaj rečejo k'njemi: Gospod! on že 'ma deset funtov. Jaz pa vam povém: Vsakem, ker 'ma, se bo dalo, ino bo obilno imel; temu pa, ker nema, bo še to, kaj ima, proè vzeto.

N a v u k i.

1. Žlahtni človek je Jezus, on je po dopunjenji našega odrešenja šel v'nebo, ino bo na sodni den prišel nazaj vseh ludi sodit. Vsi, keri na njega verjejo, so njegovi hlapci, ino vsaki je dobil svoj funt, t. j. vero keršansko.

2. Našo znanje od Boga, našo pozvanje v'pravo Cirkev, podvučenje ino vse pomoči gnade, kere zadobimo, imamo k'dobremi obernati, moremo z'totimi talenti dobro teržiti.

3. Kak so Judje ne hteli, tak hudobni Kristjani nečejo, da bi Kristus krež nje kraloval; takši Kristjani so rajši sužniki gréha ino huđega sovražnika.

4. Na sodni den bo vsaki mogel račun dati, na kaj je zadoblene gnade obernili, kak ino v'čem je potrošil čas, na kaj je obernili pamet ino volo, občutke, blago ali premoženje, ino kak je storil z'vsemi zadoblenimi gnadami.

5. Kak potroštani bomo na našo posledno vuro, če bo nam naša vést rekla, da smo bili verni služebniki božji, ino da bomo prékobilno plačo zadobili.

6. Ne samo tisti, ker hudo včini, je pregrešil, temuč tudi tisti, ker to dobro ne stori. Totemi bo gnada proč vzeta, ino takšim dana, keri njo v'hasek vzemejo.

Šterti

† Evangelium sv. Luk.

na 11. Postavi, 33. — 36. v.

(Kak na den sv. Martina, stran 207.)

Na den enega Vučenika.

† Evangelium sv. Math.

na 5. Postavi, 13. — 19. v.

V'tistem časi je Jezus k'svojim Vučencom rekel: Vi ste sol zemle. Ako pa sol svojo slanočo zgubi (zvodení), z'čem bo se solilo? K'ničemi več ne vala, kak da se vunta verže, ino od ljudih potepa. Vi ste luč sveta. Eno mesto, kero na bregi leží, nemore skrito biti. Tudi se ne nažge luč, da bi se pod drevenko postavila, temuč na svečnjak, da vsem sveti, keri so v'hiži. Tak naj vaša luč sveti pred ludmi, da bodo vidli vaše dobre déla, ino častili vašega Očeta, ker je v'nebesah. Ne mislite, da sem prišel, Postave ali Prerokov razvezat; jaz sem ne prišel, njih razvezat, temuč dopunjavat.

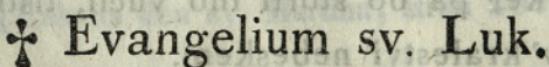
Kajti resnično vam povém: prejd bo nebo ino zemla prejšla, kak ena čerknja ali piknja od Postave prejde, dokler se ne bo vse dopunilo. Ker tedaj eno od najmenših zapovedih prestopi, ino bo tak ludi vučil, tisti bo najmenši v' kralestvi nebeskem imenuvan; ker pa bo storil ino vučil, tisti bo velik imenuvan v' kralestvi nebeskem.

N a v u k i .

1. Obvarmo druge pred gréhom skuz opominjanja, skuz dobre zglede, z' prošnjami, z' pametnim posvarenjom, skuz molitvo i. t. d.
2. Pravo lepo, pobožno, pravično življenje je tak kak sunce na nebi.
3. Ne prelomi nijedne zapovedi božje, kajti le, ker sve zapovedi zderží, bo zveličan.
4. Na dobro vuči druge, stori pa tudi sam tak, kak druge vučiš, tedaj boš velik imenuvan v' nebesah.

Na den enega Spovednika, ker je ne Škof.

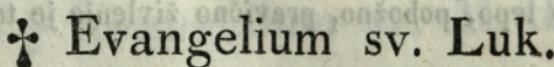
P e r v i

na 12. Postavi, 35. — 40. v.

(Kak na den sv. Silvestra, stran 19.)

D r u g i

na 12. Postavi, 32. — 34. v.

V'tistem časi je Jezus k' svojim Vučencom rekel: Ne bojte se, vi mala družba, kajti je vašem Očeti se dopalo, vam kraljestvo dati. Predajte, kaj imate, ino dajte vbogeime. Napravite si mošnje, kere ne ostarnejo, šac v' nebesah, ker ne mine, kam se tat ne perbliža, ino kerga moli ne jéjo. Kajti gdé je vaš šac, tam bo tudi vašo serce.

N a v u k i.

1. Ne vežmo se preveč na časno blago, Bog, ker nam je dal blago keršanske vere, bo nam tudi dal, kaj nam k' čas nem živlenji treba.

2. Vse predati je le Apoštolum bilo zapovédano, vbogeime davati od našega je pa tudi nam zapovédano.

3. Skerbmo se najbol za to, kaj je za našo dušo potrebitno; kajti ker le peneze, posvetno čast, časno blago, dobro življenje, veselice, prijatele lubi, ima svojo serce per tem, ino ne per Bogi.

Na den enega Apata.

✠ **Evangelium sv. Math.**

na 19. Postavi, 27. — 29. v.

(Kak na den preobrenenja sv. Pavla, stran 166.)

Na den ene Divice ino Manternice, ali tudi samo Divice.

P e r v i

✠ **Evangelium sv. Math.**

na 25. Postavi, 1. — 13. v.

(Kak na den sv. Katreje, stran 209.)

† Evangelium sv. Math.

na 13. Postavi, 44. — 52. v.

(Kak na den sv. Ane, stran 193.)

T r e t j i

† Evangelium sv. Math.

na 19. Postavi, 3. — 12. v.

(Kak na den sv. Agate, stran 168.)

N a d e n e V d o v e.

† Evangelium sv. Math.

na 13. Postavi, 44. — 52. v.

(Kak na den sv. Ane, stran 193.)

Kazitelj

na občinske Evangelje vseh prejdi ne imenuvanih
v'kmetičke Kalendre postavljenih Svetnikov ino

Svetic.**Januar (Prosinec).**

3. sv. Genofeva,	- - -	Evangelium	Math. 25., stran	209
4. sv. Titus,	- - -	"	"	25. ,, 159
8. sv. Erhard,	- - -	"	"	25. ,, 159
10. sv. Pavel Pušavnik,	- -	"	"	11. ,, 170
11. sv. Higin.,	- - -	"	"	16. ,, 212
12. sv. Ernest,	- - -	"	"	19. ,, 166
17. sv. Anton Pušav.,	- -	"	Luk. 12.	,, 19
21. sv. Neža,	- - -	"	Math. 25.	,, 209
22. sv. Vincenc,	- - -	"	Luk. 21.	,, 219
27. sv. Krizostom,	- - -	"	Math. 5.	,, 228
29. sv. Franc Salez,	- -	"	"	25. ,, 159

Februar (Svičan).

3. sv. Balaž,	- - - - -	Evangelium Math.	16., stran	212
6. sv. Dorotea,	- - - - -	"	13.	„ 193
9. sv. Apolonia,	- - - - -	"	25.	„ 209
10. sv. Školastika,	- - - - -	"	25.	„ 209
11. sv. Desidor,	- - - - -	"	Luk.	14. „ 211
14. sv. Valentin,	- - - - -	"	Math.	25. „ 159
16. sv. Juliana,	- - - - -	"	"	25. „ 209
17. sv. Silvin,	- - - - -	"	"	25. „ 159
19. sv. Konrad,	- - - - -	"	"	19. „ 166
20. sv. Euheri,	- - - - -	"	"	24. „ 224
22. sv. Petra stol,	- - - - -	"	"	16. „ 187
23. sv. Oto,	- - - - -	"	Luk.	19. „ 225
25. sv. Valburga,	- - - - -	"	Math.	25. „ 209
26. sv. Faustin,	- - - - -	"	"	24. „ 221
27. sv. Leander,	- - - - -	"	"	25. „ 159
28. sv. Roman,	- - - - -	"	"	19. „ 166

Marcius (Sušec).

1. sv. Albin,	- - - - -	Evangelium Math	24., stran	224
2. sv. Simplic.	- - - - -	"	25.	„ 159
3. sv. Kunged,	- - - - -	"	13.	„ 193
6. sv. Marcus,	- - - - -	"	19.	„ 166
9. sv. Ciril i. Metud,	- - - -	"	24.	„ 224
10. sv. 40 Mant.	- - - -	"	Luk.	6. „ 164
12. sv. Gregor,	- - - -	"	Math.	5. „ 228
14. sv. Matilda,	- - - - -	"	"	13. „ 193

16. sv. Heribert,	- - - -	-	Evangelium Math.	24., stran	224
17. sv. Gedert,	- - - -	"	"	25.	209
21. sv. Benedikt,	- - - -	"	"	19.	166
22. sv. Oktavian,	- - - -	"	Luk.	21.	219
26. sv. Ludger,	- - - -	"	Math.	25.	159
27. sv. Ropert,	- - - -	"	Luk.	19.	225
29. sv. Eustas,	- - - -	"	Math.	19.	166

April mali (Traven).

2. sv. Frane od Pavl.	-	-	Evangelium Luk.	12., stran	230
5. sv. Vincenc Fer.	-	-	"	"	12. "
7. sv. Herman,	-	-	"	"	12. "
10. sv. Ezehiel,	-	-	"	"	12. "
10. sv. Marcelin,	-	-	"	Math.	10. "
11. sv. Leo Papež,	-	-	"	"	16. "
14. sv. Tiburcius,	-	-	"	Joh.	15. "
15. sv. Jelena,	-	-	"	Math.	13. "
16. sv. Paternus,	-	-	"	"	25. "
17. sv. Rudolf,	-	-	"	"	25. "
18. sv. Kolocer,	-	-	"	Joh.	15. "
20. sv. Sulpic,	-	-	"	Math.	25. "
21. sv. Anzelm,	-	-	"	"	5. "
27. sv. Turibius,	-	-	"	"	25. "
28. sv. Vital,	-	-	"	Joh.	12. "
29. sv. Antonia,	-	-	"	Math.	25. "

Majnik velki (Traven).

7. sv. Stanislav,	-	-	Evangelium Joh.	15., stran	174
10. sv. Izidor,	-	-	"	Math.	5. "

12. sv. Pongrac,	- - - -	Evangelium Joh.	4., stran 143
13. sv. Servacius,	- - - -	„	Math. 24. „ 224
16. sv. Johanez Nep.,	- - - -	„	„ 11. „ 4
18. sv. Feliks,	- - - -	„	„ 11. „ 170
19. sv. Celestin,	- - - -	„	„ 19. „ 166
21. sv. Sinezius,	- - - -	„	Joh. 15. „ 174
22. sv. Julia,	- - - -	„	Math. 25. „ 209
24. sv. Johana,	- - - -	„	„ 25. „ 209
25. sv. Verban,	- - - -	„	Luk. 14. „ 211
28. sv. German,	- - - -	„	Math. 25. „ 159
30. sv. Ferdinand,	- - - -	„	Luk. 19. „ 225

Juni (Rožnak).

2. sv. Erazmus,	- - - -	Evangelium Luk.	21., stran 219
5. sv. Bonifac,	- - - -	„	„ 19. „ 225
6. sv. Norbert,	- - - -	„	Math. 25. „ 159
7. sv. Robert,	- - - -	„	„ 19. „ 166
8. sv. Medard,	- - - -	„	„ 25. „ 159
13. sv. Anton Pad.,	- - -	„	„ 25. „ 159
14. sv. Bazil,	- - - -	„	„ 14. „ 211
16. sv. Beno,	- - - -	„	„ 25. „ 159
20. sv. Silver,	- - - -	„	Luk. 14. „ 211
22. sv. Pavlin,	- - - -	„	„ 12. „ 230
25. sv. Prosper,	- - - -	„	„ 19. „ 225
28. sv. Ireneus,	- - - -	„	Math. 16. „ 212

Juli (Serpan.)

3. sv. Helidor,	- - - -	Evangelium Math.	25., stran 159
4. sv. Vorih,	- - - -	„	„ 24. „ 224

6. sv. Jezaias,	- - - -	Evangelium Luk.	12., stran	19
7. sv. Vilevald,	- - - -	„ Math.	25.	„ 159
8. sv. Kilian,	- - - -	„ Luk.	6.	„ 164
12. sv. Gvalbert,	- - - -	„ Math.	19.	„ 166
13. sv. Anaklet,	- - - -	„ Luk.	14.	„ 211
14. sv. Bonaventura,	- - -	„ Math.	5.	„ 228
17. sv. Alež,	- - - -	„ „	19.	„ 166
18. sv. Friderik, (Miroslav)	-	„ „	16.	„ 212
20. sv. Margéta,	- - - -	„ „	13.	„ 193
31. sv. Ignac,	- - - -	„ Luk.	10.	„ 175

August (Velkomešnjak).

1. sv. Peter ket.,	- - -	Evangelium Math.	16., stran	187
4. sv. Dominik,	- - - -	„ Luk.	12.	„ 19
5. sv. Ožvald,	- - - -	„ Joh.	15.	„ 174
7. sv. Afra,	- - - -	„ Math.	13.	„ 193
8. sv. Ciriak,	- - - -	„ Mark.	16.	„ 158
12. sv. Klara, (Slavica)	-	„ Math.	25.	„ 209
16. sv. Rok,	- - - -	„ Luk.	12.	„ 230
20. sv. Beraard,	- - - -	„ Math.	19.	„ 166
23. sv. Sidon,	- - - -	„ „	25.	„ 159
25. sv. Lúdovik,	- - - -	„ Luk.	19.	„ 225
28. sv. Auguštin,	- - - -	„ Math.	5.	„ 228
30. sv. Roza,	- - - -	„ „	25.	„ 209
31. sv. Amatus,	- - - -	„ Luk.	11.	„ 207

September (Ma'omešnjak).

1. sv. Ilgo,	- - - -	Evangelium Math.	19., stran	166
2. sv. Štefan,	- - - -	„ Luk.	19.	„ 225

4. sv. Rozalia,	- - - -	Evangelium Math.	25., stran	209
5. sv. Lovrenc Just.,	- -	"	25.	„ 159
7. sv. Regina,	- - - -	"	25.	„ 209
9. sv. Korbinian,	- - -	"	25.	„ 159
11. sv. Feliks i. Reg.,	- -	"	Luk.	21. „ 219
12. sv. Macedon',	- - - -	"	"	10. „ 214
16. sv. Ludmila,	- - - -	"	"	13. „ 193
17. sv. Lambert,	- - - -	"	"	16. „ 212
19. sv. Januar,	- - - -	"	"	24. „ 221
20. sv. Eustah,	- - - -	"	Luk.	6. „ 164
22. sv. Emeran,	- - - -	"	Math.	16. „ 212
23. sv. Tekla,	- - - -	"	"	25. „ 209
24. sv. Ropert,	- - - -	"	Luk.	19. „ 225
29. sv. Mihal,	- - - -	"	Math.	18. „ 152
30. sv. Jeronim,	- - -	"	"	5. „ 228

Oktober (Branjak).

1. sv. Remigius,	- - -	Evangelium Math.	25., stran	159
2. sv. Leodegar,	- - -	"	„ 16.	„ 212
4. sv. Franc,	- - - -	"	„ 14.	„ 170
8. sv. Brigita,	- - - -	"	„ 13.	„ 193
9. sv. Dioniz,	- - - -	"	„ 10.	„ 215
11. sv. Nikaz,	- - - -	"	Luk.	24. „ 219
13. sv. Kolman,	- - - -	"	Math.	16. „ 212
15. sv. Terezia,	- - - -	"	"	25. „ 209
16. sv. Gal,	- - - -	"	"	19. „ 166
18. sv. Lukaž,	- - - -	"	Luk.	10. „ 175
21. sv. Urša,	- - - -	"	Math.	25. „ 209
23. sv. Joh. Kapistr.	- -	"	Luk.	12. „ 19
26. sv. Amand,	- - - -	"	Math.	24. „ 224
31. sv. Wolfgang,	- - -	"	"	24. „ 224

November (Listopad).

4. sv. Karl Bov., - - -	Evangelium Math.	25., stran	159
6. sv. Lenard, - - -	" "	19.	„ 166
8. sv. Gotfrid (Bogomir),	" "	24.	„ 224
12. sv. Kunibert, - - -	" Luk.	11.	„ 207
15. sv. Leopold, - - -	" "	19.	„ 225
16. sv. Otmar, - - -	" Math.	19.	„ 166
19. sv. Elizabet, - - -	" "	13.	„ 193
21. Marie ofruv., - - -	" Luk.	11.	„ 154
22. sv. Cecilia, - - -	" Math.	25.	„ 209
26. sv. Konrad, - - -	" "	24.	„ 224
27. sv. Virgil, - - -	" "	25.	„ 159

December (Gruden).

1. sv. Eligius, - - -	Evangelium Math.	24., stran	224
4. sv. Barbara, - - -	" "	13.	„ 193
7. sv. Ambrož, - - -	" "	5.	„ 228
9. sv. Leokadia, - - -	" "	25.	„ 209
13. sv. Lucia, - - -	" "	13.	„ 193
15. sv. Kristjana, - - -	" "	13.	„ 193
17. sv. Lazar, - - -	" "	10.	„ 215
29. sv. David Kral,	" Luk.	19.	„ 225